

नार्भट्याय।

58P@

একাধিক সহস্ৰ পদ।

৺মাধৱদেৱ-প্রণীত।

(ঋধুনা কামরূপ গুণাহাটী হইতে) শ্রীযুক্ত কালীৰীম শর্মা বক্ষা-কর্ত্ত্ব চতুর্থবাৰ প্রকাশিত।

ক্লিকাতা,

ৰাখালাৰ , ৰাজাৰালবলভ খ্লীট ৮৪ নং, নৰ সাৰ্থত বত্তে তীবুকু মদনমোহন ভটাচাৰ্য্য কৰ্ত্তক মুক্তিত।

সৰ ১২৯৬ দাল।

58PG

बीबीहिनः। भवनः

नागरघाषा।

ছবি। ভজন। মৃক্তিত নিস্পৃহাযিতো, সেহি ভক্তক নমো, ৰসম্মী,মাপোঁছোঁ ভকতি। সমস্ত মন্তক্ষণি, নিজ ভকতৰ বশ্য, ভজোঁ ছেন দেৱ যতুপতি। ১ । যাৰ ৰাষ্ ক্ষুফনাম, নাৱে ভৱদিন্ধু তবি, পীৱে পৰম্পৰ পালী যত। সদানৰ সনাতন, ছেন্য কৃষ্ণক সদা, উপাদা কৰে টেই হৃদ্যত । ২ । নমস্কাৰ । মংস্থাকৃশানৰসিংহ, বামন প্ৰভ-ৰাম, হলীবাম বৰাহ জীবাম। বৃদ্ধ কল্পি নামে দশ, আকৃতি ধৰিছা কৃষ, ত্যুপাৱে কৰোঁটো প্ৰণাম। ৩। একান্ত ভকত দৰে, নিপ্তৰ কৃষ্ণৰ গুৰ, গাৱে দলা বসিয়া यथा ह । देवक के को श्रविश्व, त्यां विद्वा खनग्र असि, बाका-হবি দাক্ষাতে তথাত॥৪। অব্যক্ত ঈশ্ব হবি, কিহতে পুজিবা তাঙ্ক, ব্যাপকত কিবা বিদৰ্জন। এতাবত মূর্ত্তিশুন্ত, একনমতে চিন্তিবাহা, বাম কুলি শুদ্ধ কৰা মন॥ ৫। কৰ্ম্মত বিশাস যাব, হিয়াত থাকস্ত ছবি, অভিশন্ন দূব হোস্ত, ভাৰ। দুৰতো বিদুৰ হোন্ত ভাৰ, অহল্পৰ ধাকন্তেৰো, সাক্ষাতে কৃষ্ণক পাৰে, প্ৰবণ কীৰ্ত্তন ধৰ্ম যাৰ । ৬ । যিতো জনে শুভভাৱে, হৰিত শৰণ লৈষা, হৰিক হুছাৰ বুলি আছে। हिंदि अमारम • मिर्डा, विधिव मुख्ड खर्व, मिया हिंदिश्व

·গাইয়া নাচে ॥ ৭ ॥ সকল নিগম লভা, তাৰ অবিনাশী ফল, কুফানাম চৈতন্য স্থরপ। স্বাধ্ব স্বয়স্থল, প্রস্থায়ে ছেলায়ে লৈয়া, নৰমাত্ৰ তবে ভব্কুপ।৮। যিভোজনে কুষ্ণকথা, বিচাৰ সময়ে মনে, ধৈৰ্য্য ধৰি ক্ষণেক থাকয়। যত ভীৰ্থ স্থান দান, দেৱ পিতৃ যজ্ঞ যাগ, যোগাদিবো ফলক পার্য ॥ ৯ ॥ যাৰ পুত্ৰ সবে ঐত, হৰিত শৰণ লৈয়া, হৰিগুণ গাৱে শুদ্ধ-ভাবে। দ্ধি হুগ্ধ মৃত মধু, নদীৰ জলক পীয়া, পিতৃগণে তুপিতিক পারে। ১০। দেহি সে সকল শাস্ত্র, পঢ়িলে श्विति निति, अपूर्वीन मकत्न कवित । निवाश द्रेश्व कुछ, ভাহাক সমুখ ভৈল, আশাক যিজনে িটি দিল। ১১। অপৰিত্ৰ যিতো অভি, পৰিত্ৰ হোৱেণা যদি, সম্প্ত অৰুছা আছে পারা। কমললোচন যিতো, স্থাবে তাবেদে শুদ্ধ, বাহিৰে ভিতৰে হোৱে কাষা। ১২। সেহিলে চতুৰ সিতো, পুণাৰ নিদান ভুত, নাৰায়ণ নামক সুমৰে। অচতুৰ সিদি অভি, পাপৰ নিদান ভূত, নামে অৰ্থাদ যিতো কৰে ३७ ॥ मह्ह्म त्रांतस्त्र त्यांत, वकावानि नाम खनि. .পৰম প্ৰদন্ধ হোৱে মন। শুনিয়ো পাৰ্কভী মই.মনত শক্ষৰো ৰঙ্গে, ৰাম বুলিবৈক ইভোজন। ১৪। কৰ্ণপথে ভকতৰ, হিয়াত প্ৰবেশি হৰি, চুকাসনা হৰা সমস্তয়। জনৰ মতেক মল, যেহেন শ্ৰতকালে, সভাবত নিৰ্মাল ক'বয় । ১৫ ॥ ভ্যাদের দিগম্বৰ, ভক্ষে বিভূষিত অঙ্গ, শিৱত ধৰিয়া জটাভাব। মহেশো সেৱন্ত যাক, হেন হৰি বিনে আন. কোন শ্রেষ্ঠ দের আছে আব । ১৬। ত্রমা

আদি দেৱগণে, নিশ্চণ সম্পত্তি মনে, লক্ষীক গেৱস্ত, ভণকৰি। লক্ষীযো দেৱস্ত যাক, হেন মহেশ্ব বিষ্ণু, আন কোন দেৱ ভাল দৰি।। ১৭।। সমস্ত বেদান্তগাৰ, শ্ৰীভাগবভ শাস্ত্ৰ, ইহাৰ অমৃত ৰদ পাই। প্ৰম সম্ভোষে পান, কৰিলে যিক্সনে তাৰ, অভাৱ ৰণত ৰভি নাই। ১৮॥ মহা ভাগৱত ৰদ, মাধৱৰ নাম যশ, আংক পান কৰিল যি জনে। কৃষ্ণৰ চৰণে চিত্ত, দিয়া খোক আদিবদে, ৰতি আন নকৰয় মনে ।। ১৯ ৷৷ কুঞ্জৰ নামক সদা, কীৰ্ত্তন কৰ্ষ যিতো,মনে দুঢ় কৰিয়া নিশ্চয। নিজাম ধ্হাকবা যদি, স্কাম হোৱয় ভাক, কদাচিতো কলি নগাঁধয়।। ২০।। চণ্ডাল পর্যান্ত 🍇 বি. জগতৰ উপকাৰী • নাহি নাম গুণ বিনে আন। দেহি সে কাৰণে হৰি, নিজ য^ল প্ৰিয়ভৈল, ভগ**ৱন্ত** ভকত্ৰ প্ৰাণ।।২১।। যি হেতু চৈতন্ত পূৰ্ণ, পৰমাত্মা রূপে হবি, হৃদয়ত আচন্ত প্রকাশি। তাতে দে ইন্দ্রিয়গণ, ভূত প্ৰাণু বৃদ্ধিমন, প্ৰবৰ্ত্তে যতেক ৰড়বাশি॥ ২২ ॥ ৰামকৃষ্ণ হৰি নাম, দৰ্বব ধৰ্ম অনুপাম, দকল নিগমে তত্ত্ব দাব। যাত পৰে ধৰ্ম নাহি আৰ, হেন নাম কুফুগ্ৰি, কমন ভ্ৰমা কৰি, ৰৈয়া আছা ভৱতৰিখাৰ।। ২৩ বিষ্ণু পাদোদকী গঙ্গা, মহেশে সহিতেইতো, জগতকে পবিত্র কৰয়। হেন কুক বিনে কোন, ভথবন্ত হেন ইতো, শবদৰ স্বন্ধ আচয়। ২৪।। পুণ बबनाव मात्व, मांधदव नाम निःह, श्रेकांन कवत पाछि বড়ে। যাৰ ধ্বনি শুনি ভয়ে, মহাপাপ হস্তিচয়, পলাই অতিতাসত লবড়ে ।। ২৫ ।। আপুনি আপুন বন্ধু, আপুনি

,আপুন শক্ত, আপুনি আপুন ৰাখে মাৰে। হৰিক ন ভজি নৰ, শাপুনি হোৱয় নউ, হবি ভজি আপুনক তাৰে।। ২৬ । জুল ভ মনুষ্য জন্ম, লভিষাপ ভৰ যোগ্য, বিষয়ৰ আশা পৰিহ্ৰা ৷ সম্ভৱ সক্ষত বলি, অথে হৰিগুণ গায়া, সংস্থাৰ অমূত পান কৰা।। ২৭।। বিষয় সম্বন্ধ কৰ সমস্ত খোনিত পাই, হৰি গেৱা একো স্থানে নাই। হৰিৰ দেবাৰ যোগ্য, কেবল মনুষ্য তনু, জানি ফুৰা হবি গুণ গাই ॥২৮॥ হৰি নাম কীৰ্ত্তনত, নাছি কালদেশ পাত্ৰ, নিয়ম সংয্য একো বিশিশ ছবিত শ্ৰণ লৈগা, কেবল হৰিৰ নাম, কীৰ্ত্তন কৰান্ত হোৱে নিদ্ধি।। ২৯।। মৃত্যুৰ মুখত পৰি, আছে যিতো দিভো নবে, হৰিওণ কীৰ্তন 🛋 কৰে৷ মৃত্যু তৰিবাৰ স্থানা, নাহিকে উপায় আন. হৰিনাম কীৰ্ত্তনত পৰে।। ৩০।। মৃত্যু তৰিবাৰ আন, আচ্য উপায ষভ, বিঘিনি দূষিত নিৰস্তাৰ। বিঘিনি ৰহিত ষত, সাধবৰ ত্বণ কৰ্ম, কীৰ্ত্তন কৰিছা হুখে তৰে ॥ ৩১ গ ,লুৱমতি শকুষ্যৰ, হৰিকীৰ্ত্তনত পৰে, নাহিকে ৰণস্তা বিক্ত আৰ। আন স্বাশা. পৰিহৰি, মাগৱক মনে ধৰি, হবিৰ কীৰ্ত্তন কৰা সাৰ। ৩২ ।। ভুনা প্ৰমাৰ্থ ভত্ত্ব, খ্ৰীমন্ত শল্পৰ মত, ধৰি-যোক সজ্জন সকল । হৰিৰ কীৰ্ত্তন কৰি, স্থাৰ্থ সংসাৰক ভৰি, পাইবা ভক্তি পৰম নিৰ্মাল।। ৩০।। শুনা দভাসদ চয, নেড়িখা শাস্ত্ৰৰ লয়, হৰিগুৰ ভাগৱত সাৰ। সাধ্যক অনুসৰা, শ্ৰৱণ কীৰ্ত্তন কৰা, পৰিহৰা পাষণ্ড আচাৰ।। ৩৪।। বৈৰা গ্যন্ত পৰে ভাগ্য, নাহি প্ৰনোধত পৰে, হুখ যাৰ নাহি

शुक्रमव। इबि वित्न शविज्ञान, कर्छा आब नाहि क्षाना," ৰিধু নাহি সংসাৰত পৰ। ৩৫। লক্ষীপতি ভগৱস্ত. যাহাৰ প্ৰদিয় ভৈল, তাহাৰ জুল'ভ কিছু নাই। নাৰায়ণ পৰ ভৈলে, তথাপি কিঞ্ছিতো আন, নৰাঞ্চ সেৱা হৰ পাই 🛮 ৩৬ ৷ কুফাৰ হৃদর চারে, লক্ষীৰ নিবাস স্থান, মুখ নয়নৰ পানপাত। দিগপাল সমস্তৰ, আতাধ কুঞৰ বাছ, ভক্তৰ পাদপুল মাত্ৰ ॥ ৩৭ ॥ পৰ্ম ঈশ্ব দেৱ, কুকাক নপাই লাগ. তপ জপ যাগ যোগদানে। একায় ভক্তৰ পদ, ৰেণু শুদ্ধচিত্তে মাথে, অভিষৈক নকৰয় মানে। ৩৮। গ্ৰাম্য কথা বিনাশন, উত্তম শ্লোকৰ গুণ, প্ৰদবয় সাধুৰ ৰ্বজ্ঞ । তাক অনুদিনে গিতো, সেৱে তাৰ সভী মতি, চোরে বাহাদর চৰণত। ৩৯। সেহিসে দিনক ভাই, ছুদ্দিন বুলিয়া মানি, মেঘচছল নোহ্য ছুদ্দিন। হৰি কথা খমু-তৰ, সন্যকে আলাপ ৰদে, যিতো দিন ছোৱ্য বিহীন ॥ ৪০ ॥ আত্মা ঈশ্বৰ লাগ, প্ৰতক্ষে সভতে পাই, নপাই জানা তাঙ্ক অবিদ্যাত। অবিদ্যা নশিবে লাগ, কুঞ্চ পার্য যেন, কঠলগ্ন বস্তুক সাক্ষাত। ৪১। নাৰায়ণ - হেন ইতো, "শবদ" - আচন্ত মু'থ, বশ ক্তিবিচন আঁচয়। তথাপি অদ্ভূত কিনো, ঘোৰ নৰকত মজি, মলমতি মনুষ্য সৰ্য। ৪২। তৰ্ক শাস্ত্ৰ মহান্যাত্রী, ভাহাৰ নিপুণ পতি, ভার শিষ্দ ভৈল পুত্রপ্রায়। সংসাৰ বনত পশি, পতি পুতা সমশ্বিতে, উপনিষ্থ খেকু গৰি থায়। ৪০॥ সর্বাঞ্জি শিৰোৰজ, ভাগরত বনমাঝে, হৰিনাম সিংই প্ৰকাশগ়। তাৰ মহা ধ্বনি শুনি, নিজ

'পৰিবাৰ সমে, ভৰ্কব্যান্ত্ৰী পলাই ভ্য়াভয়। ৪৪॥ স্মাৰ্ভ (भाविन गृह, (बानल् (भाविन गृह, जलल् (भाविन गर्वकर्।। মৰণ সময় পাইলে, গোবিন্দে সে ৰাখিবন্ত, নৰাখিবে ভুকুঞ . কৰণে ৷ ৪৫ ৷ ঈশ্ব কৃষ্ণক যিতো, অভাদেৱতাৰ সম, বোল্য অধ্য মূচ মক্তি। চোৰাণি নৰক ভুঞ্জি, পাপৰ যোনিত সিভো, অবশ্য হইবেক উতপত্তি। ৪৬॥ মাহা আদি কৰি যত, সমস্ত জগত জড়, কুষ্ণে সে চৈতন্য আ্লা ভয়ন। চৈতন্তু কৃষ্ণক এড়ি, জন্তক ভলিষামৰে, কিনোলোক অধ্য মুক্ত। ৪৭। তপ জব তীর্থ ব্রত, যাগ যোগ যজ্ঞ দান, কাকো কুন্তমৰে মৃত্যু বেলা। মৰস্তালনক বেডি, বোলে সবে ৰাম বোল, ছেন নামে এতিকণ হেলা। ৪৮॥ 🗯 লোক সমধৰ, বাছৰ ছবিৰ নাম, সৰ এডি যিহেতু স্থমৰে। এতিক্ষণে কিকাৰণে, হেন্য হৰিৰ নাম, মলমতি নৰে, মুস্থ-মৰে । ৪৯ ∥ ছাৰ্ঘাৰ সংলাৰ ইতো, বাাধিৰ ঔষধ মছা, তে জি হৰি নামক সং প্ৰতি। কমন উপায়ে আন, পণ্ডিত সকলে আংকে, লভিবেক আপুন মুকুতি। ৫০। লভিয়া মতুষা তকু, যিনৰ পশুত নৰে, নদাধিলে গতি আপুনাৰ। কোটি জনমক লাগি, সংগাৰ সাগৰে মজি, ফুৰিবেক ভুঞ্জিয়া -निकाव । ৫> ॥ श्रीविन्तक नावाधियां, तकान काल कर्मा-ভিত. তথী ত্যা আন্তে কোনজন। হেন শিক্ষামনে ধৰি. ভাউকে বোলয় সদা, কোৱা কোৱা কুবা্ক্য বচন। ৫২। শঙ্কৰে সে শুদ্ধমত, ঈশ্বৰ ভক্তিৰ তত্ত্ব, প্ৰচাৰিল শাস্ত্ৰ সাৰ জানি। ইহাক নজানি নৰে, জিবিকাৰ অংথ ফুৰে, আপু

নাৰ মহত্ব বাধানি। ৫৩। শক্ষৰে সংশ্ব ছেদি, শাস্ত্ৰৰ হত্তক ভেদি, প্ৰচাৰিলা কৃষ্ণৰ ভক্তি। তাক এড়ি কিচা-ৰণে, আনক বোল্য গুল্প, কিনো লোক মহামূদ্মতি ৷ ৫৪ 🛚 নজানে শাস্ত্রৰ লয়, যেহি আদে, তাকে কয়, ছেদিবাক নপাৰে সংশয়। গুৰু বোলাই তথাপিত, ফুৰিয়া লোকৰ মাঝে, মান্ত সভকাৰ খুজিলয়। ৫৫॥ বচনে কেবলে মাত্র, হৰিত শৰণ লয়, চিত্তে আন দেৱক ভলয়। জানিবাহ। কদাচিতো, দিল্লি দিভো নলভয়, হৰি ভাৰ সংস্থাৰ নোহয ।। ৫৬। আগম নিগম তৰ্ক, পুৰাণ ভাৰত্যত, ইতিহাস ডন্ত্ৰ মন্ত্ৰ চয়। হৈ হৰি ভোমাতে দে, খেলাৱে কেৱল খাদ, তোমাৰ ভত্তক নজানয়।।৫৭।। ঐশ্বয় ভোগৰ মদে, মন্ত ভ্য়া 'জু ঈখৰত, পৰায়ুক ভৈল যিতোজন। যেন জীৰ্ণাই অভি, কুৰ্ম্বাৰ সংগাৰ মহা, পঙ্কে পণ্ডি হোৱায় মগন।। ৫৮।। ছবি নাম ধ্বজ কৰি, বেদ পথ পৰিহৰি, ফুৰে অতি পাষ্ঠ সকল। ইহণৰলোকে ভ্ৰফী, ভ্ৰয় পেট পুষি মাত্ৰ, ফুৰিবেক প্ৰম নিষ্থল।। ৫৯ । হৈ ভগৰত তুক, তযুপলে মন মোৰ, যিকালত স্থিতিক লভষ। তোমাৰ কুপাত ভেবে, দকল সাধন আম, এড়াই হাৰী ভূইবোঁছোঁ নিশ্চিয় ॥৬০॥ হে প্ৰভূ নৰহৰি, তোমাৰ চৰণ ছইক, প্ৰেমভাৱে আৰণচুল্ভ। যথা কথঞ্চিত রূপে,অহরিশে প্রভু মোৰ, হুমৰণ হউক হালভ ॥৬১॥ হে প্ৰাণ্যস্কু কৃষ্ণ, কুপাৰ সাগৰ হৰি, কুপা দৃষ্টি চাহিয়োক মোক। সহজ বাসনারপে, শবণ দিয়োক নাথ, মোৰ অহকাৰ দূৰ হোক ॥,৬২ ॥ নমোৰাম কৃষ্ণ হৰি, নাৰায়ণ নিৰঞ্জন,

ৰমো দেৱ দৈৱকী দায়দ। পৰস অনাথ আসি, ভোসাৰ চৰণে ৰমি, মাঁগোঁ প্ৰভুভকতি প্ৰদা~~ৰ ৪৩০ ডিফা~~ চৰ পूबन्तव, चानि (मद निवस्तव, यांछ मना পणय भवत्। चाव আন নাহি ত্রিভূবনে। ভকত জনৰ বয়নু, কেৱল করুণা দিয়নু, সোৰ গতি ভোষাৰ চৰণে॥ ৬৪॥ মানাৰ নিগ্ৰাহ মই. পৰম আতুৰ ভৈলোঁ, প্ৰাণ বহুপতি জীবন বহুপতি। অনাধৰ নাথ হবি, তুমি কুপাময় বিনে, মোৰ আৰ নাহি আন গতি। ৬৫। হে প্রভু ভগরম্ব, ইতো দংদারত যত, আছে পাপী তাৰ মই দীমা। চৰণে থাপিযো মোক, পতিত পাবন নিজ. দেখায়োক নামৰ মহিমা। ৬৬। ভোমাত বিহুধ **হৰি. হৈবাৰ দেখি**যা মাষা, মোৰ মতি কৰিলে যোহিত। এবে হৰি তযু পদ, সেৱাত যিমতে ৰহোঁ, হেন কুণা কৰিতে উচিত ॥ ৬৭ । নমো নমো নাৰায়ণ, প্ৰসন্ন হুযোক হৰি, কৰিয়োক মান্তাক নিৰ্যান। আপনাৰ মহিমাক, আপুনি বেকত কৰি, জীবক কৰিয়ো পৰিত্ৰাণ ॥ ৬৮ ॥ তোমাৰ মালাছে হৰি, কপট গুণক ধৰি, মুহিবাছে আমাক সমূলি। গুচাযোক মাঘা স্বামী, ভোমাৰ চৰণে আমি, ভলি লোঁইো জ্যু জ্যুবুলি । ৬৯ । মই অনাথক দুয়া, কৰত প্ৰমানন্দ, দাস বুলি ধৰিয়ে মনত। থৈয়ে নিক ভূত্যৰ সঙ্গত। অঙ্গলী মুখত কৰো, দান্তে তৃণ চূলি ধৰো, কেশ চিক্তি দেও চৰণত । ৭০ । অপৰাধ বিনাশন, ত্যু নাম নাৰাযণ, হ্বানি নামে পশিলো শ্ৰণে। আন গতি লাছিকে স্বাণ, অপৰাধ ক্ষমা কৰি, ভুমি দ্যাশলৈ হৰি, মোক ৰক্ষা কৰিযো

চৰণে ॥৭১॥ ভোষাৰ দে অবিদ্যায়ে, আমাক মুছিলে হবি. ন জানোহো ভোমাৰ তত্ত্ব। ভোমাৰ চৰণে হবি, খৰণ পশিলা দীৰ, কৰিলোঁটো ভোষাৰ নামক ॥ ৭২ ৷ হে কুফ ত্মি মাত্র, চৈতন্য স্বরূপ নিত্য, সত্য শুদ্ধ জ্ঞান অথণ্ডিত। আৱৰ যতেক ইতো, ভোষাৰ বিনোদ রূপ, চৰাচৰ মানাৰ কল্লিত ॥ ৭৩ ॥ তযুগুণ মান হবি, কেৱল নিগুণ মাত্র, শাৱৰ সমস্তে গুণময়। এতেক জানিয়া হবি, তোমাৰ নামক মাত্র, কৰিলোঁইো দার কুপাময় ॥ ৭৪ ॥ কুফা পদ পরজার, দেৱাৰ মহিমা কথা, শুনি বড় আনন্দ মিল্য। বাৰ ভক্তৰ সঙ্গে, দৰ্বৰ পুৰুষাৰ্থ শিৱে, চরি অতি কৌতুক ক্ৰয় ॥ ৭৫ ॥ যদি ভৱভয় দক্ষ, মনে ইচছা কৰ ভাই, দাধুদক দদা কৰ সাৰ। এককণ মানে মাত্র, কেৱল সাধুৰ দক্ষ, হোৱে নার ভব ভূৰিবাৰ ॥ ৭৬ ॥ হৰি কীৰ্ত্তনৰ মহা, আনন্দ হুথক আশে, কভো কভো সব মহালনে। মুকুতি হুখকো ভেকি. মহন্ত জনুৰ সঙ্গ, প্লোজে অতি কৃষ্ণিৰ চৰণে ॥ ৭৭ ॥ কিন্তু है छ। महाधर्म, माधद्व क्या कर्म, त्राम याव ना कारन মহিমা। হবি নাম কীর্ত্বত, মিলে নোক আদি ঘত, •कीर्जन एथन नाहि मौगा । १४॥ मध्वरना छमध्य, इनिव कीर्जन दम, बन्नमार्वा शदम बन्नमा । এতেকে দে मुक्जिका, ভেজি হৰিভণ গণ্যা, ফুৰে মহা মহন্ত সকল। ৭৯॥ প্ৰম নিপুৰ দবো, বুৰিয়া শাস্ত্ৰ তত্ত্ব, হৰি পদ পক্ষত্তে ভঞ্জিয়া। हिंव कौर्डनव महा, निर्श्व बानत्म मिन, बादक छूर्व मुकुछि তে জিয়া। ৮০°॥ গোবিন্দৰ নাম গুণ, কীৰ্ত্তৰ কৰন্তে জানা.

'কিঞ্চিতেকো নাছিকে প্রয়াস। গুণলুক হবি, কীর্ত্তন কৰত্তে আদি, হৃদয়ত হোৱন্ত প্রকাশ। ৮১॥ যি দব চতুব नरव, माध्यव नाम छन, कीर्जन कवछ माद्रधार्म । स्वदं **(मदछा हिंद. छाहाद क्रमंत्र अ**फि. याहेवांक न पाद चान স্থানে ॥ ৮২ ॥ যিতো দেৱ ভগৱ ত, বেদে যাক ন জানন্ত. তেঁও নিজ কীর্ত্তনত বশ্য। জানি মাধৱৰ নাগ, কীর্ত্তন কৰিয়ো দদা, ইতো দবে শাস্ত্ৰৰ বহস্ত । ৮৩। হৰি ভক্তি সবোবরে, সন্তোষ অমৃত কলে, কুঞ্চ পাদপদা প্রকাশা। ৰাম নাম ৰাজহংস, চানিয়া আবাৱ কৰে, শুনি অতি কৌতৃক মিল্য। ৯৪। সমত্তে তীর্থত স্নান, কৰিলেক দৰ্ব যতে, দীকিত ভৈলেক বিতো অন। সমস্ত দানৰ 🖛 न, সিদি জনে পাইল অভি, যিভো কৰে হৰিৰ কীৰ্ত্তন ॥ ৮৫ ॥ মাধুৱে বোলস্ত মোক, কৃষ্ণ কৃষ্ণ কৃষ্ণ বুলি, সদায়ে, ভূমৰে যিতো জনে। জল হত্তে যেন পদা, নৰকৰ পৰা তাক, আপনি উদ্ধাৰো বঙ্গ'মনে॥ ৮৬॥ ফ্ৰাপি ফুৰ্ছন কলি. इदिव चक्छि श्व. क्विटनक विवन श्राव । अक्ष भवरन 'যিতো, প্রবণ কীর্ত্তন কৰে, ওচবেঁ। ন চাপে কলি তাব ৪৮৭॥ প্ৰম পুৰুষ ছৱি, প্ৰম কাৰণ প্ৰভ, প্ৰম ঈশ্বৰ ভগৱস্ত। मनानम मनानिद, मठा मनाठन इति, अस अस पिछा अनल । ৮৮ । (इ किस्ता मना (कांव, मधुरवरम माळ शिह, জান ভই ৰদৰদাৰক। আন ভেজি নিবন্তৰে, কৰিয়োক ৰাত্ৰ পান, নাৰাহণ নাম অমূতক ॥ ৮৯ ॥ হে জিহ্বা দদা তই, আমাত নির্দ্ধা ভৈলি, কেনে নো বোলদ রাম বাণী।

দংসাৰ সাগৰে ইতো, হৰি দে অদৃঢ় নাৱ, জানি হৰি वृतिया कलानि ॥ ৯०॥ ८१ कर्न मन छात्, नवरन दम बाद প্ৰিয়, ভই-শব্দ মধুৰ জানদ। কোটি অমূতভোধিক, প্ৰয় মধুৰ শব্দ, শুন সদা কৃষ্ণ নাম যাত। ৯১। ছে মন তোৰ কাম, সহল বিকল্পন্ম, তেজি মিছা কামনা সকল। স্লায়ে সঙল্ল মাত্র, কবিলা অভ্যুদ মন, কুঞ্চনাম প্রম মঙ্গল ॥ ১২ ॥ শুনিয়া হৃদয় হেৰ, একাণ্ড ভিতৰে যত, বস্তু আছে ভোক নোলোড্য। তাক তেজি কৃষ্ণনাম, অক্য অমৃত শিয়া, সম্ভোষক লভিয়ো হৃদ্ধ ॥ ৯০ ॥ শুনিয়োক বুদ্ধি তোৰ, কেৱল নিশ্চয় ধর্ম, তেজি সবে বিনাশী বিষয়। সদা ২০ছে স্মসল, অকল কৃষ্ণৰ নাম, তাকে যাত্ৰ কৰিলো নিশচল । ৯৪। শুন হেৰ অহকাৰ, নিচিন্ত আপুন মাব, বিচা শহম্মক তেজিয়ো। পৰম ঈশৰ কৃষ্ণ, ছয়োক ভাহান দাস, সাধু সঙ্গে কৃষ্ণকে ভলিয়ো। ৯৫। শুনিয়োক চিত হেৰ, পৰম ৰহন্ত বাণী, ভূমি শুদ্ধ জ্ঞানৰ আলয়। কৃষ্ণ নিত্য ভদ্ধ বৃদ্ধ, পৰম ঈশ্বৰ দেৱ, ন চাৰিবা ভাছান আত্ৰয় ॥ ৯৬॥ কুঞ্চ নিজ ইউদেৱ, আত্মা প্রিয়ত্তৰ শুকু, সুহাদ , সোদৰ বন্ধুজন। কৃষ্ণে মোৰ মতি গাঁত, কৃষ্ণত ভক্তি ৰতি, কৃষ্ণ পাৱে নিমকোক মন। ৯৭। শান্ত চিদানন্দ শুদ্ধ, অন্তুমহিণানিতা, নিৰ্মাণ ভৰক চয় হীন। হেনয় প্ৰমানন্দ, অমৃত সাগ্ৰে মজি, আচন্ত 'ন কৰে বৃদ্ধি কীণ । ৯৮। তে হবি দাৰ শৃত, মুগত্ঞাৰ্ণ কলে, আন্ত হয়। মহা মোহ প্ৰাভ। স্নান পান খাচমন, কৰোঁইো নমণ

ততি, কভোহো উপলো তল বাঁও॥১১। প্ৰম অফ্ল্য 'বছ, হৰিৰ নামৰ পেড়া, অতি গুণ্ড স্বৰূপে আচিল। लाकक कुलाख हिंब, मंद्रब खताल चानि, मून छात्रि नम-স্তকে দিল। ১০০। ছবিনাম প্রেমবস, অমৃত নিধিক বাদি, গুপ্ত কৰি থৈলা দেৱগণে। দয়াল শক্কৰে পাই, তুলি মূদ **छात्रि मिला, छ** । भीन कवा मर्सकता । ১০১ । इवि नाम শুপ্ত ভৈল, মনুষ্যত পূজা বৈল, বুলি বন্ধ কৰে দেৱ সৰ্বা। হেন হৰি নাম ধৰ্ম, শঙ্কৰে বিদিষ্ঠ কবি, চুৰ কৈলা দেৱতাৰ পৰ্বব । ১০২ । বেদৰ বিভিত যত, আছে ধৰ্ম সংসাৰত, সবে হৰি নামৰ কিছৰ। হেন জানি যিতো জনে, নামৰ कीर्जन करन. रमिट रम अनम माधुनन ॥ ১००॥ इनिन गृह्य चारत. दिखन थहान राशा, लक्षा हेन्द्र व्यक्ति एव वाक। হেনয় হাৰত বেতা, প্ৰহাৰ পাইবাৰ যোগ্য, ইও আমি কমন বৰাক ॥ ১০৪ ॥ অচ্যুত কেশৱ বিফু, হবি সভ্য জনাৰ্দ্দন, হংস নাৰায়ণ অফ নামু। প্ৰমুদ্ধ ক্লপ, জিতো অহ-নিশে লবে, তাৰ পূৰ্ণ হোৱে মনকাম ॥ ১০৫ ॥ মাধ্র মাধ্র নাম, বচনত উচ্চবয়, মাধৱ মাধৱ হৃদয়ত। নিবস্তবে দাধু সবে, মাধৱ মাধৱ নাম, উচ্চৰয় সমস্ত কাৰ্য্যতঃ ১০৬॥ প্ৰম মঙ্গল রূপ, মাধ্র মাধ্র নাম, ভিতোমহাজনে উচ্চ-**বয়। তাৰ অমঙ্গল রূপ, গুচয় সংসাৰ ভয়, মাধু**ৱেব নিকট পার্য়। ১০৭। ছুংস্থ নাশন ইতো, মাধর মাধর নাম, ছুফ আছ ভয় বিনাশন। প্ৰম সম্পদ রূপ, জানি মাধৱৰ नांग. नर्द्धनार्ध्व कविरक्षा कीर्छम ॥ ১०৮ ॥ गांधरव रत बाजा

निक. गांधद (म देखे खड़ा, गांधद (मदका शतम। शदमङ्गेश्वरः স্বামী, জানি মাধৱক ভজা, মনুষ্যৰ শ্ৰেষ্ঠ ধৰৰ ॥ ১০৯॥ প্ৰম চতুৰ সিসি, বৃদ্ধিত কুশল অভি, যিভো মাধৱৰ গুণ গাবে। মিছা কলেৱৰ গোটে, মুকুভি বাণিজ কৰি, ভৱ खि गांधदक शांदा ॥ ১১·॥ यि करन खकांस हिटल. মাধুরক ভজি নিতে, ফুবে মার্ব গুণ গাই। জলভি অমৃত যেন, যি ক্লনে কৰিলে পান,মধুৰ পিবাক আৰ নাই ॥ ১১১ ॥ ভজ ভাই মাধৱক, স্মৰ ভাই মাধৱক, গাৱু মাধৱৰ প্ৰণ। নিচিন্ত আপুন মাৰ, হুখে আপুনীক তাৰ, ভয়ুভাই পৰম নিপুণ। ১১২।। ভগৱন্ত ঈশ্ৰৰ, গুণ সমূহক যিতো, শুনিতে উদ্যুষ কৰে নৰ। তেখনকৈ পৰা দিতো, জানিব নিশ্চয় কৰি, ভৈল ছতি শুদ্ধ নিৰ্দ্মহন্য । ১১৩।। ঈশ্বৰ কুঞ্চেদে নিউ, প্ৰথ আৰাধ্য দেৱ, মোৰ তান নামে নিক গতি। হেনয় নিশ্চয় যিভো, কৰিলেক নিতে অভি, দিসি জান পৰম প্ৰকৃতি ॥১১৪ ॥ সংসাৰৰ ইন্দ্ৰ কৃষ্ণ, ভাহান নামক যিতো, অজ্ঞানতো চণ্ডালে লব্ধ। হেন দে পবিত্র দিতো, জানিবা যক্তত আনি, পাত্র পাতিবার যোগ্য হয়। ১৮৫॥ • বাম বাম বাম বানী, প্ৰম' মঙ্গল রূপ, যাব মুখে প্রকাশ কৰয়। চিৰকাল মহাতীৰ্থ, কৰিয়া পবিত্ৰ ছয়া, ভাক কদাচিতো ভূল বয়। ১১৬।। জগত আঞায় কৃষণ, তাহাৰ व्यवाह ज्ञान, তांक প্রতি আছে যেবে মন। ভগরত ঈश्चेंदर हरन श्रहत्क मना, स्टाता ८७८व अकां छ भरन ॥ ३১१ ॥ श्रदम निर्मान धर्म, हरिशाम कोर्छनक, ममल धारिव किश्वान।

'এতেকে সে হৰি নাম, সমস্ত ধৰ্মৰ ৰাজা, এহি দাব পাস্তৰ विচাৰ ॥ ১১৮ ॥ वर्गाव्यव धर्म यक, यांव यन विश्व चारह, তাবে দে কেৱলে অধিকাৰ। ছবি নাম কীর্ত্তনব," নাহিকে নিয়ম একো, এতেকে সৈ ধর্ম মাঝে সার॥১১৯॥ অধমে क्वाल (मात्र, नद्य मशास्य थन, (मात्र नद्य कविशा विठाव। উত্তৰে কেবলে গুণ, লব্দ উত্যোত্ত্য, অল গুণ কৰ্ম বিস্তাৰ ।। ১২ ।। দোষৰ সাগৰ কলি, তাকো পৰীক্ষিত बोका, श्रुन प्रतिथ कविला बक्तन। महा भागी वासा काहि, ভবয় কলিত স্থাপ, মুখে কৰি ছবিৰ কীৰ্ত্তন ।।১২১ ।। অবিদ্যা-জনিত হুখ, সত্য লোক আদি কৰি, আত নিবকেপ নিব-ন্তব। কেবলে চিদাঙ্গ শুদ্ধি, কৰণে সে মাত্র জানা, পুরু, वार्थ मृत्रुक कनव ॥ ১২২ ॥ विन्ता व्यविना कना, श्रूरथ निव-পেক হবা, কৰিল আপুন মন স্থিৰ। বাস্থদেৱনয় মাত, সকল অগত ইতো, পুরুষার্থ জানিবা জ্ঞানীব।। ১২৩।। সমস্ত হুৰক তেজি, পুৰুষোত্তৰৰ প্ৰেম, ভকত্তিক কৰিল আগ্ৰয়। ভকত সবৰ এহি. পুরুষার্থ মনোনীত, আনো তথ অধিকে পাৱন ।। ১২৪ ।। মুমুকু জনৰ যেবে, অবিদ্যা জনিত হুখে. বিৰক্তি ভৈল অভিশয়। কেওল আত্মাত্ৰমাত্ৰ, দদায়ে . बमन करन, (जरद विधि किक्कन श्राप्त ।। ३२८।। खान निर्श জনে বিদ্যা, অবিদ্যা জনিত ছয়ো, অংখ বিক্কৃতি ভৈল रगरत। राष्ट्रस्यम् माळ, रमथम् अभक है छ। विविद কিঙ্কৰ গুচে ভেবে।। ১২৬।। পুক্ষোভ্ৰমৰ প্ৰেম, ভক্তি इथंक माख, निक्ष कविल शिर्छ। छन । नवन कालरव भवा.

বিধিৰ কিছৰ গুচি, কৰে সদা শ্ৰাৰণ কীৰ্ত্তৰ ॥ ১২৭ ভৰত. ৰত্ৰ দ্বীপ, মতুষ্য শৰীৰ নোকা, ৰাম নাম মহা বতু সাৰ। হেনয় বাণিজ পাই, যিভো জনে নকৰয়, ভাত পৰে তু:খী নাহি আৰ ॥ ১২৮ ॥ প্ৰাৰ্থনা ॥ তুৰি চিতত্ত্তি বোৰ, প্ৰব-ৰ্ত্তক নাৰায়ণ, ভূমি নাথ মই নাথৱস্ত। চৰণ ছত্ৰৰ ছায়া, দিয়া দূৰ কৰা মায়া, কৰা দয়া স্বোক ভগৱন্ত ॥ ১২৯ ॥ ভূমি মোৰ অন্তৰ্যামী, তযু ভূত্য ভৈলো আমি, জানি কুপা কৰা হুষীকেশঃ দত্তে তৃণ তুলি লঁও, যিমতে দেবাত ৰঁও, দিল্লা ষোক দেহি উপদেশ। ১০০। তুমি ভক্ত কল্লতক্র, বাহিৰে ভিতৰে গুৰু, ভূমি বিনে নাহি মোৰ আৰ। কুপা কৰা ছে ছবি, চৰণত ৰক্ষা কৰি, দিয়া মোক সেৱা ৰস সাৰ ॥ ১৩১ s তমি হৰি কুপাময়, বাহিৰত শুকু ক্লেপে, অনুগ্ৰহ কৰি আছা যোক। অন্তৰ্য্যামী গুৱু রূপে, তাকে সত্য কৰা মোৰ, ভযু নামে সদা ৰহি হোক॥ ১৩২॥ হে কৃষ্ণ হে বাহ্নদেৱ, দৈৰকীনুদান হত্তি, নমো নশা পোপৰ কুমাৰ। কুপাষয় ঞীগোবিন্দ, তযুপদ অৰবিন্দ, কৰোঁ মই লক্ষ মম-স্কাৰ । ১৩০ ! পদাসম নাভি যাৰ, প্ৰপ্ৰামোহোঁ বাৰম্বাৰ, নমোদিব্য পল্মালাধাৰী°। নৰোপল্মসম নেত, পদ যাৰ শত পত্ৰ, নমো ভকতৰ ভয়হাৰী ॥১৩৪॥ বহুদেৱ হুত কুষ্ণ, তুমি ভকতৰ ইউ, কংস চাকুবাদি বিমৰ্দন্। দৈবকী হৃদয়া নন্দ; জগতৰ গুৰু কৃষণ, ত্যু পাৱে কৰে হৈ। বন্দন গ্ৰ ১৩৫ । মোৰ সম পাপী লোক, নাছিকে ইতিনি লোক, ভূমি সম नाहि भाभ हातो। हेकानि शाविन्न साक, स्वन क्याह

-কৰিয়োক, ভুয়া পৰে কৰোঁটো গোহাৰি ৷১০৬ ৷ সহজ্ৰ সহস্ৰ আভি, অপৰাধ দিনে ৰাভি, কৰোঁ মই মহামূঢ় জন। আমি প্ৰভু তযু লাদ, আকে মানি জগবাস, ক্ষমিয়োক শীমধুসুদন । ১৩৭ ॥ ধর্মক জানোহোঁ মই, তথাপি প্রবৃত্তি নাই, অধর্মতো নিরুত্তি নোহয়। হাদি স্থিতি হুয়া তুমি, त्यन कववाश श्रामी, श्रशे (कण कवित्वं) (जनमा) २०৮ ॥ नकारनारहा आवाहन, नकारनारहा विगर्बन, शका मल नकारना किंकिछ। अरङहरू शवरमध्य, मात्र रेड्टला ह्वपर, মোৰ গতি সাধিবে উচিত। ১৩৯ ॥ নামাম্ম ॥ কুষ্ ছেন শব্দ ইতো. পুথিবী বাচক ভৈল, গ আনন্দত প্ৰবৰ্তন। ছইৰ এক পদ ভৈলে, পৰঃত্ৰহ্ম রূপ কুঞ, নাম আনন্দক মাত্র क्या। ১৪०। नेश्वन अम स्मर्गा, क्वरस्त क्रीवर यह, कृषठा ৰচয় নিৰন্তৰ। এহি হেড়তে সে জানা, ঈশৰক বুলি কুঞ, প্ৰসিদ্ধ অশ্বল মনোহৰ ॥ ১৪১ ॥ নিৰভবে নিজানন, হুখ পৰিপূৰ্ণ রূপ, অথও আনন্দ সুগুচয়। এতেকে সে, সদানন্দ, নিজ্যানন্দ নাম ইতো, ঈশ্বক বুলিব নিশ্চয়॥ ১৪২॥ ক हैन शाम, बन्ना विद्धा महिन्द्र थि । প্রতি ভিনিবো अध्य। ব পদে নাৰাধণে, তিনিকে। খাচয় চালি, এছি ছেডু কেশব ' বোলর। ১৪৩ । देशव कृष्णव भए, मেदस्य कीदव छाडि, শুচয় সংসাৰ অদুভূত। এছি হেতুতে সে জানা, যতেক মহস্ত দৰে, ঈশ্বৰক বোলয় অচ্যুত ॥ ১৪৪ ॥ ঈশ্ব কৃঞ্ব शम, छिन्ना अथम रमरता, अखिनात रहादत छेखम। এहि रहजूरजरम बाना, त्नाकड श्रीमक रेडन, नेयर नाम नाया-

ত্ৰম । ১৪৫ ॥ ঈশ্ৰক জানি নৰে, ভজিয়া মায়াক ভৰি, দিংক বেন ভ্ৰময় নিৰ্ভয়। এতেকে দে ঈশ্বৰ, নাম নব-সিংহ ভৈল, মহাজন সকলে কহয়। ১৪৬॥ ঈশবৰ পাদ পদা, ভবি শুদ্ধ চিত হুলা, অগমো তেজাল বানানলঃ এই হেতুতে সে থাকি, নিৰস্তবে মহালনে, ঈশ্বক বা্মন বোলয়। ১৪৭। মোক আদি কৰি ভথে, ঈশ্বৰ সেৱাৰ জান, অনু একো বুহি সমগৰ। এহি ছেতু মহাজনে. জ্বানিধা প্ৰমানক্ষ, নামধ্ৰি আচ্ছ ঈশ্ব ॥ ১৪৮ ॥ যি হেতৃ কুফোসে আত্মা, এতেকে সে®জীৱ বাশি, নিবস্তাৰ আনন্দ লভয়। এহি হেতুস্কানন্দ, নাম ধৰি আছা হৰি. মহাজনৈ জানিবা নিশ্চয় ॥ ১৪৯ ॥ যিকাৰণে নাৰায়ণে, পঞ্চতে পঞ্চ বৰ্ণ, মালা পিন্ধি প্ৰকাশ কৰন্ত। এহি ছেড निबल्हाद, कानिशाहा बनमाली, नाम धनि चाहा छन-ব্ৰা ১৫০। ঈশ্ব সেৱাৰ হুখ, লভিয়া ইন্দ্ৰিয় জন্ম. অথ জীৱে অগ্ৰন্থত কৰে । এহি কাৰণত সবে, জানি বাচা অধোকজ, নাম ধৰি আচা দামোদৰে। ১৫১॥ চৈত্ন্ত কৰি পৰ, মান্তাভ উপজি যত, আছে তাক বঁমাবস্ত হৰি। অহিলে কাবণে জানা, পৰম ঈশ্বৰ প্ৰভু, পশুৰাম নাম আচা ধৰি। ১৫২ ॥ চৈতন্য শক্তিৰ ছাৰে, ইতো জড় জগতক, ৰমাৱস্ত কৰ্ম অনুদ্ৰপে। এত্যেক সে ঈশ্বৰ, পৰম প্ৰসিদ্ধ . ৰাম, নাম আৰু জানিবা স্বৰূপে ॥১৫৩॥ অনস্ত চৈত্ত আত্মা, সদানক ঈশ্বত, যোগীজনে সদায়ে বনয়। এহি হেতুবাম পদে, পৰম ভ্ৰহ্ম স্বঁৰূপত, কছে ৰাম নামৰ অহ্য॥ ১৫৪।

ছলড়ি ৷ স্মৰণ মাত্ৰকে, যি কেন্তু ছাৰ্যাৰ, সংসাৰ ছঃখ হৰস্ত। এহি হেভুভেদে, ঈশ্বক হৰি, বোলয় যত ৰহস্ত । ১ । আত্মা ক্রণে জানা, ইতো লগভড, আচন্ত ভ্য়া প্ৰবেশ। এহি হেছুতে দে, ঈশ্বক বিষ্ণু, বুলিয় नाम विरम्ध । २ । हेल्सिस वर्शन, विरहजू ज्रेश्वन, जाठन्छ ह्या প্রবেশ। এতেকে মহন্ত, সকলৈ বোলয়, ঈশ্বক হানী-কেশ। ৩। অন্তর্যামী রূপে, যিছেতু জীবক, হুথ ছুঃখ ভুঞ্জাৱস্ত ৷ এতেকেদে পৰ, মাজা নাম ধৰি, আচস্ত প্ৰভু অনন্ত । ৪ । প্ৰম ঈশাৰ, স্বৰূপে জীৱৰ, আচন্ত হয়া আশ্ৰয়। এতেকেলে তাক্ত, বুলি নাৰায়ণ, নামৰ দিবা অব্য় ৷ ৫ ৷ অহঙ্কাৰ আদি, একোৱে উপাধি, कबिछ न शांव इस। धहिरम कांबरन, बहुत मकान, বোলে তাভ নিৰঞ্জন। ৬। সত্ত ৰজন্তম, তিনি গুণ বৃতি, লুপ্ত ভাক্ক নকৰব। সেহিলে কাৰণে, বেদ শান্ত গণে, বোলে তাছ নিৰাময়। ৭॥ যতেক প্ৰাকৃত, আকাৰ বৰ্জিত, ভৈলন্ত যিছেছু হবি। সেহি হেতুতেলে, নিবা-कांव नाम, कांक्छ जेवाद बवि॥ ৮॥ मा शाम लच्ची, দেবীক বোলয়, তাহান স্বামী ঈশ্ব। এতেকেলে ভাক, বোলয় মাধ্য, মহাজন নিৰস্তৰ ॥ ৯ ॥ জনা পদে মাধা, দেবীক বোণয়, ভক্তৰ মাধামজন্ত। এহি হেডুভেলে, জনাৰ্দন নাম, ধৰি আচা ভগৰত ।-১০। মধুমতী মায়া, উম্মত কৰায়া, আছে যত জীবগণ। ভক্তৰ মায়াক, পীড়ৰ নিমিতে, বুলি মধুসুদন। ১১ । গো পদে বেদ,

ই দ্রিয়ক বুলি, কবস্ত তাক পালন। এতেকেলে তাক্ক, বোলর গোপাল, জানিবাহা বহারব। ১২। ইক্র আদি দেৱে, গোৰ ইন্দ্ৰ পাতি, কৰিলন্ত অভিবেক। পৰৰ প্ৰাদিদ্ধ, গোবিন্দ নামক, ধৰিলা হৰি প্ৰত্যৈক ৷ ১৩ ৷ দেশে কালে ভাহ, একোরে প্রকারে, করিতে নপারে অস্ত। এহি হেতুতেদে, ঈশ্বৰ নাম, প্ৰসিদ্ধ ভিল অনস্ত। ১৪ । यक दिल्वांनी, दिल्क विहानि, कविरक नेशांव आति। अख-কেনে তান, প্ৰম প্ৰথাত, হয়াছে নান অনাদি। ১৫। অধ্য পুরুষো, হোরম উত্তম, ভ্রিয়া বার চবণে। शुक्ररशंख्य, नायक धवियां, चाठख अहि कांदर्य ॥ ১७ s क्षर शाम हेटला, तमहक त्यांतय, काक्षर भारतम ব্ৰন্ন। চুইত কৰি হৰি, উত্তম নিমিতে, প্ৰখ্যাত পুরুষ্টের ॥ ১৭ ॥ কর্মা অনুসাবে, ইতো জগতক, পালস্ক হৰি সাক্ষাত। এহি হেতু তেলে, জগলাথ নাম, আচয় হুয়া প্রথ্যাত ৷ ১৮ ৷ প্রকৃতি পুক্ষ, ছুইতো কৰি পৰ, ছুই হানো নিজ কাৰৰ। প্ৰম ঈশ্ব নামক ধ্ৰিয়া আচা ভাতে নাৰায়ণ ॥ ১৯ । ঈশ্বৰ সেৱা, কৰন্তে জীবৰ, গুচ্য মায়াৰ. .ভাম। ভ্ৰহ্মপদে শুদ্ধ, জীৱক বুলিয়, ~~ঈ~~শ্বৰ প্ৰমন্তক্ষা ২০ । অন্তর্যামী রূপে, জীৱ খাদি কৰি, নিয়মন্ত সমন্তক। এই হেতুতেদে, প্ৰমাজা পদে, বুল জানা ঈশ্বক। ২১॥ ব্ৰহ্ম পৰমান্ত্ৰা, কৰিয়া যিহেতু, এখৰ্ষাৰ নাহি খান্ত। এহি চেতৃ মহা, মহস্ত সকলে, বোলে তাক ভগরন্ত। ২২। নিজ ভক্ত পাল, গক্লড়ক ধ্ৰজ, কৰিলা হৰি যিহেতু। সেহিসে

কাৰণে, মহন্তে হৰিক, বোলয় গকড়কেতু। ২৩॥ কাল মায়া আদি, যাহাৰ মনক, কৰিতে নপাৰে কুঠ। এহি দে কাৰণে ঈশ্বৰ নাম, প্ৰসিদ্ধ ভৈল বৈকুণ্ঠ। ২৪ ॥ জগতত কৰি, আচন্ত নিবাদ, জগতো তাল্ডে ৰময়। এতেকে দে ভাকা, বুলি ৰাহাদেৰ, নামৰ ইতো অহ্য ॥২৫ ॥ সদানক আত্মা, চৈত্ৰ অনতে, যিছেতু মোগী ৰময়। এতেকেদে ৰাম, পদে প্ৰস্কা, রূপক বুলি নিশ্চয় ॥ ২৬ ॥ চৈড্যু স্বরূপে, যিহেতু সদায়ে, বমারত জগতক। এতেকেসে ৰাম, অমধুৰ পদে, বুলি জানা ঈশ্বক। ২৭॥ হবি পদ সেবা, নকৰে নিমিত্তে, মালায়ে বাহ্মি ফুৰাবে। তাবত মায়াক, নতৰে ৰহিত, শৰণ নলৱে যাৱে। ২৮: শৰণ। মই ছুৰাচাৰ, কেইল ভোমাৰ, অপৰাধি নাৰায়ণ। ক্ষি-ষ্টোক হৰি, লৈয়ো দাস কৰি, পশিলোঁ হেৰা শ্ৰণ ॥ ২৯ ॥ ছে কৃষ্ণ স্বামী, ভযু পারে অমি, কেরল শবণ চাঁও। কৰা অমুগ্ৰহ মাধাৰ নিগ্ৰহ, তেবেদে প্ৰভূ এড়াঁও। ০০। হে ষতুপতি, মই মৃচমতি, নজানো দেবা ভোমাৰ। কেৱল তোমাৰ, চৰণ পৃক্ষভে, শৰণ কৰিলোঁ সাৰ। ৩১। পুক-ষোত্তম, প্ৰম পুরুষ, প্ৰম আনন্দ স্বামী। ত্যু পাদ পল্ল, মকৰন্দ আংশ, শৰণ পণিলোঁ আমি ৷ ৩২ ৷ প্ৰভু ভগ-বস্তু, অনস্ত ঈশ্ব, প্ৰপন্ন জন ভাৰণ।. ভূমি প্ৰিয়তম, প্ৰম দেবতা, ভানিয়া লৈলোঁ শ্ৰণ ৷ ৩০ ৷ ভক্ৰন ৷ জয় জয় জয়, কৃষ্ণ কুপাষয়, ভজিলোঁ ভোমাৰ পাৰে। ভোষাৰ চৰণ, প্ৰজ্বত মন, মজোক সে,ৰ ঘভাৱে ॥ ৩৪ ॥

জয় জয় বাম, জগত কাৰণ, জগত জীৱন স্বামী। প্ৰস দেৱতা, কানিয়া ভোষাৰ, চৰণে ভজিলোঁ আমি। ৩৫॥ অনাদি অনন্ত, হে ভগরন্ত, ভজোঁ কৰি প্রণিপাত। মুকৃতি ৰদকো, তেজি মহাজনে, শৰৰ লৱে তোমাত। ৩১॥ নমস্কাৰ ৷ নমো কৃষ্ণদেৱ, পাপী বুলি কেৱ, মোক মোৰ নোবোলর। পতিত পারন, জানিষা তোমাত, আপুনি গৈলো বিক্ৰয়। ৩৭ ॥ নমো হৰিপদ, পঞ্জ যুগল, বিমল মুখনাগৰ। অনাদি অনস্ত, সন্ত দদাশিত্ব, ভগত্বন্ত ভয় হৰ ॥ ৩৮ ॥ মোহ মায়াৰাগ, বদ মল কাম, দস্ত দ্বেষ আদি ভার। যি গুক জনত, ইদৰ নথাকে, প্রণামো ভাহান পার। ৩৯। আলয় যতুপতি, গোণাল গোবিন্দ, যাদৰ মাধৱ ৰাম। ভকতৰ ধন, জীৱৰ জীৱন, কৰোঁছোঁ পাৱে প্ৰণাম : ৪০ । নমো নিত্যানন্দ, জগত কাৰণ, বাহুদেৱ ভগরত। নিতা শুদ্ধ বুদ্ধ, কাম অনিয়ুদ্ধ, পুরুষ প্ৰভু অনুস্ত । ৪১ । বাম নিৰঞ্ন, দানৰ গঞ্ন, ভকত ৰঞ্জন দেৱ। তুমি দি পৰম, গুরু নাবাল্লণ, তুলা পারে কবে। দেৱ। ৪২ । উপদেশ । বাম কৃষ্ণনাম, ধর্ম অভুপার, হনয়ে যিতো জমৰে। খত মহাপাপ, নাম অপৰাৰ, সবে ঁমিসমূৰ কৰে। ৪৩॥ ছোৰ সংসাৰৰ, ঔষধ হৰিৰ, নামক তেজি সংপ্ৰতি ৷ আৱৰ কমন, উপায়ে পণ্ডিতে, লভিবে আপুন গতি। ৪৪। মোৰ ভক্তিযুক্ত, যোগিৰো জানিবা, মোতেশে চিত্ত বাহাৰ। অধ্যানকৰ্ম বিনে, কেৱল ভক্তিত, পাৰ্য সংদাৰ পাৰ॥ ৪৫॥ কেৱল ভক্তি, পুৰুষক তাৰে,

শহার কাকো নচাবে। জ্ঞান কর্ম তেবে, ভাবিতে নপাৰে, ভকতি নপাৱে যেবে। ৪৬॥ চুক্ট কলি সর্পে. नरांको मः निन, इवाहेल ८ छन छान। हेहाव छेवध, হংগ ৰাম নাম, বিনে নাহি নাহি আন ॥ ৪৭ । সকল পুণাৰ, অবিনাশি ফল, হৰি গুণ নাম সাৰ। হৰিক সম্ভোষ, কৰাইবাৰ হেডু, নাম বিনে নাহি আৰ । ৪৮॥ বেদে ৰামায়ণে, পুৰাণে ভাৰতে, আদি মধ্য অবসানে। ছবিকে সে যাত্র, কহয় নিশ্চয়, জানা তত্ত্ব এহি যানে। ৪৯। সভ্য অসভাৰ, জড় চৈত্ৰাৰ, মাঝত যিতো প্ৰকাশে। তাকে বুলি মন, গেহি সিতো পাৰে, যি অনে যাক উপাবে। ৫০॥ মায়া আদি কৰি, সমত্তে অসন্ত: জানিবাজড়নিশ্চয়। হবি মাজে সভ্য, চৈতভা ঈশ্বৰ, পৰ্ম ভত নিৰ্ণয় ৫১ । বাজদেৱ বাজ, দেৱ বাজদেৱ, বুলিয়া যিতো ভ্ৰমৰে। সিতো পুৰুষৰ, জানা যম ৰাজা, লিখন মাৰ্জন কৰে। ৫২॥ জিব্য সহত্যেক, নাম তিনি বাৰ, পঢ়ি পারে যিকো কল। এক বাব কৃষ্ণ, নাম উচ্চাবিলে, পার্ম তাক সকল,। ৫০॥ যতেক অনর্থ, আছে সংগারত, ভাতে তিনি বিধ সাব। কাম কোধ লোভ, আপুন নাশন, জানি কৰা পৰিহাৰ। ৫৪। আত্ম নাশ হেতৃ, কাম জোধ লোভ, নৰকৰ তিনি দাব। জানি আক ডেক্তি, কেৱল কুঞ্ব, ভক্তিৰ কৰা সাৰ॥ ৫৫॥ কাম ক্ৰোধ লোভ. তেজি যিতো জনে, ভলম কৃষ্ণৰ পাৱে। কৃষ্ণৰ কুপাত, হোরম কুতার্থ, হথে মুকুতিক পারে। ৫৬ г কুঞ্চকে দে

মাত্র, ভলে যিছো জনে, অৱ্যভিচাৰী ভক্তি। তিনি খাণ অভি, জেমি ব্রহ্মরণ, পাবে সিভো মহামতি ৷ ৫৭ i जिनि अन मध, यक ब्लान कर्मा, (कदन वक्ष कांबन । क्लानि তাক তেজি, একান্ত ভকতি, ভলিয়ো কৃষ্ণ চৰণ। ৫৮। ৰজো গুণ তমো, গুণমধ বুভি, কেৱল আহৰী ভাৱ। শুৰ সত্ত্ব রভি, দেবৰ সম্পত্তি, লৈয়া ভজা কৃষ্ণ शांद । ८৯ ॥ महस्त्र मान, हवि कथा बाम, मनक जिनिता ভাই। মালাক ভবিলা, হৰিক পাইবাৰ, উপাল আৱৰ नाहे ॥ ७० ॥ हिंव छुण नाम, ध्वेवण कीर्छान, खिलाहा हैवि চৰণ। মতুষ্য ভুইবাৰ, এহি মানে মাত্র, জানা নিজ [•] প্ৰয়োজন ॥ ৬১ ॥ যাহাৰ জিহ্লাত, থাকয় সভত, ছবিৰ নাম মঙ্গল। সেহিলে মহন্ত, ভাষাবেদে মাত্র, সিজ্জর ধর্ম্ম সক্স ॥ ৬২ । সমস্ত শাস্ত্রব, তত্ত্বত জানিয়া, নেড্য় নাম মুখত। দিতো মহাজনে, অপ্ৰয়াদে তবে, দংদাৰ ভোৰ ছু:খত॥ ৬০॥ বাম কৃষ্ণ বাদ, কৃষ্ণ বোল ভাই, ভেজিয়া লাল আলাদ। শান্ত আচাৰ্য্যক, উপাদা কৰিয়া, ৰাদনা कवा विनाम । ७४॥ श्विब कीर्जन, यि कत्न नकत्ब, ভাত পৰে নাহি ছ:খী। ছবিগুণ নাম, সন্তোৰ অমৃত, পীরে যিতো দিজে। স্থী। ৬৫। হবি সে ভৈত্ত, আত্মা জ্ঞান ময়, আহ্ৰ সমত্তে জড়। বেদ বেদান্তৰ, সমস্ত भाञ्चर, अहिरम विচাर क्छ ॥ ७७ ॥ देनद्रत्वा कुर्ल्च हे स्थर কৃষ্ণক, ভকতিলে কৰে বশ্য। আগদ নিগম, গীত ভাগ-বত, শান্তৰ ইতো ৰহস্তৰ ৬৭। যম কাল মাত্ৰা মুক্ততে

বেডিয়া, আছে বাঘলালি কৰি। ছেনয় জীৱক, কোনে ৰাখিবেক, বিনে কুপাষয় হবি॥ ৬৮॥ পাপ সাগৰত, তল নিয়াইলেক, বলে কলি ছুৰাচাৰ। ৰাম নাদ বিনে, পাপ এৰাইবাৰ, উপায় নোহিকে আৰ । ৬৯ । হৰিত শৰণ, देनदा यिट्डा अन, मना बाम नाम. शादा। ट्रांकरा मकाम. নিক্ষাম তথাপি, কলিৰ দোষে নপাৰে। ৭০। হৰি গুণ নাম, অমৃত সাগ্রে, মজাযো মন নিপুণ। হুখে সংসাৰৰ, তাপ এৰাইবাহা, নচাৰিবা হৰি গুণ॥৭১॥ সদায়ে ভাবিয়ো, ৰাম নাৰায়ণ, আলাদ কেনে কৰদ। মুধ মাঝে হৰি, নামৰ নিবাস, ভুলিবা কেমনে ৰস। ৭২ । গোপাল লোপাল, গোপাল গোপাল, গোপাল গোবিক হৰি। ৰাম কুক ৰাম, কুক ৰাম কুফ, বুলিছো আনন্দ কৰি। ৭০। শীজ্ৰ কৰিয়া, বোলা বাম হৰি, বিলম্ব নকৰা ভাই। टकान्टना नाग्रक, यगव नाग्रक, हिवक छक्त शाहे॥ १२॥ নমো নিৰঞ্জন, লাৰৱ গঞ্জন, ভক্ত ৰঞ্জন ৰাম। গোপাল र्शाविन, मूकून मुनावि, र्यान छाई व्यविद्धाम ॥ १৫ ॥ इवि পারে ধর, অন্তায নকর, তুর্জন মন পানর। সাক্ষী ভ্যা হৰি, হিয়াৰ ভিতৰে, আচা দেৱ দণ্ড ধৰ ॥ ৭৬ ৷ সদা ৰাম কৃষ্ণ, হৰি বোল ভাই, ভেজিয়া মনে কণট। হৰিব তলব, লৈয়া ষমদৃত, চাপিয়া আছে নিকট । ৭৭ । বাম কৃষ্ণ বাম, কৃষ্ণ বোল ভাই, নামে নকবিয়ো হেলা। হবিৰ নামৰ, মাঝাত সমস্তে ভক্তি হুখৰ মেলা। ৭৮। ৰামকৃষ্ণ হৰি, ৰামকৃষ্ণ হৰি, ভাবিলৈ ভাবক ভাই ৷ ৰামকৃষ্ণ

हिब, (शांविन्म वृलिय़ां, बांचिएया यमब मारे ॥ १० ॥ बाम कुछ হৰি, ৰাম কৃষ্ণ হৰি, ৰাম কৃষ্ণ হৰি ৰাম ৷ ৰাম কৃষ্ণ হৰি, বুলিয়া তেজিয়ো, ধর্ম অর্থ মোক্ষ কাস ॥ ৮০ ॥ অজ্ঞান আহ্বাৰে, পৰিয়া জীৱৰ, জ্ঞান পথ তৈল নাশ। নাম অঞ্জ-নিয়া, বিনে আনমতে, ন পাৱে ছবিৰ পাদ । ৮১ । ৰাম কুষ্ণ নাম, অমৃত দাগৰে, যিতো জনে কৰে কেলি। তৃণ দম কৰি, দিতো মহাজনে, মুকুভিকো থ'ব ঠেলি ॥ ৮২ । ছবি পদ মহা, থালি বাম নাম, অমৃতে আছে ভৰিয়া। কপট ঢাকন, ভাঙ্গি আৰে ভাই, সন্তোষ ছযোক পীয়া ॥৮৩॥ মহস্ত সবৰ, সঙ্গে বাম নাম, লৈয়ে। অঞ্জনিয়া কৰি। কপট তুৰাৰ, চিড়িয়া হালয়, ভাতাৰে দৈখিলো হৰি।৮৪॥ বাম কৃষ্ণ ৰাম, কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ, ৰাম কৃষ্ণ ৰাম হৰি। আলাদ ভেলিয়ে, জপিয়ে। হৰিক, জানি এক মন কৰি॥৮৫॥ মহস্তৰ সঙ্গে, সদাযে মুখত, নচাৰিবা হৰি বাণী। তেবেসে চঞ্ল, ছুৰাচাৰ মন, হৈবে আসি এক জানি ॥ ৮৬॥ বোলা বামহৰি, গোপাল গোৰিন্দ, মুকুন্দ যতু মুৰাৰি। নিত্য নিৰঞ্জন, যাৰ এক নামে, ভৱ ভৰিবাক পাৰি ৪৮৭ ঃ ৰাম কৃষ্ণ হৰি. · বোল শুন ভাই, অন্যায় মকৰ মনে ৷ চৈধ্য সাক্ষী সমে. यम्ब (मदान, मिबरियांक मर्त्तकार्ण ॥ ৮৮ ॥ छिक्रिया हिंदि. চৰণ পক্ষকে, তেজিয়া অন্যত্ত কাম। সমস্কুধৰ্মৰ, ফল রূপ জানি, নেবিবা হৃবিৰ নাম। ৮৯। পীযু পীয়ু ভাই, ভাইক সকল, হবি নাম ৰস্পাৰ। য়াক পায়া মহা, মহন্ত করয়, মুকুতিকো পাৰহাৰ ॥ ৯০ । শুনিয়া সজ্জন, ভলা নাৰায়ণ,

'এৰিয়া বিষম ৰাপ। ছবি কুত্মৰে, আনসে আচৰে, সেহিলে যমৰ ভাগ ৷ ৯১ ৷ গোপাল গোবিন্দ, মুকুন্দ জীবাম, জন্ম স্বাভন হৰি। নিগ্ম নিগুচ, শ্ৰীহৰিৰ নাম, লৈংখাক, ষ্ত্ৰন কৰি।। ৯২ । কৰ কোন কান, বোলা বাম বাম, তেজিয়া মুখে আলাদ। ভকতৰ দক্ষে, হৰি গুণ গাই, বৈকুঠে কৰিয়ো বাদ। ৯৩ ।। আন ধৰ্ম যত, হৰিব নামৰ, ৰেণুকো নোছে সমান। তেন হৰি নাম, অমূভ সাগৰে, দক্ষোষে কৰিয়ো পান।।৯৪।। হৰিক আশ্ৰয়, জানিবা নিশ্চৰ, সুখৰ মূল কাৰ্ণ। হৰিত বিমুধ, চুংখৰ কাৰণ, জানিবা নিষ্ঠ বচন ॥ ৯৫ ॥ বিধিৰ কিন্তৰ, যতেক দাধন, জ্ঞাক পাদ কৰি থৈযো। বিধিৰ ঈশ্বৰ, হৰি গুণ নাম, ভাহাতে খবণ লৈয়ে।। ৯৬॥ মৃকুত দকলো, গাবে বাম নাম, ৰুণ্ড অধিক কানি। মৃত্যুৰ মুখত, পৰি বাম নাম, मरेनदिक कान थाना। ३१।। बाम नाम वित्न, प्रका धवी-ইবাৰ, আৱৰ উপায় নাই। মৃত্যু দৰিবাৰ, ইচ্ছা আছে ষাৰ, কুৰা বাম নাম গাই॥ ৯৮।। শাস্ত্ৰ শুক্ উপ, দেশে শিষ্য সবে, ঈশ্ৰক নে দেখয়। বৃদ্ধিক সত্তম্ব, কৰিয়া আপুন, बाबाक (मर्थ निम्हर।। ৯৯।। भाज छक् छेल, रमण क्रम ৰাম, ব্যবস্থা মাত্ৰ পালন। কেৱলে শিষ্যৰ, শুদ্ধ বৃদ্ধি মাত্ৰ, জ্ঞানৰ হোতে কাৰণ।। ১০০।। গুরু উপদেশ, লব্ধ শিষ্য मत्त्र, छेश्रास्त्र भाव थवा । (शत् जेश्ववक, शहिता सङ्ग कवि, ৰ্দ্ধিক সন্তুত্ৰ কৰা। ১০১॥ শাস্ত্ৰ শুকু সৰে, শিষ্যক কুপারে ভব উপদেশ দিব। শিষ্য সবে ভব, ভাবে

নাচৰিলে, ভাষা দবে কি কৰিব।। ১০২।। শিষ্য সংখ্ বেবে, মহা শুদ্ধ ভাবে, উপদেশ আচবয়। পাস্ত্র শুকু আপুনাকো নিভো নিষ্যে, তিনিকো ৰকা কৰয়।। ১০৩ ॥ হুদর স্তস্তত, কুঞ চৰণক, প্রেম জৰি দিয়া চালা। প্রম হুদুচ, ৰাম কৃষ্ণ নাম, ক্ৰচ গলত বান্ধা। ১০৪।। ৰাম কুফ নাম অভেদ কবচ, সদায়ে যিতো পিছায়। ভিনি গুণ বৃত্তি, অন্তৰ প্ৰহাৰে, ডাক আৰ নিবিদ্ধর ।। ১০৫ ॥ হিৰণ্য কশিপু, প্ৰহুলাদ পুত্ৰক, নানান চুৰ্গতি দিল। ছবি নাম মহা কবচ প্ৰভাবে, তান লোম ন লবিল।। ১০৬।। একান্ত শৰণে, যিভোনাম লহে, ফুৰে হৰি তাছ ৰাখি। ইইাত যদ্যপি, সঞ্জাত নযাত্রা, লোৱা প্রহলাদত সাখী ॥১•৭॥ छान्दर्भ अकान, माध्यव नाग, विकान कृत्य स्मिवि। তাক মোৰ বুলি, হাতে চক্ৰ তুলি, ৰাখিয়া কুৰম্ভ হৰি।।১০৮।। আহ অন্ত ছ্যা, গলেজ শৰণ, লৈলা ত্ৰাহি হৰি বুলি। ভাহাত্ত তেখনে, ৰাখিলত মাদি, হাতে হৰি চক্ৰ ভুলি।। ১০৯।। কাল গ্রাহে খবি, সবাকে গিলয়, চেডন नाहित्क मत्न। खाहि इति वृति, शनित्रा नवत्न, अध्य ্ছৰি চৰণে।। ১০১ ।। ভূত্য ভয় হাৰী, অপৰ দেৱতা, নাহি হৰি সমসৰ। প্ৰপন্ন জনৰ, জানিবাহা হৰি, বজুৰ (यन ' शक्क वा: >>> । हिवन मित्रांड, नाहित्क धार्म, कानिया निम्छत्र कवि। नाम माळ लिल, (शदछ माउडाय, कित्ना कुलामम होते ॥ ३५२ ॥ छनितम इकुन, महस्र निक्न, ফুৰা হৰি গুণ পাই। ছাৰ্ঘাৰ্থ কলিত, হৰি নাম বিনে,

আনমতে গতি নাই।। ১১৩।। ঘোৰ কলি মুগে, যত ধর্ম কৰ্ম, সবে কৰিলেক দূৰ। যি জনে কেৱল, হৰি নাম লবে, পুৰুষ দিতো চভুৰ।। ১১৪।। বিষয় সম্বন্ধ, ইল্কিয়ৰ ত্বথ, সমস্ত যোনিত পাই। প্ৰম চুল্লভ, হৰিৰ ভক্তি, মুসুধাত পৰে নাই।। ১১৫।। মুসুধা জনম, লভিবাৰ ফল, ছৰিৰ কীৰ্ত্তন, মাত্ৰ ৷ ছৰিৰ কীৰ্ত্তন, কৰি মহা হুখে, হোৱে ভকতিৰ পাত্ৰ। ১১৬ । ছবি গুণ নাম, প্ৰবণ কীৰ্ত্তনে, কৰয় চিত্ত নিৰ্মাণ। হৰিৰ চৰণে, কেৱণ ভকতি, শভিবাহা হুমকল।। ১১৭।। খেদ।। কাল এক হ্যা, ভৈলোঁ অচেতন. ৰয়ৰ গোৱাইলো হেলে। বান্ধৰ কৃষ্ণৰ, নামক ন লৈলোঁ ছৰি ভক্তৰ মেলে। ১১৮। তুমি নিত্য নিবঞ্জন নাৰায়ণ, আমিলো অংশ ভোমাৰ। তযু দেৱা চোৰ, পায়া মহা মারা, মৃহিলে মন আমাব।। ১১৯।। কিনো অপবাধ, কৰি আচোঁ আমি, বাছৰ মাধৰ প্ৰাণ। নাম ধৰি ডাকোঁ, হিয়াত থাকিয়া, কেনে নেদা স্মিধান।। ১২০।। নিন্দা মহন্ত স্বৰ, কেৱল জীৱন, হৰিৰ নাম সঙ্গা। ছেন ছুৰি নাম, নলৈয়া কলিত, কৰিলা জন্ম বিফল।। ১২১।। হৰিৰ প্ৰম, প্ৰিয়ভ্ম নাই, হৰি ভক্তত প্ৰে। হেন ভকতক, বিজনে নিশায়, হবিকে সে নিশা কৰে।। ১২২।। ছবি ভক্তৰ, দোষ ন ধৰ্ষ, যম কাল আবো কলি। ইসৰ কথাক, যিতো নমানয়, তিনিতো কৰিবা বলি।। ১২০।। হৰি ভকতৰ, ছিদ্ৰ নধৰ্য, চুফ শিৰোমণি কলি। হেন ভক্তৰ, ↑िकिং ছিদ্ৰক, সঞ্জনে থাকে আকলি।। ১২৮।।

ছৰিব চৰণ, সদা আৰাধন্ত, ত্ৰন্না হৰ পুৰন্দৰ। ছেন হৰি পদে, শৰণ নল্বে, কিনো বুদ্ধি হীন নৰ ॥ ১২৫ ॥ মৃত্যুৰ মুখত, সন্ধয়ে পৰিয়া, আচয় যিসৰ নৰে। গিতো নিদা-कुन, इबि नाम खन, कीर्खन (करन फकरन । ১২৬ । छावछ ভূষিত, জনম লভিয়া, নভজে হবি চৰণে। গিতো জ্ঞান শুনা, পশুভো অধম, জনুম লটিল কেনে॥ ১২৭। মুকুতি ভগকো, তেজি মহাজনে, সদা ৰাম নাম ধৰে। হেন ৰাম নাম, মুণত তেজিয়া, কুমতি সনুষ্য মৰে॥ ১২৮॥ মুক্তি মুখকো, তেজি মহাজনে, বাম নামে কৰে আশা। তেন ছৰি নাম, নলৈয়া কেমনে, মৰে মল মতি নাশা। ১২৯। মুখ ভৰি ভৰি, বোলা বাম হৰি, অক্ষয় পুণ্ডক সঞা। ৰাম না ভাবিষা, আন আচৰিষা, কেনে আপুনাক বঞা। ১৩০। ছৰি কীৰ্ত্তনৰ, সময়ে যিজনে, থাকে আনে কথা পাতি। অস্ত কালে নিযা, যম দূতে ধৰি, কৰে ভাক উপ্ৰ শান্তি॥ ১৩১॥ বেদৰ বহস্ত, হ্বিৰ কীৰ্ত্তন, মুগুনিশে সাবধানে। যমৰ কিছৰে, তপত শলাক, বাহৰে ভাচাৰ কানে॥ ১৩২। আনন্দ সমৃদ্ৰ, হবিৰ কীৰ্ত্তনে, যিতো জানে নেদে চিত। সিতো মৃচ মতি, হৰিৰ চুলভি প্ৰসাদে ভৈল গঞ্জিত ॥ ১০০ ॥ মুকুত সকলো, হৰিৰ কীৰ্ত্তনে, কৰস্ত मनार्यं बिक्। (हन कीर्खनक, यिला कि दनाम, याहेरब गिरका अर्थांशिक ॥ ১৩৪ ॥ कतिक खनम, तिल्या स्वित, নামত নকৰে ৰভি। সিতো মুচ্মতি, আন কেন মডে, সাণিবে আপুন গতি॥ ১৩৫ ॥ শবদ ব্ৰহ্মৰ, পাৰ ভৈন

্ধিতো, কৃষ্ণত ভক্তি নাই। তাৰ মাত্ৰ প্ৰম, প্ৰমে ৰাত্ৰ ফল, ছেন ৰাখে বাঁজী গাই। ১০৬। ৰাজা প্ৰজা জানিলেক ভক্তি পথ, শক্ষৰৰ মত শুদ্ধ। সিতো মত লাৰি, আৰু আচাৰয়, প্ৰম সিতো মুগুণ ৷ ১৩৭ ৷৷ মাপুনো পণ্ডিত, মুহি মহস্তকো, মুপাসিলে কদাচিত। তথা-পিতো শুরু, বোলারে কুঞ্চৰ, মারায়ে ছ্রা মোহিত । ১৩৮॥ ৰজানে শাস্ত্ৰক, শিষ্যৰ সংশয়, নপাৰে দূৰ কৰিত। ভাৰ উপদেশে, আংনোনভবয়, আপুনোভৈল বঞ্চিত। ১০৯॥ শাস্ত্র মত এবি, যি কথা,কংয়, কেৱল গাষ্ঠ নয়। আচোক কুষ্ণক, পাইবা ক্লাচিতো, মুগুচে সংসাৰ ভয়। ১৪০। আৰু যোনি কিছু, নকৰে বিচাৰ, জাতি কুল ভৈল ভাই। বৈষ্ণৱৰ বেশ, ধৰিষা ফুৰয়, বেদ পথ কৰি নষ্ট। ১৪১॥ ছৰি হৰি হৰি, কিনোভৈল ইতো, কৃষ্ণৰ সায়াৰ বল। হৰি ছক্তিৰ, পথত কণ্ট, পাতিলেক অনঙ্গল । ১৪২। শাস্ত্ৰৰ विচাৰে, नकात छक्छि, अन्यार्थ मछि मृह । द्वि कथा इत्त, কৰ্ত কুমন্ত্ৰ, কহন্ন কৰিয়া গৃচ॥ ১৪৩ । চাৰিযোঁ জাতিৰ, নিজ পিত কৃষ্ণ, জানিয়া যিতো নভজে। এছি পাপে নিজ, ধৰ্ম ভ্ৰফ্ট ভূয়া খোৰ নৰকত মজে। ১৪৪। হৰিৰ চৰণ, নভজি নকৰে, আপুন ছঃখ খণ্ডিত। প্ৰমাৰ্থ তত্ত্ব, বিচাৰি ক্থিয়ো, কেমন সিতো পণ্ডিত। ১৪৫॥ আপুনাৰ জন্ম, ভাৰত ভূমিত, নভিবেক যিতো নৰ। হৰিক নভজি, কৰিল বিকল, সিভো শোচ্য সমস্তৰ ৷৷ ১৪৬ ৷৷ হৰিৰ চৰণ, নভজি কেবলে, পোষে পুজ ভাষ্য মাত্র। মন ৰাজা বুলি,

লম্ভ দেহি জন, বন যাতনাৰ পাত্ৰ। ১৪৭। ছবিৰ চৰণ, নিচিন্ত চিন্তুত্ব, বিষয়ক দিনে ৰাতি। শান্তৰ সম্মতে, জানা দেই জন, ভৈল নিজ আজ্বাতী। ১৪৮। প্রার্থনা। তুমি দৰ্ববাক্ষী, আত্মা হুষীকেশ, জানাহা মোৰ চিতক। শ্ৰণাগতক, হই আভূৰক, অপেক্ষা কৰা কিনক। ১৪৯। ट्र कुछ एमद, परे चांचुबक, हबत्य कवा छेदाव। छिनि ভাপনয়, সংসাৰ নিকাৰ, সহিতে নপাৰে। আৰ ॥ ১৫ • । বাহিৰে ভিতৰে, ভূমি হৰি গুক, আচাহা চৈতনা রূপে ! দিয়োক হৃষ্ডি, তৃষি বিনে গৃতি, নাহিকে কৈলোঁ। অন্নপে। ১৫১॥ হবি ও হবি, করুণা সাগৰ, কৰিয়ো রুপা আমাক। প্রিয়তম আত্মা, স্থা ইউ গুরু, মানিয়া আটো ভোমাক। ১৫২। হে হৰি মোক, তুৰাচাৰ বুলি, নকৰিবা পৰিহাৰ। ভূমি বিনে মহা, পতিত পামন, কোন দেৱ আছে আৰু । ১৫৩ । নমো নমো ৰাম, কুঞ প্রভুদের, তুমি মোৰ নিজ গতি ৮ ছবোক সদর, যিমতে বহন, ভোষাত নিৰ্মাল মতি। ১৫৪। চৰণত ধৰোঁ, কাতৰ কৰোহোঁ, ইবাৰ নেৰিবা হৰি। পভিত পাবন, ·দেৱ নাৰায়ণ, নাহিকে ভোমাৰ সৰি II ১৫৫ II নমো নমো কৃষ্ণ, ভোষাৰ ভকতি, মুকৃতিকো কৰি বলে। মোৰ ভাকে মন, দিয়োক শৰণ, অক্লণ চৰণ ভলে ॥ ১৫৬॥ এভৱ দাগৰে, মজি নাৰায়ণ, আভুৰ ভৈলো অথাব। দীন অনৰ্থক, ভূমি কুপামল, চৰণে কৰা উদ্ধাৰ ৷ ১৫৭ ৷ टर रिव उगु, बाबादा भागांक, छाछित कवि क्लिं।

ছুৰ কৰা মালা, চাপোহোঁ ভোমাৰ, চৰণ ছুত্ৰ নিকট। ১৫৮। পতিত পাবন, ৰাম নাৰায়ণ, চৰণে মোক উদ্ধাৰ। আমি পতিতক, পতিতপালন, নামৰ পৰীকা কৰা। ১৫১॥ পতিত পাবন, প্ৰভু নাৰায়ণ, প্ৰসিদ্ধ সমস্ত জনে। আমি মহাপাপা, শবণ পশিলোঁ, বাণিয়ো নিজ চৰণে । ১৬० । टर हिंब महे, अनांवक मया, किंद्रियांक अकवांव। कृत्रां-ৰদে তিতি, অৰুণ বৰণ, চৰণ ভৈল তোমাৰ ৷ ১৬১ ৷ কুপাৰ সাগৰ, দৈৰকী নন্দন, পূৰিয়ো মনৰ কাম। ভক-ভৰ সংক, দলা সুগুচোক, মুখে তুয়া গুণ নাম ৷ ১৬২ ৷ কোটি কোটি ঘোৰ, অপৰাধ নিতে, কৰোঁ আসি ছুৰা-শয়। হে হৰি মোক, দাস হেন মানি. ক্ষিয়েক কুপাময়॥ ১৬০॥ অনাদি অমস্ত, অচিন্তা ঈশ্বৰ, তুমি দে নিত্য নির্মান। গুচায়ো কুমতি, ভর্জোহোঁ কেবল তোমাৰ, পদ কমল ৷ ১৬৪ ৷ হে ভগবন্ত, ভজোঁইো ভোমাৰ, অভয় शतक्रमत्त । यहे अन्धिक, विशित्ता देशव, अद्भग हवन তলে 1 ১৬৫ । হে কুঞ্চ কুপা, ময় প্ৰভু মোক, কৰা কুপা এছি মান। তোমাৰ চৰণে, বহোক আমাৰ, সদায়ে নিৰ্দ্মল জ্ঞান। ১৬৬। জয় জগৰ্মু, জগত কাৰণ, নাৰায়ণ নিৰাকাৰ। কেৱল ডোমাৰ চৰণ পছজে, বহোক বিভ व्यामाव । ১৬१ ॥ मीन महाभान, तमब मारमानव, मीनक নেকিবা মোক। হেন কুপাকবা, ভযুপদে মোৰ দহজ ৰভি মিলোক। ১৬৮। ভোমাৰ চৰণ, সেবায় গোবিন্দ, মক্লানো এক উপায়। যিমতি দেবাত, বহিবো করণা, कबिट इबि खुशांत्र ॥ ३७৯ ॥ (ह श्रांग इबि, मस्स इन धरि, মাৰ্গোহো ভোষাৰ পাৱে। মোৰ মন মলি, ভোষাৰ নামত, बहारका इविव अलाखा। ১৭०॥ व्यवजान नेजा, भवन সময়ে, কৰা হৰি কুপামোক। ভযু ভীৰ নাম, আহবণ সাহৰ, वहन श्लोहब रहां क ॥ २१२ ॥ श्लोलिनीब धन, खन्नब कींदन, মোহন ৰাম গোবিল। প্ৰম দাদৰে, শিৰে তুলি ধৰোঁ, তযু পদ অৰবিদ্যা ১৭২ ।। নাম মহিনা। কৃষ্ণৰ প্ৰন, নিৰ্মাল উদাৰ, কথাৰ বৈত প্ৰকাশ। গলা আদি কৰি, যত তীৰ্থ আছে, তৈতিলে কৰে নিবাদ।। ৯৭এ॥ - প্ৰীৰাম নাম, ভকত জনৰ, মহাধন হীৰাবিত। সংসাৰ সাগৰ, তাৰ তুৰ্স পাৰ, জীৰামনাম বিশিচত ॥১৭৪॥ জীৰাম নাম, मल खबनाव, बाइव खशनि सम। खीबाम नाम, मदन छेद-সৱ, ভুদ্ৰতো ভদ্ৰ উত্তম।।১৭৫।। নাৰায়ণ নাম, নৰ সম ন্তৰ, প্ৰসিদ্ধ চৌৰ বিশেষ। অনেক জন্মৰ, সঞ্চিত পাতক, স্মৰণে হৰে নিঃশেষ্॥১৭৬॥ ৰাখ শৰদৰ, ৰাপদ ভৈল. প্ৰচণ্ড বহু নিশ্চয়। ম ৰাষ্ সমে, ভাৰত্ম অৱণ্য, দহিয়া ভত্ম কৰয় ॥ ১৭৭ ॥ কুকথা পাষ্ড, দংবাৰ বিবাদ, পৰ্বত .অতিনিষ্ঠ । ৰাম কুফে নাম, বজুক প্ৰহাৰি, কৰা ডাক মিনিমুৰ ৷৷১৭৮ ৷৷ অপাৰ আনিন্দ, বদ বাস নাম, মুধত থাকে যাহাৰ। সুকৃতি অ্থকো, ধৰে পাশ কৰি, আৰ হৃথ কোন চাৰ ॥১৭৯।। যিতো মহাজনে, ঈশ্বৰ কুঞ্চৰ, ভজায় পদ কমল। কুল উদ্ধাৰিল, আপুনো ভবিল, ভাবে দৈ জন্ম সফল গা ১৮০।। অনুত্ৰিখান, কৰি বিভো জন,

मना बाम बाम बादा। ভाक बान नात्र, निता कुछ किन. দূৰতো দূৰ প্ৰাবে।১৮১॥ অৰপ অক্ষৰ, ৰাম কৃষ্ণ ৰাম, কোমলতা হুকোমল। ৰাম কৃষ্ণ নাম, দধাৰো হুক্ল, মঙ্গলৰো হুম্লল। ১৮২। মুকুত স্বৰো, মনক টানিয়া, আনম হৰিৰ গুণে। এক প্ৰাণ হয়া, মহস্তে সকলে, গাঁৱর কহম শুনে।.১৮৩। ছবিব নামব. খনন্ত প্রভার, কোনে কহি পাবে দীমা। সংগার বিনাশে, ছবিকো প্ৰকাশে, নামৰ মহা মহিমা। ১৮৪। হবিব नांभव, अनस परिश्रा अनि महाकरन शास्त्र । आश्रून नांभव, মহিমাক হবি, আপুনি অস্ত নপাস্ত। ১৮৫। হবিব নামত, একোত্তে বিখিনি, নাহিকে জানা নিশ্চয়। আনো যত ধর্ম, তাহাবে। বিঘিনি, নামেসে দূর কর্ম। ১৮৬। ৰাম নাম মহা, প্ৰমন্ত সিংহৰ, ধ্বনি শুনি বিণী বিণী। পাপ ময়মত. মাতক পলাই, মিলিল ছেবা বিহিনি ৷৷ ১৮৭ ৷ ৰাম কৃষ্ণ নাম, কীৰ্ত্তন খাড়ব, অগনিব শিখা লাগি। অহুৰ ৰাক্ষ্য, পাষ্ঠ পিশাচ, পলাই দশ দিশে ভাগি। ১৮৮॥ 'জয় জগজীৱ, জগত কাৰণ, জয়তি জগনিবাস। তোমাৰ ভকতি, ৰদে মুকুভিকো, কৰে অতি উপহাস। ১৮৯। কুষ্ণ নাম ইতো, পৰম মঙ্গল, যাহাৰ থাকে বাক্তত। সিতো পুরুষৰ, ভন্ম ভ্রা যাই, মহাপাপ কোটি শত ৷ ১৯০ ৷ পৰ্ম উজ্জল, হৰি নাম ৰত্ন, ফণ্ঠত যিতো পিক্ষয়। জাহাৰ পুরুষ, যতেক আচর, সবাকে শোভা করর ৷ ১৯১ ৷ পরম প্রশান্ত, নাবায়ণ পৰ, মুক্তবো মাঝে বিৰদ। এছি মানে

মাত্র, পুরুষার্থ দাব, ইবিব দেৱার বল।। ১৯২ !। ধর্ম্মে পৃথিবীৰ, আগত কহিলা, মহা ভাগৱত ধর্ম। মুকুভি সুখৰ, কেইল আশ্ৰেষ, জানামাধৰৰ কৰ্ম। ১৯০।। কৃষ্ণ श्वन नाम, धर्मारम भवम, मञ्जलादा स्प्रैन्नन। कुछाद कीर्छन. ৰদেদে কেৱল, মুকুতি স্থৰ ফল।। ১৯৪ প যি ছেড় कुक्कब, कीर्खन धर्मा ड, नाहिटक शांख निश्रम । टकबन कुक्कब, कीर्त्ता करर, ममलाक नावालमा। ১৯৫। अनुता माधान. কোনো বিচক্ষৰ, জনক যোক্ষ দিবয়। কৃষ্ণৰ জন্মৰ, কৰ্ম্মৰ কীর্ত্তনে, মুকুতিকো বিজ্পষ্।। ১৯৬ এ বাম হেন ইতো, দুগুটী অকৰ, বলৰ নাহিকে শীমা। মুকুতি স্থাকো, কৰিল অধীন, আচোক আন মহিলা। ১৯৭। যিতো কল দেৱে পৰ্ম লীলাযে, জগতকে দংহৰন্ত। ৰামৰ নামৰ, তেঁহো ह्या बुण, नित्न बांखि छमबन्द्र॥ ১৯৮॥ नांबीन मनछ, কুমাৰ অনন্ত, শুক মুনি আদি কৰি। মুকুতি হুধক, ঠেনি ৰাম নাম, স্লায়ে ফুৰে স্থমৰি ॥১৯৯॥ ইতো ৰাম নামে আপুনাৰ গুলে, ঈশ্ৰকো কৰে বশা। এতেক জানিবা, ৰাম নাম বিনে, শাস্ত্ৰো নাছি ৰহস্তা। ২০০॥ চৈত্ৰয় । ঈশ্বৰ, আদিতা যাহাৰ, হিন্নত তৈল প্ৰকাশ। কাল মেঘ প্ৰায়, অবিদ্যা আহ্বাৰ, তাহাৰ হোৱে বিনাশ।। ২০১।। ভালুক বানৰ, ৰাক্ষ্য ভৰিল, ৰাষক কৰিলা সেই। হেনয় পৰম,. কুপালু দেৱতা, ৰাম বিনে নাহি কেই।।২০২।। নিঞৰি কৃষ্ণৰ, গুণক প্ৰকাশ, কৰিলা শ্ৰীশঙ্কৰে। আঁবৰ কীৰ্ত্তন, কৰে মহা হুখে, পাপীয়ো সংসাৰ তবে।।২০৩।।

পৰম ইশ্বৰ, কৃষ্ণ দেৱতাৰ, গুণক নাছিকে অস্ত। ইছাৰ তত্ত্বক, জানিবা কেৱ'ল, শঙ্কৰে মাত্ৰ জানস্ত।। ২০৪।। বাম কৃষ্ণ হৰি, গোপাল গোবিন্দ, মুকুন্দ যতু মুবাৰি'। ভক্তৰ धन, रुप्त बञ्चन, जब्बन विश्विषी।। २०৫।। बाब व्यनस्त, প্রভু ভগরস্ত, ভকত ভয় ভঞ্জন। নিত্য নিবঞ্জন, দানব গঞ্জন, সজ্জন জ্বন ৰঞ্জন।।২০৬ ॥ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম, কৃষ্ণ ৰসু পতি, ৰাঘৱ ৰঘুনন্দন। অনাদি অনন্ত, শিৱ সমাতন, অচুতে জ্ঞ গৰন্দন ।। ২০৭ ।। দৈৱকী নশ্দন, ৰাম নাৰায়ণ, জ্ঞগত কাৰণ ৰাম। সর্বাদ্র-শিৰো, মণি নাৰায়ণ, সমন্ত ভুগৰ ধাম ॥২০৮। নিৰাকাৰ নিৰাময় লংৰালম, নাৰায়ণ নিৰঞ্চন । মুকুক্দ মুৰাৰি, ভৱ ভয় হাবি, ভকত জন ৰঞ্জন। ২০৯ । মাধ্বৰ নাম, বংগ প্রায় ভৈল, ভক্তে তাক লৈয়া যান্ত। বেদৰ ঈশ্বৰ, হৰি ধেফুলেন, তাৰ পাছে পাছে ধান্ত।। ২১০ । তাৰা দবে পূজা, তাৰা দবে ধনা, তাৰাদে স্থস্ত দ জন। কলিবুগে হৰি, আনকো বোলায়ে, আপুন কৰে कीर्जन।। २) ।। हिनक वाश्वत, तुलिया (यज्जन, कबग्न हिन ,কীর্ত্তন। সমস্ত শাস্ত্রৰ, তত্ত্ব জানিল, জানা দেহি মহা-क्रम ॥ २,२ ॥ (यद हिंब शाम, भवन श्रीनशं, हिंब नाम ল্বে মুখে। হবিৰ প্ৰদাদ, পাৰ্য দিল্লে, মায়াকো ভ্ৰয प्रस्थ ॥२১०॥ धमा कलि यूग, बना बांग , बांग, धना धना बब কায়ন। ভাগাহীন জনো, জপি বাম নাম, ভব্য দুস্তৰ মায়া।। ২১৪।। কলিৰ লোকৰ, ভাগ্যৰ মহিমা, কোনে कहि शांदि शांव । इवि छ। नाम, कतिव अध्या, ममछ,

শাস্ত্ৰ সাৰ ৷ ২১৫ ৷ হৰি কথা ৰদ, নিৰ্মাণ ময়ত, যিতো জনে পান কৰে। শংসাৰ যথ্ত, গিদি জন মাত, সফল कनम शरा २३७॥ हिन नाम नत्म, देवकुर्व क्षकात्म. প্ৰেম অমৃতৰ নদী। খ্ৰীমস্ক শক্ষৰে, পাৰ ভাঙ্গি দিলা, বছে ব্ৰহ্মাণ্ডক ভেদি॥২১৭॥ গোবিন্দৰ প্ৰেম, অমূতৰ নদী, বছে বৈকুঠেৰ পৰা। ছাৰি পুরুষার্থ, তাহাৰ নিৰ্বাল, হবি নামে মূল ধৰা। ২১৮। হবি ভক্তি দান, দিয়া জগতক. ভাৰিলা সংসাৰ সিন্ধু। হেনয় কুপালু, শঙ্কৰ বিনাই, নাৰি নাহি আৰ বন্ধু । ২১৯ । হৰি ভক্তিৰ, পাতিলক্ত হাট, শক্ষৰে জগত জুৰি। ৰাম নাম ৰজু, বিকাষা জগতে, চলয় বৈকুণ্ঠপূৰী ॥ ২২০ ॥ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰ, হৰি ভক্তৰ, জানা জেন कन्नकुत । ভारास विनार, नार नार नार, भाषाब शबम গুরু । ২২১ । নিবেদন । কতনো অমোঘ, অপবাধ হৰি, কৰিয়া আচো প্ৰচুৰ। বৃদ্ধিত থাকিয়া, নেদাহা হবৃদ্ধি, কুপাৰ ভ্যা ঠাকুৰ। ২২২ । যিতেছ তোদাৰ চৰণ পক্তৰ, নভজিলোঁ নাৰায়ণ। সিহেতু অনাদি, অবিদ্যা আমাৰ, কৰিল জ্ঞান উচ্ছল। ২২০। তুনি নিল্পিত, তাকু ইফী . দেৱ, নভজো ভোষাৰ খাবে। এছি দোষে যোক, যম দূতে ধৰি, যাতনা চুঃথ ভুঞ্জাৱে। ২২৪। ভূমি প্ৰিয় আত্ম, প্রয় দ্বেতা, তোমাত তৈলো বিমুধ। এতেকে তোয়াৰ, মারাযে আমাক, দিলেক সংসাৰ ছঃখ ৷ ২২৫-॥

কলিকৰ্ম নিৰ্ণয় ॥ সভ্যাদিৰ লোকে, কলিভজনম, বাঞ্। কৰে নিৰম্ভৰ। ছবিগুণ গায়া, নিশ্চয়ে কলিভ, ছৈবে

নাৰায়ণ পৰ ৷ ২২৬ ৷ ছোৰ কলি মুগে, পাইল সৰ্ব্ব ধৰ্ম, বৰ্জিত ভিল নিশ্চয়। নাৰায়ণ পৰ, ভৈলে কৃত কৃত্য, হোৱয় নাহি সংশয়। ২২৭। হবি ৩৭ নাম কীর্তনে কলিৰ, কল্মষ কৰি বিনাশ। অনায়াদে ছোৰ, সংগাৰ ভৰিয়া. পাৱৰ ছবিৰ পাশ। ২২৮। সমস্ত শাস্ত্ৰৰ, প্ৰম নিৰ্ণীত, হৰি গুণ নাম ৰাজ । কলিৰ প্ৰমুমলিন মৃত্যা, দি ধৰ্মৰ ভৈল পাত্ত। ২২৯॥ কলিৰ লোকক, প্ৰম কুপালু, কুন্তে কৰিলত দরা। মোব গুণ নাম, গায়া মহা হুখে, তবোক ছুন্তু-সায়া। ২৩০। কলিব মনুষা, ভৈল ভাগ্যহীন, পাপ সাগৰত মঞ্জি। হেন পাণী সবো, কৃষ্ণ শুণ গাঁযা, ভৰয় কুফাক ভজিপা২৩১॥ কলিব লোকবঁ, যি ভাগ্য নিলিল, কছিয়া, অন্ত নপাই। নিৰম্ভৰে লোক, নাৰায়ণ পৰ, হোৱে হৰি, গুণ গাই। ২৩২। মুকুত কোটীৰ, মাঝত চল্লভি, জানা নাৰায়ণ পৰ। কলি যুগে ছেন, নাৰায়ণ পৰ, হৈবে লোক নিৰ্গ্ব।২৩৩। কলিত হৰিব, কীৰ্ত্ত-নত হথে, দৰ্বৰ পুরুষার্থ পাই। ছবিৰ কীর্ত্তন, বিনাই কলিত, আন মহা লাভ নাই॥২০৪॥ কলিৰ মলত, মজিলোঁ গোৰিক, গতি মোৰ নাহি আন। তোমাৰ নামত, কৰিলোঁ আত্ৰয়, জানিয়া, ধর্ম প্রধান। ২৩৫। टिज्य चानिजा, क्षा चाकात्म, मर्खनाता প्रकामग्र। উদয়াপ্ত নাই, সন্ধ্যা উপাদনা, কৰিবো কোন সময ॥ ১৩৬ ॥ যিছেতু গোবিন্দ, নিজ যণ প্রিয়, ভকত বংসল হবি। বিহেতু সদায়ে, নাম গুণ ভনি, থাকস্ত আনন্দ কৰি। ২৩৭।

প্ৰম নিৰ্মান, ধৰ্ম ছবি যশ, জগত পাৰ্বন কাৰী ৷ তাংতদে আপুন, যশত সাস্তায, ঈশ্বৰ প্ৰস্থু মুৰাবি ॥ ২০৮ ॥

ঈশ্বক পুরুষ লক্ষণ ॥ ঈশ্ব কৃষ্ণৰ, শুনিযো মহা, 'পুরুষ লক্ষণ সাব। ত্রিগন্তীৰ সপ্ত, ৰক্ত পক দীর্ঘ, উরত চয় প্রকাৰ ॥ ২০৯ ॥ সমন গন্তীৰ, বচন গন্তীৰ, গন্তীৰ নাতি কমল। এহি ত্রিগন্তীৰ, আবণে কৃষ্ণৰ, মিল্য মহা মঙ্গল ॥ ২৪০ ॥ অরুণ নয়ন, অবণ দশন, অরুণ কৰ চৰণ। নথ বেথা চয়, অরুণ কৃষ্ণৰ, আবণে হংখ তবণ ॥ ২৪১ ॥ অনীর্ঘ নমন, ত্রীণ বাছ পদ, শাবৰ অঙ্গলি চম। এহি পঞ্চ দীর্ঘ, আবণে কৃষ্ণৰ, মিলে মহা মহোদয়॥ ২৪২॥ কদ্ধ উন্নত, ত্রুৰ নামা পুদ, উন্নত নথ ক্দয়। এহি চয় হান, উন্নত কৃষ্ণৰ, আবণে শেক মিলের॥ ২৪০॥

যুগ ধর্ম নির্বল্প । বিনজি বচন, বোল সর্বজ্ঞন, শুনিরো লাজব মর্মা। আপুন কুলল, চাবা যেবে তেবে, নেড়ি বাহা যুগধর্ম। ২৪৪। সভ্য যুগে থান, জেতা যুগে বজ্ঞ, লাপৰ যুগত পূজা। কলিত হবিব, কীর্ডন বিনাই, আরব নাহিকে ছক্ষা।। ২৪৫।। কলিত হবিব, কীর্ডন বিনাই, অল্প্রজ্ঞা। ২৪৫।। কলিত হবিব, কীর্ডন বিনাই, অল্প্রজ্ঞান হবে। মিছান্ত কেরল, শুম মাত্র পারে, একোরে ফল নধবে।। ২৪৬। কলিত হবিব, কীর্তন প্রভিন্ন, আন মতে চাহে, গড়ি। যেন কুলবধু, নিজ বামী ভেজি, ভজ্জে গৈয়া উপপতি।। ২৪৭।। সংলাব তরিতে, ইজ্যা আছে যাব, কবিরো হবি কীর্ডন। প্রম নির্মাণ, গড়ি পাইয়া হবে চিন্তিয়া, কর্ম বন্ধন। বিশ্বল নিগ্ন, কর্ম ভক্ত

ভাৰ, ফল মহা ভাগৱত: দেহি ফল ৰস, হৰি গুণ যশ, পীঘোক সাধু সঙ্গত। ২৪৯। পৰম কুণালু, জীমন্ত শঙ্কৰ, লোকক কৰিয়া দায়া। হৰিব নিৰ্দ্মল, ভক্তি প্ৰকাশ, কৰিলা শান্ত্ৰক চায়া। হুবিং নিৰ্দ্মল, ভক্তি প্ৰকাশ,

ञ्जेथव निर्वय,।

পদ। প্রকৃতি পুরুষ ছুইবোনিয়ন্তা নাধর। সমস্তবে আবা হবি পৰম বাহ্মৱ॥১॥ শৰণ॥ হে কৃষ্ণ ভযু পাৱে প্ৰিলো শ্ৰণ। সৃষ্ট অনাথৰ নাথ তুমি নাৰায়ণ।। ২।। ভজন । নাৰায়ণ হৰি ৰাম গোপাল গোবিল। ভজটো তোমাৰ ছই পদ অৰ্বিন্দ। ৩॥ নম্ভাৰ। নমো হাৰ নাৰায়ণ ৰাম ৰাম । বৰ্ষ ধৰ্ম শিৰোমণি ভুষা গুণ নাম। ৪। বলো গোবিন্দ বাম মুকুন্দ মাধ্ব। ্যাক ত্বমৰণে ভৰি পাপ পৰাভৱ ॥ ৫ ॥ নমো কি নমো ৰাম নমো নাৰায়ণ। অনাদি অনস্ত সন্ত শিব সনাতন ॥ ৬॥ জয় ন্যোনাৰাহণ দৈৱকী নন্দন। প্ৰম পুক্ষ সদাশিৱ সুনাতন:। ৭ । উপদেশ । হৰি বোল হৰি বোল কৰি মন স্থিৰ। তেবে সে সফল ছোৱে মনুষ্য শৰীৰ॥ ৮॥ ছৰি গুণ গায়ো ভাই কৰিয়া উৎসৱ। গুণেতে সে তুই গুণ लुक साध्य ॥ ৯ ॥ धानम कविश हिंव अन शादा (यादा ভবনিয় ভবিয়াহৰিক পাইবা তেবে। ১০। হবিগুণ নাম গার আনন্দ কৰি মনে। চিন্তামণি তকুভাই বিফল কৰ (कत्। >> । जान गवि हविशा हविक मत्न थव। हवि পুণু গায়াভাই জন্ম সফল কৰ। ১২ । শৈয়ো হৰি নাম সাতে পাঞ্ছেয়া সাজু। আপন্ত্ৰে পলাই যাবে কাল মাগা ব্ৰি. ১০ । চেতৰ লভিয়া ভাই ভজিযো হৰিকৰ 🗂 আন পৰি হৰি লয়োভকতি ৰসিক ॥ ১৪ ॥ লৈয়ো হৰি নাম গুণ বিঘিনি বিহীন। আনেশে ভাবিয়ো বাম কিব। বাত্তি দিন ॥ ১৫ ॥ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ বোল ভাই মূৰে। ৰাম কৃষ্ণ জ্বাৰি বসিয়া থাক জ্বে। ১৬। ৰাম কৃষ্ণ হৰি বোল ভেজি ভয় লাজ। হৈবতা বেকত হৰি হাদয়ৰ মাঝ ॥ ১৭ । যিতো ৰাম কৃষ্ণ হৰি বোলয় সৰ্কথা। তাৰ সদ এৰি হৰি ঘাইৰ আৰ কথাঁঃ১৮ ∎ ৰাম কুই। ৰোল ভাই ৰাম কৃষ্ণ বোল। কোটি কোটি ব্ৰহ্মাণ্ড নামৰ নোছে মোল।১৯। ৰাম কুক ভাবিতে ছটয় কাল পাশ। সদা ৰাম হৰি বোল তেজিয়া আশাস ॥ ২ • ॥ হৰি গুৰুপদ সেৱাখাতা ডাটি ধৰ। মন বৈৰি কাটি . হংখে ভৱ নদী তৰ।২১: ৰাম.কৃষ্ণ নিৰঞ্জন নিৰঞ্জন হৰি। সদা ৰাম কৃষ্ণ ভাবি যায়ো ভৱ তৰি। ২২॥ ভজিয়ো হবিক যেবে চেতন আচয়। তেবেঁদে এড়াইবা হুখে সংসাৰৰ ভয়॥২৩। ৰাম কৃষ্ণ ভাবিয়ে। মিলোক মহাভাগ। ৰাম কৃষ্ণ ভাবিতে কৃষ্ণক পাইবা লাগ। ২৪ ॥ হৰিৰ 'নামত ভাই নেড়িযো ভাৰগা। সকল ধৰ্মৰ হৰি নাম মাঝে বাসা॥ ২৫॥ সন্ত উপদেশে হবি চৰণে ভজিয়ো। হৰি নাম নিৰ্গল আন্নেল মজিযো।°২৬॥ ৰাম কুফাৰাম কুফাৰাম কুফাৰাম। জনম সফল হেকি জলপ

অবিপ্ৰাম ॥ ২৭ । মাধ্বৰ ৰঙ্গা ছুই চৰণে ধৰিয়া। বাম নাম ৰদ পীয়ো অঞ্জলি ভৰিয়াঃ ২৮॥ গুণ ময় সাধ্য माधनक शविष्ट्रवि। कृष्ण कथा वम शीह्या क्रीक्षालि ভৰি॥ ২৯॥ ষত জীৰ ৰাশি ফুৰে কুশলক চাই। হৰি নাম বিনে তাৰ মহা লাভ নাই।। ৩০ । হৰি নাম গাৱন্তে কিঞ্চিতো নাহি ছু:খ। গুচে ভয় মিল্য প্ৰমানন্দ ছাধ। ৩১। ছবি কীৰ্ত্তনত যাৰ মিলয় সস্তোষ। স্থুখ ভাগী হোৱে হবে কলি দোষ। ৩২॥ লৈয়ে হবি নাম ভাই তেজিয়া আলাদ। মিলিবে মঙ্গল গুচিবেক ভব পাশ। ৩০। যিতো জনে কুৰে দল হৰি তথ গায়া। হৰিৰ কুণাত সিতো ত্ৰেখে তৰে মাগা। ৩৪-॥ ৰাম নাম লৈয়ে। ভাই আলাদ নকৰ। নিকট চাপিয়া আছে যথৰ কিছৰ। ৩৫। কৃষ্ণ কৰা ভানে গাৱে যিতো আছা কৰি। আল কালে হিয়াত প্ৰবেশ হোন্ত হৰি। ৩৬॥ অপাৰ আনন্দ ৰস ৰাম কৃষ্ণ ৰাণী। ৰাম কৃষ্ণ নাম মূথে নচাড়িবা জানি। ৩৭। জপ বাম নাম ভাই ভাবক সকল। वाम नाम विंदन नाहि भवम मझल । ७৮ । छाविएमा छावक ভাই ৰাম ৰাম সাৰ। নিগদে নকছে ৰাম নাম বিনে আৰি। ৩৯। কৃষ্ণ পদ দেৱা হুখ প্ৰম দুল্লভ। হবি দেৱা বিনে আন সকলে ছলভ ॥ ৪০ ॥ কুকা পাদ পদা ভৈল যাহাৰ আ্লেয়। তাহাৰে সে শুচয় নিংশেষ দুঃখ ভয়। ৪১ हिं कीर्जन छाडे नकवित्रा (हना। अहिरत वांशिर ছোৰ সৃষ্ঠ বৈলা। ৪২ । হৰি পদ পদ্বত পশিয়ো

শ্বণে। দিয়োক একান্তচিত কৃষ্ণৰ কীৰ্তনে ॥ ৪৩॥ ত্ত্ৰভিত তুৰ্লি হবিৰ গুণ নাম। জানিয়া কীৰ্তন কৰা ভেজি আন কাম।। ৪৪।। হৰি ৩০ কীৰ্ত্তন কলিৰ নিজ ধর্ম। জানিবাছা সমস্ত শাস্ত্রৰ ভত্ত মর্মা। ৪৫।। বাম নাম লৈয়া পাপী জন তাৰে হথে। হেন ৰাম নামৰ ভতাৰ ভৈল মুখে ॥ ৪৬ ॥ যি মুখে বুলিবা ৰাম দি মুখে ভঙাৰ। সদায়ে ভাবিখো ৰাম কয় নাহি আৰ ॥৪৭॥ ভাবিতে ভাবিতে ৰাম ৰস চডে আতি। শানকে ভাবিয়ো ৰাম किना निर्वादाङि॥ ८৮॥ अनन्छ वन् निधि बांच कुछ। নাম। মুখ ভৰি ভৰিয়া দলাবে বোল ৰাম।। ৪৯।। দলামে ভীবিতে ৰাম যাৰ বস বাঢ়ে। ৰাম কৃষ্ণ নামে ভাৰ ভাছাক ন ছাড়ে।। ৫০ ।। হৰিদেবা বিনে আন সকল অসাৰ। এহি মানে মাত্ৰ সৰ্বশাস্ত্ৰ বিচাৰ ॥ ৫১ ।। ুমুখৰ মাঝে নামৰ ভণ্ডাৰ ভৈল ক'ত ভাগে। আনন্দে ভাবিয়ো ৰাম হাৰ হত লাগে ॥ ৫২ ॥ মনে মুখে এক কৰি সদা বোলা ৰাম। লভিবা প্ৰমানন্দ ছব হৈছে কাম ।।৫৩।। ৰাম কৃষ্ণ নামে যাৰ মুখে ভৈল গীত। .নামৰ প্ৰদাদে দিতো ভৈল কুত্যকৃত।।৫৪ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ বোল ভাই ঝাঁটে। ন চলিবা তেবেদে দূৰ্ঘোৰ ষম বাটে।।.৫৫। ৰাগ কৃষ্ণ নাম ৰদে চিত্তক ভিজার। বোল বাম কৃষ্ণ হৰি তেজি লাজ ভাব ॥ ৫৬॥ বাম কৃষ্ণ নামেদে অধ্যা ভৈল ধাৰ। যম কাল মায়াৰ ভাচিল° অধি কাৰ ৷৷ ৫৭ ৷৷• ৰাম কুঞ ° নাম বাৰ থাকুল মুখত ৷

যুষ্ যুষ্দুভক নেছে. ব সপনত। ৫৮॥ বাষ কুঞ্চ নাম সদা লাৱ যিতো নৰে। যম ৰাজা ভাহাৰ লিখন দূৰ কৰে। ৫৯। ৰাম কৃষ্ণ নাম দলা ফুৰে যিভোঁ গাই। তাহাৰ সে মহত বিভিনি ভৈল চাই॥ ৬০॥ বাম কৃষ্ণ নাম যাৰ মুখত থাকয়। তাহাৰে সে জানিবা মিলিল মহো-দয়॥ ৬১ । বাম কৃষ্ণ কীর্ত্তনে স্বভার ভৈল যাব। সিয়ো ভৈল হৰিৰ হৰিলো ভৈল তাৰ। ৬২॥ বাম কৃষ্ণ নামক সভতে যিতো গাৱে। ভাক হৰি ৰাখিয়া ফুৰক্ত সৰ্কা ভাৱে। ৬০। বাম ক্ষে নাম যিতে! সতত ভ্ৰমৰে। হৰিৰ পৰম প্ৰিষ ভৈল দিতো নৰে ৷ ৬৪ ৷ ৰাম বুলি ভৰে মহামহা অস্তঃ জাতি। বিতো নাম নলৱে হীনতো হীন আতি ॥ ৬৫ ঃ ৰাম কৃষ্ণ বুলিয়া সংসাৰ হুখে তৰে। , ৰাম কৃষ্ণ নুবুলি জনস জুঠা কৰে ॥ ৬৬ ॥ ৰাম নুবুলি ভৰিবা কিলে সমে। ৰাম নাম ন লৈলে ধৰিয়া নিব যমে ॥ ৬৭ ॥ হৰিকো প্ৰকাশ কৰে ৰাম কৃষ্ণ নামে । হেন নমি ন লৈয়া মৰয় কোন কালে। ৬৮। গাৰো ভোট যুৱনে হৰিৰ নাম লয়। ধেনয় হৰিব নাম সভজনে নিন্দ্য। ৬৯। হৰি নামে কৰে অন্তঃ জাতিকো মুকুত। সজ্জনে ৰামক নিৰেল কিনো আৰুভূত ৷ ৭০ ৷ মহা পাপী তৰে হৰি নামৰ কীৰ্জনে। হেন নাম ন লৈয়া সজ্জন ভৈল Сकर्ता। १२ ॥ इःशंगत कृतः विशवक वामा कवि । धकारण्ड ন ভলে পূৰ্ণানকু মহা হৰি। ৭২ ॥ আপুনি ন লৱে নাম আৰকো নিশর। কোটি জনসকো লাগি ছবর্ণৰ নঞ্য॥ ৭৩

হৰি নামে কৰে সংসাৰ বন্ধ ছেদ। হেন নামে নাহি ইচ্ছা কিনো ভৈল থেদ। ৭৪ । ৰাম কৃষ্ণ ছবি নাম নিগম নিগৃত। সদা সুহুমঁৰে কেনে পাপমতি মৃঢ় । ৭৫ । হবি পদ সেৱা তথ ভকতে জানয়। আন জনে আৰ গন্ধ মাতোন পার্য় । ৭৬ ॥ হবি পাদ শুদ্ধ ভারে যিজনে ভজয় । হবি নাৰ বৈধা হুখে ছুৰ্গক্তি ভ্ৰম। ৭৭ । মানবী জনম পাই হবি ন ভজিলা। অবশ্য হৈবাহাভাই তৃণ তক্ত শিলা॥ ৭৮ হৰি কীৰ্ত্তনক যিতো জনে হেলা কৰে। আপুনাক আপুনি বঞ্চিলে সিতো নৱে। ৭৯। মৃত্যু শ্ৰীৰ পাই কুঞাক ন ভলে। এহি মান লোধে ছোৰ নৰকত মজে॥ ৮০॥ মৃত্যুৰ মুণত পড়িন ভজে হৰিক। সিতো অধ্যৰ জীৱনত ধিক ধিক ॥৮১ । হৰি পদে নভজে শাস্ত্ৰ সাৰ বুজি। বেহা মুয়া । যম দুভে তাক ফুৰে খুজি। ৮২ ।। নৰ তকু পা্যা হৰি , নভজে যি নৰে। সংসাৰৰ অনস্ত যোনিত ভূমি মৰে॥ ৮০। ছুল্ল শ্ৰীৰ পাই হৰি ন ভজিল। ' ছুৰ্ঘোৰ সংসাৰ সিতো সমূলে মরিল। ৮৪। কলি যুগে হৰি নাম নকৰে কীর্তন। আপুনাক আপুনি বঞ্চিলে দিতো জন্ম ৮৫ ॥ হকি ভঞ্জি • হবি নাম নলৱে গাক্ষাত । আপুনাক আপুনি কবিল আলু-যাত। ৮৬। ব্ৰহ্মাৰ প্ৰাৰ্থনী ইতো নৰতমু পাযা। ন ভজিলে হবিক ৰঞ্চিলে বিষ্ণু মান্না॥৮৭॥ একট্ড শ্বণে যিতো নভ-জিলে হৰি। ছুৰ্ঘাৰ যাতনা ভুঞ্জিনেক মৰি মৰি 🏿 ৮৮ 🕆 ছৰি পদ সেৱা সৰ্ব শাস্ত্ৰ নিৰ্ণৃ। মৃচ্মতি মৃত্য্যে ইহাক ন কানয়। ৮৯॥ হৰিকো কৰ্ম বশ্য কীৰ্ত্তন ভকতি। হেন

নাম ন ধৰিয়া যায় অংশাগতি।। ৯০।। ৰাম কৃষ্ণ হৰি নাম মুখে থাকে যাব। সেহিদে হবিব প্রিয় হবি ভৈল তাব ।৯১॥ ৰাম কুফ হৰি যিতো গততে গোলয়। সিতো মহাজনে মুকুভিকো ন গণয়।। ৯২।। বাম কৃষ্ণ নাম ভকতৰ মহা ধন। সদা নাম লবয় আনন্দ কৰি মন।।৯৩। অনন্ত নাৰদ শুক সনতকুষাৰ। তাৰা গাৱে হৰি যশ জানি যোগ সাৰ ॥ ৯৪ ॥ হবি নাম কীর্ত্তনৰ খবদ তুমুল। আন-ন্দৰ ভবে হোৱে ভকত আকুল।। ৯৫।। বাম কৃষ্ণ নামৰ দেখিয়ো (কন বুল। অধ্মকো কৰে নামে প্ৰম নিৰ্মাল। ৯৬।। হৰি নামে নাহিকো নিয়ম অধিকাৰী। ৰাম বুলি তৰে মিৰি অসম কচাৰি।। ৯৭।। ৰাম কৃষ্ণ নাম সম নাহিকে বান্ধৱ। ৰাম কৃষ্ণ নামে মিলে পৰম উৎ-সহ।। ৯৮।। ভক্ত জনৰ হবি নামে দে সর্বাস। মুকুভিকো ঠেলি আগ হোৱে হবি যশ। ১৯। বাম কৃষ্ণ নামেদে চিন্তুয় কৰ্ম বন্ধ। মিলয় সমস্ত প্ৰথ পৰ্ম আনন্দ।। ১০০।। ৰাম কৃষ্ণ ভাৱিতে তেজ্ব কাল সাপে। হৰি ভক্তক দুঃধ দিবে কাৰ বাপে।। ১০১।। হবিৰ কীৰ্ত্তন শুনি হুখা মহাভয়। কাল মৃত্যু ছয়োতৰ কৰিয়া কম্পয়।।১০২।। কেমনে জানিব হবি নামৰ মহিমা। ত্ৰহ্মা হৰ অনস্তে নপাস্ত যাৰ সীমা॥ ১০৩॥ ছবি ঋণ নাম য়শ ভকতি উটম। বাৰ ধানি ভনি কম্পে কলি কাল যম।। ১০৪।। হৰি নামে যত পাপ সংহৰিতে পাৰে। ততেক পাতকী পাপ কৰিতে নপাৰে।। ১০৫।। ৰাম কৃষ্ণ গোপাল গোবিন্দ

যতুমণি। ৰাম কৃষ্ণ নাম মহা পাপৰ অগনি। ১০৬। ৰাম কৃষ্ণ ৰামৰ মহিষা অদভুত। নিকট চাপিয়া কি কৰিবে যদ দূত । ১০৭ । ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ সাৰ। ভাবিতে প্ৰম হুখ ভয় নাইছ আৰু ১ ১০৮ । ৰাম কুষ্ণ নাম দৰ্বৰ অখৰ নিবাদ। ৰাম কুষ্ণ ভাৰিতে কুষ্ণৰ পাই শাশ। ১০৯। আপুন নামৰ সঙ্গ নচাড়স্ত হৰি। যেই নাম সেই হৰি জানা নিষ্ঠ কৰি॥ ১১০॥ ৰাম ৰাম সম ধৰ্ম নাহিকে নিগমে। যিতো সদা वांति बाँम कि कबिरव यसमा ১১১। इवि हवर्गछ প্ৰেম মিলিল যাহাৰ। আন কোন সম্পত্তি হবিয়ো ছৈল ভাৰ।। ১১২।। কৰ্ণাঞ্চলি পীয়া হবি চৰণ অয়ত। ছৰিব নিকট পাৱে ছোৱে কুতকুত্য॥১১৩॥ মাধুৱৰ নাম গুণ কীৰ্ত্তন কৰিয়া। হৰিক পাৱন্ন হুখে মৃত্যুকে তৰিয়া ॥ ১:৪ ॥ হৰিনাম কীৰ্ত্তনত নাহি একো হানি। ভনতে অমৃত আৰু ৰাম কৃষ্ণ ৱাণী॥ ১১৫। যাৰ মুখে ৰাম বীণী আদে সৰসৰি। জানিবা নিশ্চয় ভাৰ ৰশ্য ভৈল হৰি॥ ১১৬॥ হৰি যাৰ ৰশ্য ভৈল তাৰ কিবা ্ৰৈল। ছবিৰ কুপাৰ পাতে দিদি জন ভৈল । ১১৭ । ৰাষ কুষ্ণ নামৰ কল্লোল বোল শুনি। বেলা মুয়া যমদৃত ' পলাবে আপুনি। ১১৮। আজা উপদেশ। হবি নাম এবি মন কি কাম কৰদ। মায়া মোহ জালৈ পৰি মিছাত মৰপ । ১১৯ । হবি নাৰ ধৰ মন আশাস ন কৰ । • আশা নাম নদী মাঝে যিছাত ন-খৰ । ১২০ । ৰাখ নাম লৈয়ে।

নন বাব নাম লৈলোঁ। বিছা আপা লাজ আজ পাণ কৰি বৈলোৱ ১২১ চুবান ক্ষক বৌল নন বাব ক্ষক বোল ন বাব ক্ষক বোল দ মহাৰ সংনাৰ হ'ব তাৰ আপা তোল ৪ ১২২ ৪.হবি পাদ ক্ষল নন হবি পাল ক্ষল। বোৰ আপা নদী নাকে বিছা ত ন ৰজা ৪ ১২৩ ৪ বাৰ নাম লৈলা নন তেজ আপা আন । ফক্তৰ সক্ষে পাতা নামৰ দোকান ৪ ১২৪ ৪ ডজ নন স্পুলাই ৪ ১২৫ ৪ গোপাণ গোণিল বাম বোল পাণি মৰ্য ক্ষলা নবক লগে সাকী তৈয় জন ৪ ১২৬ ৪ বাম ক্ষল হবি মন বুলিছো বছনে। আকাৰ তুল্ল নাম তাবে হলো কেনে। ১২৭ । মন বোল বাম ক্ষল পৰম আনংশ মুক্তি তেলিবা জণে সনক সনকো। ১২৮।

প্রার্থনা। হে প্রাণ বন্ধু ক্ষ কুণাব ঠাকুব। অফু এক কবা বরা বাবা হোক দুব।। ২২৯।। জব জব কুণাবর দের বন্ধুপতি। তোমাব চবদে মাগো অমূল্য ভকতি।। ১০০।। হে হে প্রমানক্ষ কৃষ্ণ কুণানিছো। ভকতি আনক্ষ বন্ধুপার একবিক্ষু।। ১০১।। পতিত পবিরা হৈলো একব শাবাব। পতিত পবিন নাম কৈল কবা কবিলো।। ১০৫।। আকুব কৈলোহো হবি বিষয় বিকলে। ১০৫।। ১০৫।। আকুব কৈলোহো হবি বিষয় বিকলে। কবিলো।। ১০৫।। বাক কবা কবলে।। ১০৫। হে কৃষ্ণুকৃক নাম কবা পবিলোণ। তন্ধুনার বুবি ভাবে ক্ষ্ণুকৃক বির্বাণ, ১০৫।। বাম ধন বিষয় নাহে কিলা

বনমালী। দান পাঁই নলবা কমন ঠাকুৰানি। ১০৬ । নিজ্ব দান কৰি হবি যোৰে কিনা কিনা। আন ধন নলাগর নাম ধন নিনা ১০৭ । কহ অহ বাম কৃষ্ণ শবণ তোলাৰ। কুণাৰ নাগৰ কণা কৰা একবাৰ ১০৮ । দিয়ে দৰ্মন পাৰে পশিলো শ্ৰণ। ভকত জনৰ ধন ভূমি নাৰাহণ ১০১॥ যাগৰ যাগৰ যাগৰ বাদৰ দেৱ। ভূমি বিনে হছল বাছৰ নাহি কেৱ । ১৪০ । কেনে নাহি কোনাৰ । হুৰ্ঘেৰ মায়ায়ে মন মুহিল আনাৰ ॥ ১৪১ । বাম বুলি ভ্ৰিবে হুল্ই আগ্রান্য মন মুহিল আনাৰ ॥ ১৪১ । বাম বুল পাৰন ॥ ১৪২ ॥ পাতি ত পাৰন ॥ মহম । ভূমি হবি দীনবুল পতি ত পাৰন ॥ ১৪২ ॥ পাতি ত পাৰন মাম কৃষ্ণ কৃষ্ণানিজু। আনি পতিভক্ত নচাৰিং। দীনবুল ১৪০ ॥ হা হবি শোৰ প্ৰাণ আবিন মুৰাবি। জনাথৰ নাথ ভক্তৰ ভয়হাবী । ১৪৪॥

প্রশংসা। উন্ধান নামে বতি নিনিল বাহাব। সিকো
ভাগাবেকে পাইণ সংগাবৰ পাৰা ১৪৫ । হবিওণ ভক্তৰ
কৰ্ব ভূপণ। বিচো স্লা গোলে নাম সিনি মহাতন ১৯৫ ।
নিডানেল লাম বান ভক্তৰ খন। হবি বিনে আন খন সাবে
অকাবন ॥ ১৯৭ । আন ধর্ম নাহি হবি নামুক উপাম। হবিব
ব্লুভ বিশ্লা স্বান বালে বান। ১৯৮ । কৃষ্ণ নাম সাবাবে
আনদেল বিভো ধ্বে। বংশ সামে ভব্য হবিকো বল্প
নামেল বিভো ধ্বে। বংশ সামে ভব্য হবিকো বল্প
শ্লেম ১৯৯ । হবি ও । গাবে খিলো ক্ৰিয়া নিশ্চন। ইবিক
স্ক্ৰে হ'১৪৯ । হবি ও । গাবে খিলো ক্ৰিয়া নিশ্চন। ইবিক
স্ক্ৰে হ'বিবে। ভাগাবে খিলো ক্ৰিয়া নাম্ব হবিবে।
গাব্য হবিবে। ভাগাবু হোবে যেন অমুভ ববিবে। ভাগাবু ব

হোবে কৃতক্ষ্ট ।। ১৫২ ।। হবিপ্তণ কীর্ত্তনে স্বভার ভৈদ যাব। সংগবিত ভূর্লভ থাকিল কিবা ভাব।। ১৫০।। কিনো ভাগ্যি কিনো ভাগ্য কলিব প্রকাব। হবি গুণ কীর্ত্তনে দে ধর্ম ভৈল যাব।। ১৫৪।। হবি গুণ নামক কীর্ত্তন যিতো কবে। কলিব দোষক যকিলেক সিভো নবে।। ১৫৫ !। বাম নাম লৈয়া পাপী জনো ভবে স্ক্রেব। হেন হবি নামৰ ভগ্যব ভৈল মুখে।। ১৫৬ ।। যিদ্যুক চুকুৰ নবে বিফুক ভক্ষ্য। পৰ্ম কুভার্ষ ভিল সিভো মহাশ্য।। ১৫৭।।

কলি ধর্ম। ব্যাহ ক্ষানাম ভক্তৰ নৰ নিধি। কলি বুগে বেকত কৰিল কোন বিধি।।১৫৮।। ধল্য ধল্য কলিব লোকৰ মহাভাগ। সর্ক ধর্ম ঠেলি বাম নাম ভৈদ আগ।। ১৫৯ ।। কলিত কীর্ত্তন বিভো কৰে হবি নাম। তাৰ আৰু আচৰিকে ন ধাকিল কাম।। ১৬০।। নাহিকে কলিত ধর্ম কীর্ত্তনৰ সম। বিতো গাবে হবি গুণ নিদি নবোত্তম।। ১৬১।। কলিত কীর্ত্তনে নিদিবেক মহাভাগ। সংসাৰক তবি মাধ্যক পাইবা লাগ।। ১৬২।।

, নাম।। কেপুৰ কমলাকান্ত অনন্ত অনাদি। নিতা নিবঞ্জন ভদ্ধ বুদ্ধ বেদ বালী ।১৬৩॥ কয় জয় জগত জনক জগ জীব। অনত অচ্যুক্ত সনাতন সদাপিব।।১৬৪॥ বাম কুফ বাম কুফ বাম কুফ নাম। বাম কুফ বাম কুফ বাম কুফ বাম।।১৬৫॥ পোণাল গোবিশ বাম কুফ নাবায়ণ। কুফ শংলাচৰ হবি পভিত পাবন।।১৬৬॥ বাম নাবয়ণ ছবি বাম নাবায়ণ। বাম কুফ নাবায়ণ শিৱ স্বাতন ॥১৬৭॥ গোপাল গোপীনাথ গোধিক মাধৱ। জীৱৰ জীৱন ঘড়-নক্ষন যাদৱ।। ৩৬৮।।

ভাৎপৰ্য়। বৈকৃষ্ঠৰ কল্পভক ভাগৰত শাস্ত্ৰ। ইছাক উত্তৰ ফল ছৰি নাৰ সাত্ৰ।।১৬৯।। ছৰি নাৰে ছৰি নাৰে ছবি নামে গতি। হবি নামে ভকতৰ কেৱল ভকতি । ১৭০ । কুফ পাদপল ছাই মোৰ নিজ গতি। হৰিনাম বিনে আনৰ নজানো ভকতি।। ১৭১ ।। বান কুঞ বান কুঞ বান কুঞ मार । बाब कुछ वित्न कुछ। चाद्यव विहाद ॥ ১৭২ ॥ श्रीवाम নাম ভক্তৰ ধন সাৰ। সংসাৰ সাগৰে ৰাম নামে ছৰ্গ পাৰ।। ১৭৩।। ছৰি নাম কীৰ্ত্তনে গে প্ৰম মঙ্গল। পাব্য পুৰমানন্দ গুচে কৰ্ম মল।। ১৭৪।। ত্ৰন্ধা হৰে ভজন্ত ছবিৰ हुहै भारत । युक्ड मकली मना बाम नाम शारत ॥ ১৭৫ ॥ বিষয়ৰ আশা ভঙ্গে ভক্তৰ হৰিষ। দেখ্য বিষয় হুগ বিষ্ঠাৰ সদৃশ্য। ১৭৬ ।। মুৰাৰি মধুৰ ৰিপু মাধৱ ৰাম । ভূমি ভক-• তৰ ধৰ্ম অৰ্থ মোক কাম।।১৭৭।। বিষয়ৰ হুখ যত সকলে चनाव। जानिया ककटा ठाक केरब शविहाद । ३१৮॥ কুপাৰ সাগৰ কুপাময় কুপানিধি: ভুষাগুণনামে ভকতৰ मर्ख मिल्लि ।। ১৭৯ ॥ मुबाबि मत्नाइव छशद छ एनद । जुनि 'বিনে পতিতৰ গতি নাহি কৈছে। ১৮০। কিনো কুপামন্ত্ৰ দেৱ প্রভু মুহুৰাই। মুখ মাবে থৈল, নাম সর্বক্ষণে পাই।। ১৮১॥ त्मकावि । इस अक एमब कः शहाबी, कान माशामित्बा অধিকাৰী, কৃষ্ণ .বিনে শ্ৰেষ্ঠ দেৱ নাহি নাহি আৰ। সৃষ্টি দ্বিতি অন্তকাৰী দেৱ, তান্ত বিনে আন নাহি কেব, জানিবা

বিষ্ণুদে সমস্ত জগতত পাৰ॥ ১॥ নগো নগোনিতা নিৰ-ঞ্জন, নাৰায়ণ শিৱ সনাতন, অনাদি অনস্ত ি 🖫 গুণ গুণ নিষন্তা। প্ৰম পুরুষ ভগর ড, নাহি পূর্বাপৰ আদি অনু, ভূমিসে চৈতন্য সমস্ত ভৱ ভাবতা। ২॥ একা মহাদেৱ শক্ষী দেবী, कांग्र वांका घटन व्हिब कवि, श्वम बानटन हवन रमवन्त যাৰ। সৰা জমাম্ভ্যু জৰাহীন, এীমত জুকৰ গুণ নিধি, বিষ্ণুত বিনাই কোন দেৱ লাছে আৰে ॥ ৩ ॥ যাৰ পালা-দিকে দেী গঙ্গা, যাৰ বাক্য ভ্যা আছে বেদ, প্ৰম প্তিতো ভৰয় যাহাৰ নামে। সৃষ্টি স্থিতি প্ৰায়ৰ ক্ৰিটো, প্ৰম কাৰণ ন্ৰাঘণ, হেন ঈথৰক নভজ্য কোন কালে।। ৪।। অপাৰ সংগাৰ শিল্প আৰু, বিফুদে প্ৰমুপাৰ যত, পাৰু আনছে তাত পৰম্পৰ্মালারপে। ভেতেত্মি জানাওকা পাৰ, পৰ পাৰ ভূত যত পাৰ, তাসন্থাৰ পাৰ বিভূম্স পাৰ স্বরূপে। ৫ । জ্বাসনা জুকীবাননা জুই, বল্পৰ গোকৰি যুল হেতু, শুনা যেন মতে উপজয় পুক্ষত। সভৰ কুণাত ভ্ৰাদনা, ভ্ৰে পু্ক্ষক পাৰে জানা, হোবে গুৰ্বাদনা সম্ভৰ মন কোপত ॥ ৬ ॥ সহস্তৰ ৰাক্য যিছে। কৰে, ভাক স্থা-স্মা অকুমাৰে, সন্তৰ কুপাত ভাজ গোবিন্দৰ পাৰে। যিতো মহস্তক নিলা কৰে, তাক হৰ্বসিনা বেঢ়িধৰ, কুঞাক ভলিবে ন পাৰর মৃচ ভারে॥ ৭॥ কৃষ্ণ পদ মাত্র এ বা কৰে, সমস্ত কামনা পৰিহৰে, বেদ ব্যবহাৰ কণাচিতো ন লঙ্বয়। কুকাপদ দেৱা হৃথ মনে, কৰে অনুভৱ সৰ্বকাণে, ইহাঙ্কে মহস্ত বুলিয়া জানা নিশ্চয়।৮। শুনিয়ো সজ্জন

শাস্ত্ৰ সাৰ, দকল দম্পতি জানা তাৰ, হবি ভক্তি ৰদে দ্ধোৰ মন যাহাৰ। চৰ্মাৰ নিৰ্মিত পানৈ মুবি, চৰণ চাকিল যিতো জনে, মেন সৰে ভূমি চৰ্মান্ত ভৈনতাৰ। ৯। অন্তৰ্বত এক ঈশ্বৰক, দেখিযোক নানা বাহিৰত, বোধ বাহি-ৰত জড়প্ৰায়। বুদ্ধিত সমস্তে ভেলিলোক, বাহিৰত সক দেখায়োক, এহি ভাবে ৰাম লোকত জুৰা বেড়ায়। ১০।

ছবি ॥ শবিৰক্ত ভৰতৰ, বেদ লজ্জিবাৰ দোষ, জানি-বাংগ ইংগক নিশ্চন। পৰম বিৰক্ত যিতো, কৃষ্ণৰ ভ্ৰমণ ভৈল, তাক একো নাহিকে নিৰ্বাগ ॥ ১১ ॥

त्मिर्गाव ॥ डांग्ड कृष्ण्य चक्त नाव, चक्ति व्यवित्यांशी ক্ৰ' কৰে, কৃষ্ণৰ কথাত ৰৃতি যাবে কুপক্ষ। যেৰে ভৈল কুফ কথা ৰত, নিত্য নৈমিত্তিক লাগি যত, কথাৰ বিৰোধী জানিয়া দৰে ভেজয়। ১২। সমস্ত তপক আচেৰোক, পড়েকি পর্বতে উঠি যত, তীর্থত ভ্রমেক পটোক বেদ 'নিচয়৷ যজোক সমতে যজ্জচয, গোগক আনোক সমস্তয়, হৰি বিৰে কলাচিতে মৃত্যু ন তৰ্য। ১৩। ব্যাস নিগণতি লুক্ত্রতি, ভনিয়ো আনন্দে কর্ণ পাতি, দেঁও উপদেশ উদ্ধ বাত্ উচ্চ কৰি। এহিমানে মাজ মহা মঁজ, দংদাৰ ভাৰাৰ 'বিষ হাণী, নমো নাৰায়ণ বুলিয়োক মুখ ভৰি॥ ১৪॥ সকল নিগম. কল ভকু, তাৰ ফল মহা ভাগৰভ, শুক মুখে আদি ভূমিত ভৈল'বিদিত। ৰসত চতুৰ যিতো জন, কৃষ্ণৰ চৰণে দিয়া মন, পৰম শক্তোষে পীয়োক ফল অমৃত ৷ ১৫ ৷ হৰিক স্তত সাৰা প্ৰভা, সমস্ত পুণাৰ ইলে ৰজা, হবি অমৰিলে

সিকায় পূণ্য কিছৰ।° ন পাসৰিবাহা কলাচিত, শুনা কথা ইতো বিপৰীত, হবি পাস্বিলে সিংখ পাপ নিৰম্বৰ ॥ ১৬॥ ভীনিয়ো পাৰ্কতি ভূষি এবে, ৰাম ৰাম ৰাম বোলো ঘেবে. তোমাৰ বদন হৈবেক তেওঁত অমূল্য। ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰুলি, ৰামত ৰমোহো দৰ্ককণে, জানা ৰাম ৰাম সহস্ৰ নামৰ ছুল্য ॥ ১৭ ॥ বেদাগম আদি কৰি যত, বিস্তৰ শাস্ত্ৰত নাহি কাৰ, বিস্তৰ ভীৰ্ষত নাহি কিছু প্ৰয়োজন। সংগাৰ ভৰিতে খোলা ষেবে, আপুন মোকৰ হেছু তেৰে, গোবিন্দ গোবিন্দ বেকত বোলা বচন। ১৮॥ মাধ্বে বোলত ধ্ৰপ্তর, মহা ছুৰাচাৰো অভিশয়, আন দেব তেজি মোকেদে মাত্ৰ ভক্ষয়। ভাবেদে প্ৰম শাধু বুলি, মানিবা মনত দৰ্ককণে, যিহেছু সম্যকে কৰিলে মোক নিশ্চয়। ভক্তিৰ মহিমা অ্তত. অধর্ম তেজিয়া ধর্ম চিত, হোরে শীত্র মোক ভজি জানা কুতীহত। আৰু যি কুত্কীন মান্য, তথা গৈয়া বাঘা বৃদ্য চয়, বাছ মেলি কৰা অঙ্কিকাৰ অন্ততঃ ২০॥ দোহোৰ ' পৰম ঈশ্বৰ, ছুৰাচাৰ ভক্তো নোছে নকী, কিন্তু সিতো ভক্ত কুভাৰ্থ অতি হোৱয়। তোমাৰ প্ৰগল্ভ প্ৰোঢ়ি শুনি, সমস্ত কুতক পৰিহৰি, গুঁকড়ে তোমাত কৰিবে দৰে আঞায়।২১॥ আমাৰ নিৰ্মাণ ভকতিত, ছুৰাচাৰো ভৰে কোন চিত্ৰ, আমাক ভবিয়া চাঙালো ভবে সংগাৰ। স্ত্ৰী বৈশ্য শুদ্ৰ আদি যত, বিষয়ত মাত্র সদা বত, মোক ভজি ইথে ইসবো হোৰে উদ্ধাৰ। ২২ ॥ আহ্মণ ক্ষত্ৰিয় পুণা ভনু, মোক ভজি তৰিবেক পুতু, জাত লদভুত নাহিকে কোন সংশয়।

বাৰ ধবি তকু আছা পাই, অনিত্য অহও লোক জানি, অতি শীডে মোক ভজা স্থি ধনঞ্জয়।।২৩ । মোত মাতে দলা দিল্লা মন, মোৰ ভক্ত হোৱা দৰ্বকণ, মোকে পূদ্ধি মাত্ৰ মোক কৰা নমস্কাৰ। কৰিলে তোমান্ত সভ্য বাণী, ণাইবা হুৰে মোক মহামানি, ভূমি প্রিয়তম হুছদ স্বি আমাৰ।। ২৪।। ভগৱন্ত, দেৱ নিগদ্তি, শুনিরো পর্জ্বন মহা মতি, ভোষতা কইও পৰম ইতো ৰহস্তা ঐ বৰ্ষা বিভৃতি বলে সমে, জানে মোক বিতো নৰোত্তম, সিয়ো ভৈল মোৰ ময়ো ভৈলোঁ তাৰ বশ্য।। ২৫।। অসম্মূচ ভাৱে বিজো জনে, উত্তম পুরুষ মোক জানে, তাকে সর্ববেতা বুলিয় স্থি অৰ্জ্ব। সিতো সম্ভাক প্ৰিহৰি, কায় মনো বাকো ষত্ন কৰি, ভলন আমাক পুরুষ নিপুণ।। ২৬।। খোভ হত্তে হোত্তে চৰাচৰ, মোতেলে প্ৰবৰ্ত্তে নিৰন্তৰ, ইহাকে অৰ্জ্বন জানে জিতোমহাজন। প্ৰদ্বিবেকী দিভোজন, মোৰ ভাৱে যুক্ত ভ্য়া মন, মোকে মাত্র ভক্তে ভাবণ কৰি কীর্ত্তন । বি ।। মোতেদে কেবলে দিব। চিত, মোতে মাত্র প্ৰাণ অৰ্পিনিত, অন্ত অন্ত মিলি গোকেলে বোধ কৰাৱে ! মোকে মাত্র কচে সর্বাঞ্চলে, প্রম্ম সভােষ লভিমনে, আনন্দ সাগৰে মজি ৰহে প্ৰেম ভাৱে ॥ ২৮ ॥ ৰহস্তক জানে যিতো লোক, সভতে কীৰ্ত্তন কৰে মোক, ধৰি দৃঢ় ব্ৰন্ত কৰি যত্ন বিপৰীত। মোৰ সৰ্কোতম ছুই পাৰে, কৰে নমস্কাৰ ভক্তি ভাবে, তাৰ মোৰ এডা এড়ি নাহি কদাচিত। ২৯।। মাগৱে কহন্ত অৰ্জুন্ত, গুনা ইতো. প্ৰমাৰ্থ তত্ত্ব, ভকতেলে লোৰ

মহিলা জানে নিংশেষ। তত্ত্ব ক্লপে সণি জানি মোক, ভবিবা তুর্বেৰ তুংগ শোক, মন্তকানে গৈয়া আমাত হোৱে শ্রীবেশ ।। ৩০।। কৃষ্ণ নিগদতি সব্যুগাটি, প্রুগার্থ তত্ত্ব লৈয়ো বাচি, অনুচ বিখাদে শবণ লৈয়ো আমাত। মোতে মাত্র সদা দিয়া চিত্ত, গায়ো নোৰ গুণ নাম গীত, সকল শাত্রৰ কহিলোঁ সাৰ সাক্ষাত।। ৩১।।

ছবি।। ভগৱন্ত ভক্তি যুক্ত, পুক্ৰমৰ আত্ম গোধ, মাধৱৰ প্ৰসাদে নিলয়। কৃষ্ণৰ কুপাত তেবে, গুচয় সংসাৰ ভয়, এহিনানে গীতাৰ নিৰ্ণা।। ৩২।।

লেচাৰি।। জানা শ্ৰীৰাম নাম নিজ, সমস্ত শান্তৰ মূল ৰীজ, দঞ্জীবনী প্ৰায় যাৰ মনে প্ৰবেশয়। যদি হলাহল পান কৰে, প্ৰলম ৰহ্ণিত যদি পৰে, মৃত্যুৰ মুখত প্ৰবেশিলে নাহি ভয়।। ৩০ ।। পূৰ্ণ শৰী পূৰ্ণ হুগ্ধ দিক্ষু, দিমত প্ৰকাশ ন কৰম, কমনীয় লক্ষী বদনোদিমত নয়। ঈশুৰ কৃষ্ণৰ পাদিপন্ন, ভ্রিস্পৃহাহীন ভৈল যিতো, দিভো মন গোট যিমতে শোভা কৰয় ।। ৩৪।। শ্ৰীমৃকুন্দৰ নাম গুণ, কীৰ্ত্তন প্ৰকাশে যি দিশত, দি দিশক প্রতি নগস্কাৰ যিতো করে। চিদানন্দ ঘন অৱপ্ত, ঈশুৰ কুঞ্ত নিত্যাগত, প্ৰম আনন্দ কৰে দিতো সাধু নৰে।।৩৫॥, হৰি ভক্তি ৰাজ মাৰ্গ, গুৰু পদ নথচন্দ্ৰ প্ৰকাশিত, শ্ৰুতি জননীৰ পদ পথ অমুগৰি। ফু'ৰাঁ হুয়া আমি আনন্দিত, স্থালন নাহিকে কদাচিত, মহাজন মংব জানিবা: নিশ্চয় কৰি ।। ৩৬।। নিশা।। এী কন্ত শহৰে গ্ৰহাশিলা, গোৰিলৰ নাম

গুণ য়খ, জগতৰ লোকে পৰৰ আনন্দে গাবে। (হন্য শক্কৰ গুৰু বিনে, কমন কাৰণে আন জনে, লোকত মাঝত আপুনি ভুকু বোলাৱে ॥ ৩৭ ॥ বিষ্ণুৰ সহজ্ৰ নাম স্দী. আচন্তো কিহবারে তাক এবি, সদায়ে বিৰোধ বচন মাত্র ৰটয়। বৃদ্ধি বিষ্ণুতত্ত্ব পৰিহৰি, অসম্ভ বস্তুত ৰতি কৰি, যেন বেখাজাৰ পতিত যাত্ৰ ৰষয়। ৩৮। সমস্তৰে আদি নৰ চকু, উদ্যুদ্ম কোটিয়ো নপাই পুসু, কোনো ভাগ্যোদয়ে পায়া নাব দৃঢ অতি। গুরু ভৈদ আত কর্ণধাব, কুকা ভৈদ অমুকূল কায়ু, তথাপি সংসাৰ ন ভৰয় আল্লোভী। ৩৯। মাধুৰে বোলস্ত প্ৰাতি স্মৃতি, মোৰ মাৰ্জ্ঞা বাণী জানা নিষ্ঠ, বিতো জনে আৰু উল্লিখ্যা প্ৰবৰ্ত্তয়। ভৈদ গিতো মোৰ আজ্ঞা ছেদী, যোক দ্বেষ কৰিলেক অভি, মোৰ ভক্ত হস্তো বৈষ্ণৰ দিভো নোহয় ॥ ৪০ ॥ যত উতা তপ জ্ঞান গুণ, যাগ যোগ বজ্ঞ লান পুণ্য, কিবা প্রয়োজন সাধিবেক ভাসন্থাব। * কুফা জগতৰ গুৰু নিষ্ঠ, অংখ মোক প্ৰদ দেৱ ইউ, তাহান চৰণে ভক্তি নাইকো যাব॥৪১॥ শিশুৰ বিষয় আশা আগ, ছুবা দেৱা কৰে পাষা লাগ, বৃদ্ধে ভোগ কৰি পিঠি मिल विषयक। इविक्किक शविष्वि, ब्रश्क विषयक देवें 'কৰি, পুতু পাদটিয়া নিৰেখি আছে কিসক॥ ৪২॥ খালকে কৰোক বছমান, যুবায়ে দেবোক পাৰে মান, রুছে বিষয়ৰ বহিভুতি ছয়া গৈল। ভোগ কৰিবাক ন-পাৰয়, তথাশিতো আশা ন চাড়য়, হৰি হৰি হৰি কিনো বিপৰীত ভৈল 🛊 ৪৩ ៛ বৃদ্ধ সংৰ জানা বিষয়ক, ভোগ, কৰিবাক ন পাৰ্য, ভজিচ্চীন বৃদ্ধে ভঃজিতে সাম্প্ৰনিয়। দশন বিধীন ক্তা যেন, ইছি চোৰাইবাক ন পাৰম, জিল্লা লড় বড় কৰি মাত্ৰ চেলেকয়॥৪৪। বৈক্ষৱ নিক্ষক সূচৰক, বিষ্ঠা লুঠা প্ৰায় শুকৰক, বিধাতায়ে ছুইকো অজিলন্ত দয়া তৰে। সূচকে জানিনা নিৰস্তৰে, সাধু সমস্তক শুদ্ধি কৰে, যিমতে শুকৰে প্ৰায়ক শোধন কৰে। ৪৫ ॥ মুগ মীন মহাসাধু নবে, মনৰ সন্তোবে তৃণ জলে, হিংসা শুন্ত ভূমা থাক্য জীবন ধৰি। তথাপিতো ইতো ত্ৰিভয়ৰ, কৈবৰ্ত পিশুন ব্যাধ দৰ, ইতো জগতত ভিনি অকাৰণ বৈনী। ৪৬ ॥ সমস্তৰে আজা নাৰায়ণ, আজা প্ৰথে ৰতি সৰ্বক্ষণ, এহি হেছু হবি সমস্ত প্ৰায়ীত সম। তাক যিতো ভজে ভূবে তৰে, ন ভজি সংসাৰে মক্ষিমৰে, কৃষ্ণক বিষম বোলয় কোন আধ্যা। ৪৭ ॥

আংক্স নিক্ষা। ছবিলে কেৱলৈ দঞা মাতে, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম, ডাক্ত বিনে মিছা যত দেখি শুনি মানে। তাক বিতো মিছা কৰি আংশা, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম, ছ্ৰাচাৰ ' মন মবল কেনে অজ্ঞানে। ৪৮॥

বিভীষণ, হমুমন্ত আদি মহামহা বীৰণণে। আনি তরু-লতা পৰ্বভিক, কভেক যোজন সমুদ্ৰক, সেতৃ বাদ্ধি পাৰ ভৈলাহা মহাযতনে। ৫১। হে প্রাণ প্রভু ব্লুপতি, নান ৰাম বাম বাম বাম, তোমাত কৰিফা ভযু গুণ নাম চাব। বিনা দেতুবন্ধ কৰি নৰে, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম, অপাৰ সংসাৰ সমুদ্ৰে খোৱে পাৰ। ৫২। কৃষ্ণ কৃষ্ণ কৃষ্ণ বৃদ্ধি ষিতো, অন্তকালে নিজ প্ৰাণ তেজে, আল্যৰ শবদে মুকুতি তাক দিবয়। আৰু কিবা বস্তুদিবো বুলি, আৰু ছুই পদে ৰুজ্জা ভ্য়া, ঋণী ভৈলো বুলি দমায় মাথা থাকয়। ৫০। হে কৃষ্ণ ভযুপদ মৃ'ল, একাল্ডে শৰণ কৰে যিতো, কোন লাভ ইতো এড়াইনে কালৰ ভয়। তমু ভকতৰ দক্ষ গোট, দৰ্বৰ পুক্ষাৰ্থ ৰাশি শিৰে, চড়িয়া কৈছিকে অভ্যন্ত নৃত্য কৰম। ৫৪॥ পৰম জুৰ্কোধ আছে-ভত্ত, তাৰ জ্ঞান অৰ্থে হৰি যত, লীলা অবভাৰ ধৰা ভূমি কুপানয়। তাহান চৰিত্ৰ স্থানিক্ষু, তাত ক্ৰীডা কৰি দীনবন্ধু, চাৰি পুরুষার্থ ভূণৰ সম কৰয়। ৫৫। উক্লক্ষ পদ ৰেণু দেবি, চয় উদিয় জিনিলেক যিতো, গিডো शूक्रव क्रांनिया बाक्तशं नाहै। जात्के तम बाक्तशं बूलि 'ধৰি, যাৰ নাম একবাৰ স্মৰি, চাণ্ডাণো সম্প্ৰতি সংসাৰ ৰন্ধ এড়াই। ৫৬। কুকাক বোশস্ত ধনপ্লার, তোমার কীর্ত্তনে কুপাময়, অতি অনুৰাগে জগতে কৰে ঃছৰিষ। তোমাৰ কীৰ্ত্তন অগনিৰ, শিখায়ে দগধ হুবা আতি, ৰাক্ষণ পিশাচ भनारे यारे मण निमा (c) । ७ कि नरवांत्व इक भाम

পছত পৰি নিবপ্তৰে, পৰম আ্নলে ভকত ভাংৰ ঝাকে। কুঞ যশ ৰদ মধু পানে, মত জ্যা আতি দাবণানে, ৰাম নাম ৰাজ হংস ৰাৱ শুনি থাকে। ৫৮। একাস্তিক এহা মূনি যত, নিবর্তিয়া বিধি নিষেধত, নিশুণ ভারত স্থিতি ছয়া নিৰস্তবে। জানি পুরুষার্থ দাব তত্ত্ব, কথায়ত দাগবত. কথনে মথনে স্বাধে ৰমণ কৰে। ৫৯। ছবিৰ গুণৰ দেখা বল. লভিবেক যিতো মোক্ষ ফল, তাহাৰা সবৰো মনক আনম টানি। এতেকে নিপুণজিতো জন, কুঞ্ব চৰণে দিয়া মন, হৰিব গুণক ন চাড়িবা সাৰ জানি। ৬০ । 🦐ক নিগদতি পৰীকিত, যদি আমি নিগুণত হিত. তথাপি উভ্ৰম শ্লাকেৰ মহিমা গুণে। কৰিলেক মোৰ বশা চিক্ত. ভাগৰত গ্ৰন্থ বিপৰীত, পৰম আনন্দে পঢ়িলো মই আপুনে। ৬১। তোমাত কহিব দেহি শান্ত্র, তুমি আক শুনিবাৰ পাত্ৰ, মহা পুৰুষৰ দেৱক তুমি সম্প্ৰতি। ই শাস্ত্ৰত প্ৰদামাত্ৰকত, মুকুন্দৰ পাদ প্ৰক্ৰত, অতি শীত্ৰে তাৰ ছোৱে জানা সভী মকি। ৬২। সৃষ্টি স্থিতি প্ৰলম্ব হেড. অনন্ত বিচিত্ৰ কৰ্ম হৰি, কৰা যিতো তাক গাতে ভানে প্রেশংসর। অপবর্গ দাতা ভগরত, তাহান চৰণ পক্ষত, তিনিৰো নিশ্চয় উত্তম ভক্তি হোৱয়। ৬০॥

নাম মহিমা। হবি কীর্ত্তনৰ তাপ লাগি, পলাই-পাপ দশ দিশে ভাগি, হেৰা পাইলে বুলি ভয়ত ভিড়ি লবড়ে। ক্রহ্মাণ্ড ভিতৰে নপাই ঠাই, ভাব ক্রহ্মাণ্ড পলাই বাই, নামে খেদি নেক্ত ক্রহ্মাণ্ডোপবি বাগড়ে। ৬৪। পাছে

शां है है वे नारम (थरम, अरका खन्ना छंड सान त्नाम, महा মহা পাতকৰ খৰ্ক ভৈল দূৰ। এবে কৈক ষাইবো বুলি ডৰি, কাঞ্পে পাপ সৰ ভৰভৰি, ছবি নামে পাই দহি কৰি-লেক চুৰ ৷ ৬৫ ৷ নামে পুরুষক শুদ্ধ-কৰি, বৈল নাম ভাতে ভবি পুৰি, ধৰ্মময় তফু ভৈ গৈল হৰি ভকত। হৰিব করুণা ভৈল তাক, উচ্চ কৰি দিয়া হৰি ডাক, প্ৰয় সন্তোধে নাচে আতি আনন্দত ॥ ৬৬ ॥ ভারে বা অভারে এক নাম, শুনে বাভণে বামনে স্মৰে, অপৰাধ হীন পুরু-ষক সদ্যেতাৰে দেহধন জন অৰ্থ লোভে. পাষ্ট বৃদ্ধিয়ে যিতে। লবে, সিতে। হবি নামে তাৰিতে শীল্পে ন পাৰে ॥৬৭॥ স্তুভি ॥ বহুদেই নিগদতি হাসি, সাক্ষাতে বিদিত ভৈলা আদি, ভূমিদে পুৰুষ প্ৰকৃতিতো কৰি পৰ। সমস্ত জীৱৰ বৃদ্ধি দাক্ষী, কেৱল আনন্দ অসুভৱ, স্বন্ধপ হুখৰ দাগৰ দেৱ ঈশ্ব। ৬৮ । হে কৃষ্ণ যত জীৱ নিত, তিনি তাপে হুয়া * সন্তাপিত, ছুৰ্হোৰ সংগাৰ তাপত পড়ি আচয়। তয়ু পদ খেত ছব্ৰ প্ৰায়, জয়ত গৰিলে সৰ্ববদায়, আৰ ছায়া বিনে নেদেখোঁ তাৰ আশ্ৰয়। ৬৯॥ বলি নিগদতি যহুপতি, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম. কিনো কুপা মোক কৰিলাছা নাৰায়ণ। 'দেবৰো জুলভি অভিশল, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম বাম, গুহেতে থাকিয়া দেখিলোঁ তযু চৰণ। ৭০।

প্রার্থনাঃ পোক মোহ মহা পক্ষাঝে, কর্জ্বন মগন তৈল দেখি, পৰম ঈখৰ দেৱতা নক্ষ-ক্ষন। কুণায়ে ঈখৰে তত্ত্ব কহি, উদ্ধাৰিণা নিজ ভক্তক, হেন ঈখৰৰ চৰণে লৈ'লাঁ শৰণ।'৭১॥ ছেন কৃষ্ণ ধনঞ্জয় স্থা, বৃষ্ণিকৃল শ্ৰেষ্ঠ হুক্ট ৰজা, বংশৰ দহন অনস্ত্ৰীৰ্য্য গোৰিল। গো-বিপ্ৰ দেবতঃখহাৰী, যোগেশ্বৰ সমস্তৰ গুৰু, নমেঃ ভগৱত্ত ত্যুপদ অৰণিক্ষা ৭২ ব। ত্ৰক্ষা আদি কৰি জীণ যত, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম, মাল। শব্যা মাবেং আচন্ত মুমটি যাই। ভূমি সি চৈতত সনাতন, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম, আমি অ-চেতন নিয়োক নাথ জগাই ' ৭০। কুদ্রস্থে বহু আশা কৰি, ভবকুপে ভীর আছে পড়ি, কালসর্পে দংশি হবিল চেতন তাব। মোকরণ তযু বাক্যামূত, কুপাবে দিকিয়া প্রতিকিত, দল্লাময় कुरु कविद्या स्माक छेन्नाव । १८ ॥ मरवावत्वव औरह धवि আছে, গজেন্তে পীড়াক পায়া পাছে, আকাশে গরুড় কল্পে চক্ৰ ধৰি হৰি। দেখি স্বৰ্ণৰ পক্ষ ধৰি, বোলে তু: ধে মার্ডনাদ কৰি, নগো ভগরত্ত গুরু লৈয়ো দাস কৰি॥ ৭৫ ॥ মধুৰিপু ৰাম বছুপতি, ভূমি ভক্তৰ নিজ গতি, ভোমাৰ চৰণে শৰণ কৰিলোঁ দাব। নমো দেৱ দীন-চুখ-হাৰী, দয়াশীল দামোদৰ প্ৰভু; আমি ছঃখিতক চৰণে কৰা ~~উদ্ধাৰ ॥~~ ৭৬ ॥ হে কৃষ্ণ তযু পাদপত্ম, পঞ্ৰ ভিতৰে মোৰ মন, ৰাজহংস পশি থাকোক প্ৰভু সৰ্বথ।। প্ৰাণ প্ৰয়াণৰ সময়ত, কফ বাত পীত্ত মাদি যত, কণ্ঠ নিৰোধনে ভোমাৰ স্মৰণ কথা। ৭৭।। ছে কৃষ্ণ পুত্ৰ পত্নী সঙ্গ, তেজি ফুচ্মুপদ চিন্তি নিত, গৰ্ম শূতা সন্তস্বৰ আমাঞালে যাইব। ভালভাৰ মুখ পলা বাঝ, তুইবে ভযু কথা-মৃত নদী, তাতে মল হলা দেহাৰ হাত এড়াইবো ॥ ৭৮ ॥

' তাৎপৰ্য্য । চাৰি বেদৰ চাৰি অক্ষৰ, সাৰ কাচি আনি खमा (माद, त्वक कविशा थिन नावांश्र⁴ वांगी। (महि নাৰায়ণ ৰাম লৈয়া, শুদ্ধ কৰো আমি চিত্ত কায়া, ছৰি সন্তোষৰ কাৰণ খান ন জানি। ৭৯ । একে থানি মাত্ৰ শাস্ত্ৰ निर्छ, देववकीनम्मान देकला याक, त्याता धक माख देववकी দেবীৰ হুত। দৈৰকী পুত্ৰৰ পদ সেবা, কৰ্ম্মো এক এছি-মানে মাত্র, মন্ত্রো এক তান নাম মাত্র অনুভূত ॥ ৮০ ॥ কুঞ যশে খোত চিত ভ্য়া, সমস্তে ক্লেশক তৰি পুৰু, কুঞ্চ লাসে কৃষ্ণ চৰণ মূল নেড্য়। সকলে সম্পূৰ্ণনিজ গৃহ, পথিক সকলে পাষা পুৰু, জুঃখ এড়াই যেন দিতো গুৰ ন চাড়য় ॥ ৮১ । সকলে উপনিষদে ধেনু, দোগ্ধা ভৈল ভাৰ নন্দস্ত, তাৰ বংস ভিল কুন্তীস্থত ধনপ্ৰয়। চুগ্ধ ভৈল মহা গীতামুক, কুঞ্চৰ চৰণে দিয়া চিত, হুবৃদ্ধি স্কলে সংস্কৃতিৰ পান কৰ্ম ॥ ৮২ ॥

বস্ত প্রকাশ॥ আবি সত্য মুগে শুদ্ধ ধর্ম, কাচিলেক মাত্র হরিনাম, দেব সবে গুপ্ত কবিলে কপট। হেন হবিনাম ব্যক্ত কবি, সমস্তে লোকক উদ্ধাবিলা, প্রীমন্ত শঙ্কাব ভালিলা স্বাবো কপট॥ ৮৩॥

আপ্রয়। নোহো জানা আমি চাবি জাতি, চাবিয়ো আপ্রস্তী নোহো আতি, নোহো ধর্মণীল দান এত তীর্থ-গামী। পিস্তু পূর্ণানক্ষ সমুদ্রব, গোগী্চর্ত্তা পদ ক্ষলব, দাসন দাসৰ তান দাস জৈলো আমি ॥ ৮৪॥

প্রশংসা। দৈহি খন্ত লোক ভচিমন্ত, সর্ব ওবে

শ্রেষ্ঠ শিল্যারজ, বজেন্ত তপে অভি দি দি জন পুরুষতি। দি দি জন বহা লাভা জানী, দি দি সভ্যবাদী বহামানী, পুরুষোভ্যত আচলু যাব ভক্তি॥৮৫॥

কীর্ত্তন প্রশংসা। বি দিশত মহাভক্ত সবে, শ্রীমন্ত कमलागाइनक, भवम मत्छात्व कीर्जन यिटा कवत्र। नि দিশক নমস্কাৰ কৰি, চুৰ্ঘোৰ সংসাৰ স্থাও ভৰি, আপুনি অচাত স্বরূপ দিতো হোর্য । ৮৬ । ব্যা-নক্পদ যুগলৰ, মকৰক মধুত্ৰত প্ৰায়, ভক্ত দকল যি मिनक श्रकामय। मि मिन क्वानियां न महारमयी, খনেক প্রবাহ রূপে খাতি, প্রম নির্মাল স্বরূপে শোভা কৰয় ৷ ৮৭ ৷ শ্ৰীমধুদিধ ঈশবৰ, কীৰ্ত্তন মঙ্গল নিৰন্তক, যিতো ভূমিভাগে শুদ্ধরূপে হোবে যাত। তাব ধুলি यिखा नित्व धत्, निकार बानिया मिखा नत्, कुकाव পৰম ৰল্লভ হোৱে সাক্ষাত। ৮৮। হে দেৱ মহেশ্বৰ হবি, তমু কথামূত পান কৰি, বঢ়ায়া ভকতি মনক শুদ্ধ কৰয়। বৈৰাগ্যে সে দাৰ ভৈল যাৰ, ছেনয় বেধিক লভি ক্লখে, প্ৰম নিৰ্মাণ বৈকৃষ্ঠ গৈয়া পাৰয় ॥ ৮৯ ॥ হৰি সভা নিভা ভগ-ৱন্ত, নাহি প্ৰবাপৰ আদি অন্ত, তাহান চৰিত্ৰ পৰম আনন্দ ৰদ। তাক এডি মন চুৰাশয়, যতেক বিষয় বিষময়, ভাকে আশা কৰি সংসাৰে মজি মৰস।। ৯০।। মহন্ত সবৰ সঙ্গ लिया. इविक धकांखिक मिया, शवम चानत्म शांसा इवि শুণ নাম। সহজে কুপালু দেৱে হবি, লৈৱা আপুনাৰ দাস कवि. इवि मान किला देवता कोई लूर्वकाम ॥ ৯১ ॥ कृष्क

নিগণতি অক্তনত, দেহাদিক আমি অতিক্ৰমি, গৈয়া আছো শুদ্ধ ব্ৰহ্মতো কৰি উত্তম। এতেকে সে জানা ইতো লোকে, খেদতো প্রখ্যাত হুগা আছে, মোৰ নাম ইতৈ। প্রসিদ্ধ পুরুষোত্তম ॥ ৯২ ॥ যিতো মঁহামতি গুরু জনে, হবি ভক্তি পথ উপদেশ, দিয়া ছঃগময় সংসাৰৰ পাৰ কৰে। হেনয় পৰম গুরু ঋণ, স্কুঝিবাক প্রতি জানা নিষ্ঠ, অফুত্র উপায় নাহি অঞ্চলিত পৰে।। ৯৩।। হৰি ভক্তি দাতা তারু খাণ, ছবিবাক যিতো অহলাকী, অনেক যতনে মতন আ-লোচে মাত্রী ঋণ হাঝিবাক ন পাৰ্য, জানিবাহা নিভো ছুৰাশর, উপলা দদুশ বিনোদৰ ভৈল পাত্র।। ৯৪।। আপুন নামক বছতৰ, কৰি নিজ-সৰ্বব শৃক্তি দিয়া, কালৰ নিয়ম নিবিছিলা স্মৰণত। এতাদুলী তব কুপাছৰি, মোছোৰ ছুদিব দেখা কিনো, অনুৰাগ প্ৰভু নভৈত্ন তমু নামত ॥ ৯ঃ॥ কত মহা ছঃথে পুন্য কৰি, অপবৰ্গ যোগ্য নৰভদু, পায়া পুথিবীত বিষয়ত মজি বৈল। ইনি খেদ হবি শেৱা তেজি, আপুনাক আজ্বাত কৰি, দিতো হহাপাপী আপুনি বঞ্চিত ভৈৰ ॥ ৯৬ । হৰি যেন অভিকৃপান্ধ, ভক্ত গুৰুজনো, মেছি নয়, হয়ে। জন এক শৰীৰত মাত্ৰ ভিন্ন। কুপাৰদে ভুষ্ট হুয়া চিত, লোকৰ হিতক চিত্তি নিত, নিজ গুণে তুই ছুয়ো অহজাৰে হীন ॥৯৭॥ ভাৰত পুৰাণ আদি যত, ধ্বকাশ কৰ্ম নানামভ, যত মহাজন সুবৰ সভা মধ্যত। পৰম আনন্দ ৰদ্ময়, কোটি সুষ্ঠিম প্ৰকাশয়, মহা ভাগ-বত নোহন্ত যাবে বেকত।। ৯৮ ।। একান্ত ভক্ত যাব। হয়, কিছু অৰ্থ তাৰ। ন ৰাঞ্চয়, মহা আৰভূত হৰি ৩৭ নাম্থ্য। পৰম মল্ল কৃষ্ণ ৰশ, যাভ পৰে আন নাহি ৰস, পৰম আনন্দ সমূদ্ৰে মজি ৰহয়। ১৯।

বোৰা ছল । যাগৰ বছনলন, মাধৰ মধুসূৰন। ছুমি
নিত্য নিৰঞ্জন নাৰায়ণ, ভোমাত লৈলোঁ শৰণ ॥ ১ ॥ ইবাৰ
করণাময়, ছবি কমলাপতি, মোৰে ন চাছিবা নাৰায়ণ।
অরুণ চৰণ তলে, ছবি কমলাপতি, সত্য সত্য পশিলোঁ
শৰণ ॥ ২ ॥ ছবি চৰণত শৰণ লৈলোঁ এ ছবি নাৰায়ণ।
মানবী জনম সফল কৈলো এ ছবি নাৰায়ণ। ৩ ॥ পোপাল গোবিল্ল ঘছনকন। কুইফাৰ চৰণে গৈলোঁ শৰণ॥ ৪ ॥ বাহন বৰ অভয় চৰণে। সভো সভো পশিলোঁ শৰণ॥ ৫ ॥ বাহন চৰণে শৰণ লৈলোঁ। মানবী জনম সফল কৈলোঁ॥ ৩ ॥ ছবি ভহিব চৰণে লাগোঁ। অভয় চৰণে মাগোঁ॥ ৭ ॥ বাম বমুপতি বহুনকন। ভোমাৰ চৰণে লাগোঁ॥ ৭ ॥ বাম

ভজ্ম ॥ গোপীনাথ গোবিল বাম কৃষ্ণ হবি । ভজোহোঁ তোমাৰ পদ ক্ষলত ধবি ॥ ৯ ॥ ভজো গোবিল ভোমাৰ পায় । মাক ন চাড়িবা দেৱক দায় ॥ ১০ ॥ বাম কৃষ্ণ গোপীনাথ গোবিল । সেবোহোঁ তয়ু পদ অববিল ॥ ১১ ॥ প্রথতপালক দেৱ গোবিল । ভজোহোঁ তয়ু পদ অববিল ॥ ১২ ॥ প্রের প্রের বামার করণে মনে ভজোঁ। তোমাক ন জানি ভরসিদ্ধু মাঝে মাজোঁ। ১০ ছব্ন বােহন বাম, ভজিলোঁ তোনাব পায় । মহা মহা পাপী, হাব নাম ৬পি, উত্তম পদক পায় ॥ ১৪ ॥

ৰাম' কুঠ নাৰাছণ, নিৰঞ্জন নিৰাকাৰ, নিৰ্বিচণৰ নিৰাময় ছবি । চিলানন্দ স্থানন্দ, পুক্ষ প্ৰমানন্দ, ভঞোঁ ভূয়া চৰণত ধৰি । ছবি ৰাম, বিভূ প্ৰভূজনন্ত দৈত্যাবি । ১৫ ॥

নমকাৰ। দীনবজু ৰাম দ্যানীল দেৱ। তুয়া পদ কমল স্বাহে কৰো সেৱা ১৬ । মোৰ প্ৰভু ৰাম ক্ষণা সাগৰ। আমি ছুঃবিতক ন চাড়িবা বামোদৰ। ১৭ ॥ মধু-বিপু ৰাম ক্ষললোচন। তুয়া গুণ নাম ভৱ ভয় বিমো-চন। ১৮ । বংলা বাধ্ব মধ্বিপু ৰাম। তুয়া পদ ক্ষল মুগল-ছবিঞ্ । ১৯ ॥

উপদেশ ৷ পীযু পীযু পীয়ু অনিষা মধুৰি হৰি নাম, ৰাম কাম। দূৰতে তেজিয়া থৈযো খান্যত মন কাম, ৰাম ৰাম ॥ ২০ ॥ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ বোল ভাইএ, সকল নিগমে ওহি সাৰ। হুমৰিতে হৰি বতা হোৱে ভাইএ, হুথে পাই ভৱ নদা পাৰ।২১॥ ভাল উপাই পাইলো ভাই °ভাইএ, ৰাম নাম নিগম বহস্তা একচিত মনে ভাব ভাই ভাইএ, আৰে নাম ভাকে কৰে বশা। ২২। বাম কৃষ্ণ হৰি বুলিযো মুখে হৰি পদে মন মজাগো হুখে॥ ২৩॥ बाम বুলি ফুৰা বাছ আচাৰি। কণ্টৰ মোট পেলৱা ফাৰি ॥২৪ ॥ ভল ভগরত ভক্তি ভারে। নাম লৈয়া গতি পতিতো পাকে। ২৫ । বাম নাম খানি ফুৰিয়ো গায়া। কি কৰি-ट्वक इविव गांश ॥ २७ ॥ वांत्र नाम शांनि लिखांक छांछि । হেলায়ে - মাৰিয়ো যমেৰ খাটি॥ ২৭॥ মূখে ৰাম নাম গাব। মাধাৰ বাকু মাৰিলা যাত ॥ ২৮॥ ৰাম কুরু নাম অংপ

স্থনে। ধৰিৰ চৰণ নেড়িবাসনে। ২৯ ॥ বাস ক্ষানাস ক্ষা শোলা। আশা সমূত্ৰে সন ভোলা। ০০ ॥ বাম কৃষ্ণ হৰি বুলিয়োঝাকোঁ। মিলিবে সৰণ হাটে কি বাটে॥ ০১ ॥

মহিলা। হৰিত শব্দ লৈয়ে যিতো জনএ, ছৰিৰ চৰিত্ৰ প্ৰৱণ কীৰ্ত্তন কৰে। তথাৰ দগাৰ সংগাৰ সাগৰএ, দিতো মহাজনে অভি অপ্ৰযাগে তবে। ৩২ ॥ বাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ বোল ভাইএ, পৰম যডনে তেতিয়া যত অন্যায়। তোমাক মই ভাঙো মোক ভাঙাএ, চৈণ্যর সাক্ষীক ভাঙিবা কোন উপায়। ৩০ ॥ ভাৰতস্বিম খন্ত কলি মুগ, হবি হৰি হবি হবিএ, ছবি হবি ছবি ত্ৰান্ত প্ৰায় এই হবি হবি ছবি ত্ৰান্ত প্ৰায় ৷ ৩৪ ॥

আজ উপদেশ। বিচাৰি দেখন পামৰ মনাইএ, ইছ
পৰ লোকে ছবিলে হছল বজু ৰাম ৰাম। ৩৫ ॥ মজিয়া
বছন হছল মনাইএ, ছবি গুণ নাম অপাৰ আনন্দ সিজু
ৰাম ৰাম। আলাদ তৈজিয়ো দনাইএ, ভূডা ভবহুবি ছবিবল পৰম গতি ৰাম ৰাম। ৩৬ ৷ বাম কৃষ্ণ ৰাম
কৃষ্ণ বোলৰে পামৰ মন, ভূলিয়া কমনে পাপী মৰ। বাৰ
মায়া পাশে বন্দি, ভূষাত পামৰ মন, ভানে চুই চৰণত
ধৰৰে পামৰ মন ভূলিয়া কমনে পাপী মৰ। ৩৭ ৷ পোবিন্দ
বোল মনাই, মুকুল বোল মনাই, অ্লা হবে বাত খবণ
পশ্য, আনৰ কোন বড়াই। ৩৮ ৷ বিষয় বিকলে ন মৰ
মন। স্বাহে, চিস্তিয়ো হবি, চবল। ৩৯ ৷ নিগ্ৰ নিগ্ৰ

হবিৰ নীম। নলৈয়ামন কৰ কোন কাম ॥ ৪০ ॥ ভবসিজ্ঞ নৈতু হৰি চৰণ। যম কাল মায়া জুঃখতৰণ ॥ ৪১ ॥ কপট আচাৰ তেজিয়ামন। কেৱল ভজিয়ো হৰিৰ চৰণ ॥ ৪২ ॥ কৈতৰ তেজিয়া ভজিয়োহৰি। তেবেলে হৰি লৈবাদাদ কৰি॥৪০॥ হৰিৰ আঞায় নেড়িবা ভাই। একাস্তিক হুখ তেবেদে পাই। ৪৪॥ একান্তে হবিত কৰিয়ো ৰতি। চৰিলে নিজ ভক্তৰ গতি॥ ৪৫॥ দৰ্বৰ পুৰুষাৰ্থ কৈতৰ জান। হৰি মাতুস্ত্য বেদ প্ৰমাণ॥ ৪,৬॥ প্ৰম শ্ৰেয়স হৰি ভকতি। জানি হৰি পাৰে কৰিয়ো ৰতি ॥ ৪৭ ॥ হৰি গুণ নাম কৰিয়ো গাৰ। নিজ যশ প্ৰিয় জগ আংগাৰ ॥ ৪৮ ॥ ৰিধিৰ ঈশ্বৰ হৰি ভকতি। গাধো হৰি যশ নিৰ্দাণ মতি ॥৪৯॥ লৈয়ে একে মাত্র সাধু সঙ্গতি। তেবেলে নির্মান হৈব ভক্তি। ৫০। যাবত কৈত্ৰ নেড্স মন। তাৰ্তন পাইবি চৰণ । ৫১ । কৈতৰ সভ্য জ্ঞান ভাল কৰি। ভঞ্জিয়ে ছবিক কৈতৰ এড়ি॥ ৫২॥ ছবিত বিনায় সবে কৈতব। ভল হৰি পাত্তে কৰি উৎসৱ। ৫৩। ক্ষণিক জীবন জানি মনাই! ভৰিয়ো হুখে হৰি গুণ গাই ৷ ৫৪ ॥ চুৰ্ঘোৰ সংসাৰ নিকাৰ জানি। নেড়িবা মুখে দলা ৰাম বাণী ॥ ৫৫ ॥ তেবেদে ছবিৰ পাইবা আশ্ৰয়। ভক্তিয়ো হবি ভেজি লাজ ভয়। ৫৬ । নিৰ্ভূণ হৰিব প্ৰণক গায়া। প্ৰমানন্দ পাইবা তেজি যায়।।৫৭॥ হবি ৩৪ণ নাম নিগম তত্ব। মুকুত সবৰো মুখ্য সম্মৃত ॥ ৫৮ ॥ জানি হৰি পদে নেড়িয়ো আশ। কহে মৃচ্যতি মাধ্ব দাস ॥ ৫৯ ॥ ৰাম কৃষ্ণ 'ৰাগ কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণাৰীন কৃষ্ণাৰীষ্ণ বোল সন্ভাই। হৰিয়ে।⁶ সভে¦খ হয়, ৩৪০য় সংসৰি ভয়, হৰি পদ সেবা হ'ব পাই হৰি ৰাষ-॥ ৬০ ॥

নিশা॥ হৰিৰ নামৰ কীৰ্ত্তন স্থাৰ। ন জানে বি কৰে হৰি বিমুখ ॥ ৬১ ॥ ন কৰে কীৰ্ত্তন বিবেতা পামৰ। সি জন অধীন কৈল ব্যৱহা ৬২ ॥ হৰি গুণু নাম ন লবে মুখে। খনৰ যাতনা জুঞ্জিৰে চুংখে ॥ ৬০ ॥ ন কৰে কীৰ্ত্তন হৰি নামৰ। কি জাৰ্য্যে নমুখ্য ভৈল পাসৰ। ৬৪ ॥ হৰি কীৰ্ত্তন কৰে ৰভি। গশুতো অধ্য সিতো কুক্তি ॥ ৬৫ । মুকুৰে সলা হৰি গুণু পায়া। জানিবা মুহিলে হৰিৰ মাযা॥ ৬৬ ॥ হৰি কীৰ্ত্তনত নেদিলে চিত্ত। সিতো ভাগ্যশুভ্তা ভিল বঞ্জিত ॥ ৬৭ ॥

আল্ল নিলা। ছুমি প্রাণ প্রেষতম, ছক্ত প্ৰম দেৱ,
প্রাণ প্রভূ পীতাধ্বএ, ছুমি দে কেবলে আলা মোৰ।
ছবি হবি ছুমি সে কেবলে আলা মোৰ। তোমাক ন জানি
জড়, মিচা শ্বীবক মই, প্রাণ প্রভূ পীতাধ্বএ, আলা
বুলি তৈলো সেৱা চোৰ। প্রাণ বন্ধু কিনো মই অজ্ঞানী
ছবেৰি হবিএ। ৬৮।

ধেল। তুকাৰ তুংসঙ্গ, তুকাসনাতুষ্ঠ, হৰি হৰি হৰি হৰিএ, অনাদি অবিদ্যা আপুনি তৈলো মোহিত। আনাক্ষা দেহক 'আস্থাবৃদ্ধি কৰি, হৰি হৰি হৰি হৰিএ, দেৱা প্ৰিহৰি সি স্থথে ভৈল ৰঞ্চিত। মালাময় ঘোৰ সংসাৰ নিকাৰ, হৰি হৰি ছৰি হৰিএ, ভাকে হুথ মানি

মধ ভৈল মোৰ চিত।। ৬৯ ।। তুৰি শুল বুলি নিত্য, নিৰ্মাল निर्श्व (मद, त्यांव क्षेष्ठ नावायन्य, ब्रह्मण बानत्म महा হুখী। হৰি হৰি ভূমি নিজানদে সদা হুখী। আমি মুচ্ছভি ঘোৰ, অবিদ্যা সাগৰে মজি, মোৰ গ্ৰন্থ নাৰায়ণত, তোমাক ন জানি ভৈলো ছঃখী। হৰি হৰি শ্বরূপ ন জানি ভৈলো ছু:খী হৰিএ॥ ৭০॥ অখণ্ডিত সদা শুদ্ধ, চৈতন্ত শক্তিৰ বলে, মোৰ প্ৰভু নাৰায়ণএ, ভুমি দূৰ কৰি আচা মায়া। ছবি ছবি তোমাৰ নিকটে নাহি মায়া। তোমাক ন ভজো পদে. माग्रारव यूहिरल स्माक, स्माब প্রভু नावात्रगंध, कारव कुला-সম কৰা দায়া। হৰি হৰি মালাক নিবাৰি কৰা দালা प्टिंब । १८ । दिनवरी नुम्पन दिस्त दिनवरी नम्पन दिस्त, দীনবন্ধু দামোদৰএ, হবি হবি চৰণে উদ্ধাৰ কৰা মোক। প্ৰাণ বন্ধু ইবাৰ নেড়িবা হৰি মোক। ভকতি মিনতি স্তুতি, প্রণতি ন জানো মই, দীন বন্ধু দামোদৰএ, হবি হবি আবে ংমাৰ কেন গতি হোক। **প্ৰাণ** বন্ধু মোৰমন ভোষাত ৰহোক হৰিএ।। ৭২ ।। হে কৃষ্ণ তুমি নিজ, আ্যা প্ৰিয়তৰ গুৰু, সোৰ প্ৰভু নাৰায়ণএ, পৰম ঈশ্বৰ ভয়হাবী। হৰি হৰি ভূমি ইফীদের ভয়হারী। এতেকে জানিরা ভয়, চবণৈ শবণ लिला, त्यांव अञ्च नावायण ब, न ठाड़ियां देवांव मृवावि। হৰি হৰি লৈয়ো মোক মায়াক নিবাৰি হৰিও।। ৭৩ । মনুষ্য যোনির কর্মে, নিঃখেষ যোনিত ফুরি দীনবন্ধু দামোদরএ, হৰি হৰি বাৰে, বাৰে ভুঞ্জিলোঁ অপাৰ। দীনবন্ধু, কতবা ভুঞ্জিলোঁ নাহি পাৰ। ইবেলি ভোসাৰ চুই, চৰণে শৰণ

লইলোঁ, দীনবজু দাবোদৰএ, হবি হবি ন কৰিবাঁ ৰোঁক
পৰিহাৰ । প্ৰাণবজু চৰণত ৰাখিলো ইবাৰ হবিএ ৷ ৭৪ ॥
পুত্-পুত্ নৰ হতু, লভিয়া তোমাক তেজি, দীনবজু দানোদৰএ, হবি হবি বংলাৰে অমিলোঁ অবংবাত । দীনবজু
কত বা কৰিলোঁ আলাভাত ৷ ইবেলি কল্পামল, তোমাৰ
কিছৰ তৈলোঁ, দীনবজু বালোদৰ এ, হবি হবি ৰতি নোৰ
ৰহোক তোমাত ৷ প্ৰাণবজুচৰণত কৰোঁ প্ৰণিপাত ৷ ৭৫ ॥
মাধ্ব মুকুল মুখাৰি, কি গতি হইব হামাৰ ৷ মাধাৰ ৰচনা
আশানদী মাকে মজিলা ন পাইলোঁ পাব ৷ ৭৬ ॥

মহিনা। ৰামৰ নামেশে অমিয়াঝুৰে। ভকত জন মনোবথ প্ৰে। ৭৭ ৷ ভাল ভাৰমা পাঘা আছি ছবি করণী মল, ৰাম কৃষ্ণ কুপাৰ ঠাকুৰ। ৰাম বুলিতে পাপী ভবে, ছবি করণামল, সকল আপদ হোৱে দূৰ। ৭৮ ৷ ভক্ত সংব ৰাম নাম গাৱে। কাল মালা ভবে ভবতৰাৱে। ৭৯ ৷

কারণা। জয় জগজীর মোবে প্রাণ, মোব প্রাণধন
বান্ধর মুবার। প্রবণ আনদে শুনিটো গোবিন্দ, জুনি নীন
ছু:বছারী। ৮০। মোব জীরধন গোপীনাথ, প্রাণ গোপীনাথ
পশিলোঁ শববে। মোব প্রাণ মন, মজিয়া বছোক, ভোমার
চরণে।৮১৯ ছঞ্জী শক্ষর বাম নাম, প্রবাম নাম প্রমিটামধুরী
কুবে। অতি অ্কোমল, পরম মকল, সবে মনোবথ প্রেছিন।
জয় লয় নিতা নিবল্পন, নিতা নিবল্পন পের শিব সনাতন।
পরম স্বভয়, ভোমার চরণ, ভাপ তিনি রিনাশন। ৮০।
য়য়ালীব ধের রামোধন, ভূমি শ্রীন জন বন্ধ। পতিত পারন,

ভূমি কুণাম্য, কেবলে করুণাসিলু॥ ৮৪॥ হবি হবি হবি হৰিএ, হৰি হৰি হৰি, তুমি কুপাময় দীন চু:খ বিনাখন। ভুত্য क्षश्वी. कानिया त्यामाव, हवरण देनाली भवन ॥ मेर ॥ ছে কুফা দয়াশীল, দয়াৰ চাডিবা মোক। অজ্ঞান ভিসিব, নাৰিষা বিজ্ঞান, প্ৰদীপ প্ৰভু দিয়োক। ৮৬ । বাস কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম, ৰাম কৃষ্ণ,ৰাম কৃষ্ণ অগতিৰ গতি। অচিন্তঃ অনস্ত, হুখৰ সাগৰ, কুষ্ণৰ পদ ভকতি।৮৭। হে প্ৰাণ প্ৰভু কৃষ্ণ দেৱ, প্ৰাণ কৃষ্ণ দেৱ, দীনক কৰিয়ো দায়া। পৰম ভাপিতৈ, মাগোংহা ভোমাৰ, শীতল চৰণ ছায়া। ৮৮॥ প্ৰাণ প্ৰিয়ত্ৰ বছদেৱ, দিবো মোক এতি দান।ক ৰায়ো ভোমাৰ, চৰণ দেৱাৰ, সম্ভোষ খমিয়া পান।৮৯। নছো ৰাম কৃষ্ণ সদাশিব, সদাশিব কৃষ্ণ, ভূমি জগতৰ পতি। অপাৰ ৰহিত, মাণোহেঁ। ভকতি চৰণে কৰি প্ৰণতি । ৯০ ॥ জগত গুরু নৰিবিগ, জগত গুরু নাৰাবণ, মোৰ প্রভু বাদ কুঞ্চ বাম। হৰিতোহৰি ৰাম কৃষ্ণ ৰাম ॥ ৯১ । ৰাম কৃষ্ণ নিৰঞ্জন, ৰাম কৃষ্ণ নিৰ্বন্ধন, দীনবন্ধু নাৰায়ণএ, ভুমিতো প্ৰভু অগতিৰ গতি। ৯২। গোপীনাথ গোপীনাথ, মেৰে কমলা কান্ত. মোৰ প্ৰভু বাম নাৰায়ণ, অভয় চৰণ পাই পণিলোঁ . শ্ৰণ ১৯৩ ৷ অনাদি অনস্ত হৰিএ, জীৱন বন্ধু, ৰাষ কুঞ্চ করুণা সাগৰ । অনাথৰ নাথ ৰয়াশীল দাংমাদৰ । ১৪ । পৰম পুরুষ হৰিএ প্ৰমান~~শা~~, প্ৰম কাৰণ নাবায়ণ। ভক্তৰ ধন ভয়ু অরুণ চৰণ। অনুষ্ঠ অচ্যুত সদাশিব সনাতন। ৯৫। জয়তি জগত শুক্ত গুণৰ নিধি, নিতা, নিৰঞ্জন নিৰাকাৰ। তোমাৰ

চৰণে সদা শৰণ আমাৰ॥৯৬। দৈৱকীনন্দন প্ৰভুত্ত পৰম গুরু, দয়াশীল দেৱ নিৰঞ্জন। ভুৱা পদ কমলে मरकांक स्थित सन। २०। क्लंड कीवन यहुक शामदानम, জগত কাৰণ যতুপতি। তুমিদে কে**ৱ**ল নিজ ভকতৰ গতি॥ ৯৮। ভকত বংদণ প্রভুঞ ভকত বন্ধু, ভকত বল্পন ভয়হাৰী। ভকতৰ নিজগভি ভূমিদে মুবাৰি। ১৯। পতিত জনৰ গতিও জগত পতি, পতিত পাৱন ভগৱন্ত ৷ প্ৰম ঈশ্ব দেৱ অনাদি অনন্ত। ১০০। করুণাময় বাম করুণা-ময়। কৰিয়ো কুপা ধেন উচিত হয়। ১০১ । ভূমিসে ৰাম কুপা বনৰ নিধি। তোমাৰ কুপা বিনে নাছিকে দিছি। ১ - ২॥ ভোমাৰ কুপাকেদে কৰিটো আশ। অরুণ পদ তলে দিয়োক বাদ॥ ১০৩॥ সহজে ভূমি বাম কক্লণা নিজু। তোমাত বিনে আন নাছিকে বন্ধু।। ১০৪।। তোমাৰ কুপালেশে আমাৰ গভি। কৃহয় মাধ্য মূকুখ अकि ॥ ১०६ ॥

কাকৃতি। কিমতে ভক্তি কৰিব তোমাত হৰিএ,
সই মূচ্মতি ন জান তাৰ উপাই বাম ৰাম। মহা বলবন্ত
ফুৰ্কাসনা ঘোৰ ছবিএ, আমাৰ সনক তেজিয়া দূৰ ন জাই
বাম বাম ॥ ১০৬। তোমাৰ সাধারে মন মূহি আচে
ছবিএ, অজ্ঞান আহাৰে পৰিয়া পাৰ নপাও বাম বাম।
অভয় চবণে পৰণ পশিলো হৰিএ, ভুয়া গুণ নাম ভক্তি
প্রদীপ চাঁও বাম বাম ॥ ১০৭ ॥ ভক্তি মিনতি প্রণাত ন
জানোঁ ছবিএ, বোতপ্ৰে জ্ঞানশৃত্য হীন মতি নাই বাম

ৰাম ৰীম। ১০৮। ছবিএ করুণা নিজু, জীৱন বন্ধু, গতি-মতি ভূমি নাৰায়ণ। ভুৱা গুণ নাম ভকতৰ মহাধন ॥ ১০৯ ॥ পতিত বুলিয়া মোক হৰি হৰি এৰাম, তেজিতে নুপাৱা নাৰায়ণ। প্ৰম কক্ষণা গুণে হৰি হৰি এৰাম, নাম ধৰিচা পতিত পাবন। ১১ । দায়াৰ ঠাকুৰ হুযা দায়া কেনে ন কৰয়। ৰাম কৃষ্ণ নাৰায়ণ দীন দলামগ । ১১১ । সোকে কুপা কৰা হৰিএ, লাভে ধৰোঁ তুণ, মাথে ধৰোঁ তুণ, তুমি কুপাষয়ক ন জানোঁ এত দিন ॥১১২॥ মোকে কুপা কৰাএ ঐ বন্ধু ৰাম প্ৰাণ বন্ধু ৰাম, নেৰোক মুখে ৰাম ক্ৰঞ নাম, মোকে কুপা কৰা এ॥ ১১৩॥ পতিত পাৱন বুলি নাবায়ণএ, প্ৰম্ প্ৰতিতে ভাকে আভুৰ হৈযা। তযুবেদবাণী আমি আটো শুনিএ, মহাপাপী তবে ভয়ু নাম লৈয়া। ১১৪ ॥ ভুয়া ক্ষণ নাম অমূত আশায়এ, তোমাৰ চৰণে বিকা গৈলোঁ মুচ্মতি। চৰণত ধৰোঁ কাতৰ কৰোঁএ, মই জনাধক ন ' চাড়িবা যত্ৰপতি । ১১৫ । তোমাৰ দেৱক ভৈলোঁ নাৰায়ণএ. নিশ্চয়ে তোমাৰ দিবাক লাগে প্ৰদাদ। নিজ ভৃত্য কৰি লৈয়ো গোপীনাথএ, তযু কুপাময় মিলয় কোন প্রমান ॥১১৬॥ एक मग्रामील दम्ब मार्गामबंध. ट्यामान हनता द्वारामार्टी 'কাকুতি বাণী। মোক °নিজ দান কৰি লৈলে ছবিএ, কহিনো কুপাল তোমাৰ কি হয় হানি। ১১৭। প্ৰম কুপালু হৈয়া ষত্ৰপতিএ, কোন অপৰাথে মোক ভূত্য পৰি হ্ৰা: শাস্ত্ৰে প্ৰদিদ্ধ কজানতো হবিএ, যিতো নাম লবে ভাকে মোৰ বুলি ধ্যা। ১১৮॥ অধানশৃত্য সচি.

পশু পকি জাতিএ, তাকো অনুগ্ৰহ কৰি লাচা কুপাময় ম আকে জানি হৰি শৰণ পশিলোঁএ, আমাক ভোমাৰ তেজিতে উচিত নয় ॥ ১১৯ ॥ তোমাৰ দে নিজ ভূতা ভৈলোঁ হৰিএ, কুণাৰ পাগৰ তুমি মোৰ নিজ স্বামী। মই অনাথক ন ৰঞ্চিবা হৰিএ, ভযু দেৱাৰদ আংশা কৰিয়াটো আমি ॥ ১২০ ॥ বেদৰ গুপুত রুত্তি নাৰায়ণএ, দৈবকীত ছত্তে দাক্ষাতে ভৈলা বিদিত। জীৱৰ তাৰণ চেতু নাৰা-য়ণ্ড, প্ৰচাৰিলা, নিজ যশ ধৰ্ম বিপৰীত ৷ ১২১ ৷ ভকতৰ বাষ্ট্ৰীৰ শক্ষায়এ, যোগো গোক তুমি দাস পৰি-হবা হবি। ইতো শঙ্কা হবি দূৰেতে তেজিয়াএ, শৈয়োক তোমাৰ ভূতাৰ অধীন কৰি। ১২২॥ তোমাৰ গুণৰ মহিম। দেখিয়াএ, আনি যত কাম দূৰেতে তেজিয়া থৈলোঁ। তযু পদ গেৱা ৰদক আশায়এ, তোমাৰ একান্ত ভূত্যৰ কিত্ৰৰ ভৈলোঁ॥ ১২৩ । সহজ কুপালু গুণক প্রকাশিএ, ধৰি আচা ছৰি ভক্তবংসল নাম। ধেকু যেন মতে বংসক পালয়এ. তুমি দেহিমতে ভকতৰ পালা ৰাম ১২৪॥ আমি যত জীৱ তোমাৰ পালনএ, ছবি ছবি ছবিএ, ভূমি দে পালিয়া ফুৰা হয়। অন্তৰ্য্যামী। আগৰ বেৰে নিজ ভূতা বুলি পালা, হবি হবি হবি হবিএ, তেবে দে কুপাল কুত কুত্য হঁও আমি। ১২৫। তমি যাক পালা দিয়োজন আমি. হৰি হৰি হৰি হৰিএ, সংগাৰ নিকাৰ ভুঞ্জিলা ফুৰোঁ বছত। टामार अधीन इशा (कःन आणि, हवि इति हति देविध, ভৈলোহেঁ বরস্ত ইতোকিনো অদ্ভত ॥ ১২৬ ॥ ভোষাক

প্ৰম জৰৰ নমানি হৰি হৰি হৰি হৰিএ, মহা অহলাবে লোহ আচৰিলোঁ আমি। আবে তযু পদে শবন পশিলোঁ, हिंद हिंदि हिंदि , महें त्यांहियांव त्यांध क्या कवा স্বামী।। ১২৭।। দাস ভ্যা তৰু সেবান কৰিলোঁ হৰি ছৰি হবি হবিএ, ইতো ঘোৰ প্পৰাধৰ চিকিৎসা নাই। ভুমি পুকু প্ৰভু সহজ ক্লণালু, হৰি হৰি হৰি হৰিএ, খৰণ গশিলোক মিৰে প্ৰভুজুৰাই। ১২৮॥ নই অজ্ঞানিৰ যতেক অজ্ঞান, হৰি হৰি হৰি হৰিএ, কথা কহি কোনে সীমা কৰিবেক ভাক। ইতো মোৰ ঘোৰ দোষ পৰিংৰি, হৰি হৰি হৰি হৰিএ, কুপাম্য কৃষ্ণ চৰণে ৰাখা আমাক ৷ ১২৯ ৷ থিষত্য আতা ঈশ্ব দেৱতা, হবি হবি হবি হবিএ. কুষ্টে'স ফুছদ বাছৰ গুৰু আমাৰ। কুঞৰ চৰণ পছত বিনাই হৰি হৰি হৰি হৰিএ, মই অনাথৰ গতি নাহি নাহি काव ।। ১ १० ।

প্রার্থনা। অচিত অনস্ত শক্তিব পতি, হবি হবি হবি
হবিএ, ছবি কুপান্ত দেৱ অগতিব গতি। ভূমি সত্য
সনাতন সভাশির, হবি হবি হবি হবিএ, তোমার চবংগ
মাগোটো নির্মান বতি॥ ১০১॥ হে হবি মোর মুখে ন
চাড়োক, হবি হবি হবি হবিএ, প্রম নির্মাণ তর্ ৩৭
নাম যণ। কবা কুপা কুফ সনত নিলোক হবি হবি হবি
হবিএ, তরুপদ দেৱা প্রম অমিলাবন স্বাম কক্ষণাসাগ্রিএ, যোক নাবারণ ইবার কবিয়ো লালা।
অতর চরণে শ্রণ পনিলোক, প্রেছ লালায়েক দ্ব কবা

মোৰ মায়। ১৩৩% যাগর বছনক্ষম মুকুক্ষ মুৰ্বিনাশী। ব্দবাদ্যা দাগৰে মজিলো মাধৱ উদ্ধাৰ কৰিয়ো আদি। ১৩৪। জীৱন যাদৰ ৰাষ, পেবোহোঁ ভোমাৰ পায়, আম নেৰিবা মফর দায়, তুৱা পাবে ৰতি, যিমতে কৰিবোঁ, দিয়োক নাথ 🕏 পায়। ১৩৫ ॥ যাদৱ জয় যতুপতি তোমাৰ চৰণে লাগোঁ। শ্ৰহণ কীৰ্ত্তন নিৰ্মাণ ভকতি কাকুতি কৰিয়া মাৰ্গো। ১৩৬। मीन नशानीन यानव त्मवक तिरशा छेखावि। नारक छून কৰোঁ চৰণত ধৰোঁ, নেৰিবা মোক মুৰাৰি । ১৩৭ । করুণা-ময়, কৰুণাদাগৰ কুপাৰ কৰুণা দিক্ষু। ভোহাৰ কুপাৰ, আমি নোহোঁ পাত, ভূমি পূৰ্ণ দীন বন্ধু॥ ১৩৮॥ ৰাম কুষ্ণ হৰি গোবিল, দীন দয়াশাল স্বামী। তোমাৰ চৰণে সহজ্বাসনা, শৰণ মাগোঁ আমি।। ১০৯।। মোৰ প্ৰাণ বন্ধু গোবিন্দ, দেৱক কৰিয়ো লৈয়ো। আন একো কাম ন মাংগাঁ তোমাৰ, ভূত্যৰ সক্ত থৈয়ো ॥ ১৪০ ॥ জয় যহুপতি যাদ্ব ভূমি অগতিৰ গতি। দাত্তে তৃণ ধৰি, ভোষাৰ চৰণে মাগোঁটো সাধু সঙ্গতি।। ১৪১॥ বাম' কুঞ ছবি -গোবিন্দ, দেৱক ভৈলোঁ তোমাব। অভয চৰণে, শৰণ পশিলোঁ চুৰিয়ে। মায়া হামাৰ।। ১৪২।। গোবিন্দ গোপাল গোপী-নাথ, দলা ৰ চাডিবা মোৰে অপাৰ সংসাৰ আৰ নাহি পার, মজিলোঁ এছঃখ ঘোৰে।। ১৪৩।। হবি হবি হবি ছবিএ, কুফ ৰাম নাৰাষণ। কৰা ছবি মোৰ মাঘা উপশাম নাৰায়ণ নাৰায়ণ। ১৪৪।। গোপানাথ ইবাৰ মোক নেড়িয়ো। ত্রু নারা জাল, জ্ঞাল গুচারা চবণে শবণ

দিরো। 38৫।। গোপাল গোপাল পালর কুপাময়। 'ভুয়া পাৰে মোৰ ৰক্তি মক্তি যেন নচাড়য়। ১৪৬। বাম ৰাঘ্ৰ ৰমুপতিএ ভূমি দেৱ অগতিব গতি নাঞ। ভূয়া পদ কমলৰ, মকৰন্দ ৰাস ৰতি, কৰিয়া থাকোক মোৰ মতি ৰাএ ॥১৪৭॥ জয় যাদৰ যহপতিএ, তুষা পাবে পশিলোঁ শৰণ নাএ। ভাল কথা শুনি আছি, মনে লৈলো দাৰ বাচি, ভুষা নাম পতিত भावन नां । 286 । थान वास्त्र गांध्य अ, नवाभीन रेनवकी नक्त नां । ज्ञि त्व नीनव्यू, त्वद्दल कळ्ना तियू, কৰো তযু •চৰণে বন্দন নাএ ॥ ১৪৯ ॥ চিদানন্দ ৰাম সদা-নন্দ হৰি ৷ নিত্যানন্দ কৃষ্ণ মোক লৈয়ে দাস কৰি ৷ ১৫ • ৷ হৰি তুমি আনন্দ সিন্ধা। হামো ভিকাৰি মাগোঁ এক বিন্দু॥ ১৫১ । মধুৰিপু ৰাম ৰঘুপতি। তোমাৰ চৰণে মোৰ গতি ॥ ১৫২ ॥ অক্লণ চৰণে দিয়ে। ছায়া ৰাম ৰাম । তেবেসে তৰিবো ভযুমায়া ৰাম ৰাম ॥ ১৫০॥ দাভে ুজণ ধৰি হৰি চৰণত লাগোঁ। তযুকুপা ৰদৰ কলিকা अक शांशी II 308 I मश्राकवा मश्राकवा त्यांत रह वांश I তোমাৰ চৰণে হৰি, হৃদয় পক্ষে ধবি, মৃথে লৈবো তুয়া তাণ নামএ যতুমণিও ॥ ১৫৫ ॥ ৰাম*কৃষ্ণ বুলি অনাথৈ ডাক্য় এছৰি নাৰায়ণ। অনাথক দ্য়া কৰা কুপাম্য এছৰি নাৰায়ণ ৷ ১৫৬ li নাৰায়ণ নাৰায়ণ নাৰায়ণ ক্ষ নাৰায়ণ। 'ভোমাৰ অকণ চৰণ, পক্কজে, নিমজোক মেৰি মন ৷ ১৫৭ ৷ নীৰাধণ নাৰায়ণ, তুথা চৰণে আমাৰ মজোক মন কয় বাম । ১৫৮ । এবাস বাম জয় প্ৰসাদিদ।

পীরোঁ তঘু চৰণ কমল মকৰন্দ। ১৫৯। এবার্ম বার্মকৃষ্ণ ৰাম নাৰায়ণ। ত্যুপদ কমলে মঞোক মেৰি মন ॥ ১৬০ ॥ এবাম বাম কৃষ্ণ বাম নিবঞ্জন। তুমিসে ঈশ্বর দেৱ ভকত ৰঞ্জন ॥ ১৬১ ॥ এৰাম ৰাম কৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰাম। ভূমি গুণ-নিযক্তা নিভূণ গুণ ধাম॥ ১৬২ ॥ ৰাস কৃষ্ণ ৰাম হৰি ৰামচন্দ্ৰ ৰাম ৰাম, জীৰাম দেৱ বলুপতি ৮ হে প্ৰভু বলুনাথ প্ৰণামো দুখায়া মাথ, ভুমি মোৰ হৈবা নিলগতি হৰি ৰাম বিমুকু বনন্দন মুৰাৰি। ১৬০। গোপাল গোবিন্দ ৰাম, গোপাল গোবিন্দ ৰাম, গোপাল গোবিন্দ " জয় বাম। তোমাৰ চৰণে হৰি, কেৱল ভকতি বিনে, মোৰ আৰ নাহি আন কাম হবি ৰাম । ১১৪ । গোপীনাৰ গোপীনাৰ, গোণী-নাথ গোণীনাথ, গোণীনাথ গোণীনাথ হৰি। কোমাৰ অভয় ছই, চৰণে শৰণ লৈলোঁ, লৈখো মোক নিক দাস কৰি হৰি বান ॥ ১৬৫ ॥

নামছেক। কৃষ্ণ বাম কৃষ্ণ বাম । ১ । কৃষ্ণ কৃষ্ণ বাম,
ক্ষম ক্ষ বাম । ২ । কৃষ্ণ হৰি বাম হৰি বাম বাম বাম ।
অনস্ত অচ্যত সনাতন নাৰায়ণ প্ৰাণ । ৩ ॥ গোকিক গোকিক গোকিক গোকিক গোকিক বাম মুবাৰি । অনস্ত কোটি ক্ৰমাণ্ডৰ হৰি অধিকাৰী । ৪ ॥ গোকিক বাম মুবাৰি মুক্ক বাম মুবাৰি । তক্তি বোচন, ছুংখ বিমোচন তক্তৰ তমুহাৰী । ৫ ॥ প্ৰম পুক্ষ প্ৰম আনক্ষ, প্ৰম গুকু মুবাৰি ।
অনাৰি অনন্ত, অচ্যত গোকিক, তক্তৰ তমুহাৰী । ৬ ॥ ক্ষম বাৰি অনন্ত, আচ্যত গোকিক, তক্তৰ তমুহাৰী ॥ ৬ ॥ ক্ষম বাৰি অনন্ত, আচ্যত গোকিক, তক্তৰ তমুহাৰী ॥ ৬ ॥ ক্ষম বাৰি অনন্ত, আচ্যত গোকিক, তক্তৰ তমুহাৰী ॥ ৬ ॥ ক্ষম বাৰি অনন্ত, মোৰে প্ৰাণ জীবিৰ ক্লীবন নাৰায়ণ । তক্তৰ ধন

ভয়ু অৰ্ক্ষণ চৰণ॥ ৭ ॥ ৰাম কৃষণ ৰাম কৃষণ ছৰি। বাম কৃষণ ৰাম কৃষ্ণ হৰি। ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ হৰি জন্ন নাবালণ । ৮ ॥ বাম বাম বাম বাম বাম বাম বাম বাম বাম, বাম বাম ৰাম বাম বাম বাম বাম এছৰি নাৰায়ণ ৷ ৯ ৷ বাম বাম ৰাম ৰাম ৰাম। ৰাম কৃষ্ণ হৰি নাৰায়ণ। ১০। ৰাম বাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম্বাম ৷ ৰাম ৰাম হৰি হৰি হৰি ঃ ১১ ॥ হৰি হৰি ৰাম ৰাম কুঞ্চ ৰাম ৰাম বাম এীৰাম জয় কয় -ৰাম । ১২ । ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম গোপাল। জীবেৰ জীবন বহুৰার । ১০ । বাম কৃষ্ণ বাম কৃষ্ণ বাম কৃষ্ণ জ্ব বাম জ্বন্ন बाम ॥ 8 ॥ जीन नमानील तनद नारमानव इवि नारमानव। मार्गानव मार्गानव रमद मार्गानव । ১৫ । अनानि अवस्त সদাশির সনাতন হবিএ। নিভা নিবঞ্জন হবি নিভা নিবঞ্জন। নিত্য নিবঞ্জন নিত্য নিৰঞ্জন হৰি নিৰঞ্জন নিৰঞ্জন ॥ ১৬ ॥ মুৰাৰি মধুৰিপু ৰাঘৰ এ ৰাম ৰলুপতি ৰাম ৰাম ৰাম ছৰি - বাম বাম বাম । বাম বাম বাম নাবায়ণ জয় নাবায়ণ । ১৭ ॥ যাদ্ব মহুপতি মাধ্বএ, বাম বাম কুষ্ণ নাবায়ণ ছবি নাবায়ণ। নাৰায়ণ নাৰাষণ হৰি নাৰায়ণ ৷ ১৮ ৷ ৰাম কৃষ্ণ গোবিন্দ. গোপীনাথ হৰি গোপীনাথ। গোপীনাথ গোপীনাথ চৰি গোপী-•নাথ॥ ১৯॥ ককণা দাগীৰ মোৰ বান্ধৱএ, ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম বাম ৰাম ৰাম ॥ ২০ ॥ ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম গোবিল ৰাম বাম বাম বাম ছবি ৰাম বাম বাম রাম। ২১ । বাম কৃষ্ণ হবি গোপাল গোণিক মুক্ক ৰাম মুৰাৰি। ২২ । ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম

কুঞ্চৰোৰ কৃষ্ণ ৰাষু । ২০। ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ (ৰাম কৃষ্ণ ৰাম গোবিন্দ ক্ষ ৰাখ। ২৪। ৰাম কৃষ্ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম कुछ बाम हिंद बाम कुछ बाम। बाम कुछ बाम कुछ बाम ॥२०। হৰি ৰাম ৰাম ৰাম ৰামু ৰাম ৰাম ৰাম। পতিত পাবন হৰি গুণে অনুপাম। ২৬। মোৰ প্ৰভু নাৰায়ণ ৰাম কৃষ্ণ ৰাম। ভক্তবৎসল হৰি গুণে অফুপাম। ১৭। ৰাম কৃষ্ণ নাৰায়ণ ছবিবেছে প্ৰভুৱেছে বাম বাম বাম ৷ ২৮ ৷ মুকুক মাধৰ মুবাৰি মধুৰিপু। জগত জীৱন ৰাম হবি হৰি॥ ২৯। জয়তি যহুপতি অংশত জীৱন। যাদৱ মাধৱ বাম হৰি ছৰি।৩০। প্ৰয় পুরুষ ৰাম জন্ম জয়।৩১। ৰাম ৰাম कुछ बाग बाग कुछ । बाग बाग कुछ बाग बाग हवि हवि । ७२। ৰাম ৰাম ৰাম ৰামৰ বছুপতি। প্ৰণত পালক দেৱ হৰি হৰি, প্ৰপদ্ম ভাৰক দেৱ জয় জয় ॥৩৩৷ হৰিছো হৰি হৰি হৰিছে। इदि इदि । इदिक्षा इदि इदि बाम कर कर । ७৪ । कृषः (सद তুমি প্ৰভু দীন ছঃধহাৰী। ভক্ত ৰঞ্জন ভব ভঞ্জন মুবাবি॥৩৫। গোপাল গোপীনাথ গোবিন্দ ৰাম ৰাম। গোবিন্দ বাম কৃষ্ণ रशिविष्म बांम । ७७ । शांविष्म बांम शांविष्म बांम। शांशांम शांविन बाब बाब 1091 हिंद हिंद हिंद बाब शांविन मुवादि মুকুন্দ জ্য় বাম। ৩৮। বাম ক্লফ চ্ৰি বাম বাম। গোপাল গোবিন্দ জয় বাস ॥ ৩৯ ॥ वास कृष्क वास कृष्क वास । অমিয়া मधुनि छुत्रु नाम । ८० ॥ नाम कृष्ण नाम कृष्ण क्या । ताम कृष्ण मीन महासूत्र । ४> । यान्य साथ्य नान नहान । देनवकीनन्त्रन ৰাম গোপাল । ৪২ । বাস বযুপতি প্ৰসান্ত । প্ৰয়পুৰুষ

দীনবন্ধ গোবিন্দ। ৪৩॥ মোৰ ইফ দেৱ বাদৱ বায়। সেৱা কৰিবাৰ নামে উপায় । ৪৪॥ গোবিদ্দৰ জয় কৃষ্ণ জগঙ कीद् न नार्व । 86 ॥ महकानम हिंद खर्दैशानम । इत्तर्शनम হবি প্ৰমানক্ষ ॥ ৪৬ ॥ গোপাল গোবিক্ষ বাম মাধ্য। ছকত জনৰ ভূমি বান্ধৱ ॥ ৪৭ ॥ গোণাল গোবিক-পরুজ্কেডু। ভক্তৰ্য়ন জীৱনহেডু। ৪৮॥ বাম নিৰ-ঞ্জন নিৰাময়। ভায় জাগদাথ দহাস্যাগ ৪৯ ॥ গো<u>ৰি</u>কা গোবিন্দ গোবিন্দ ৰাম। পতিত পাবন তেইমাৰ নাম। ৫০॥ হৰিবাম আৰাম বামন প্ৰভ্ৰাম ॥ ৫১ ॥ মৃকুল মুবাৰি দীন-দয়াশীল হবিবাম। ৫২। কমললোচন তুঃখ মোচন মুবাবি ৰীম । ৫৩ । ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰাম । ৰাম নাৰায়ণ बामकुक बाम ॥ ८८ । बनमानी श्रीविन्न बाम कुछ इबि ॥८८॥ की दिव की वन धन मुकूल पृतावि नावाह । १७॥ वाम कृष् ্হৰি অনস্ত মুৰাৰি এ হৰি নাৰায়ণ। ভক্ত জনৰ হুঃখ ভয়-হাৰী এ হৰি নাৰায়ণ । ৫৭ । নমো নাৰায়ণ নমো নাৰায়ণ। निबक्षन निवाकाव निर्देशकाव निवासत नरवालय सब सना-তন।৫৮। স্বাম হ্বীকেশ গোবিন্দ হ্বীকেশ।৫৯। গোবিন্দ ্ৰাম গোবিন্দ ৰাম কৃষ্ণ-পোবিন্দ ৰাম ॥ ৬০ ॥ এ ৰাম ৰাম কুফ ৰাম নাৰায়ণ। ৬১ ॥ হৰি ৰামকুফ ৰামকুফ বামকুফ বাম। ৬২ । বাসকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰাম বাম বাম নাৰায়ণ । ৬৩ । জয় ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ হৰি ॥৬৪॥ ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ শিব স্নাতন ভূমিদে গোবিক ভকতৰ নিজধনৰ ৬৫ ॥ জলল হবি ৰাষ্কল ৰাষ, প্ৰথম সকল মাণৱৰ গুণ নাম

ভায় হৰি ৰাম ।৬৬ । কুফঃ কুফঃ ৰাম জয় কয় ৰাম । মধু মুৰস্থন মুবাৰি হৰি ৰাম, কৃষ্ণ কৃষ্ণ ৰাম॥৬৭॥ ৰাম কমশাপতি ভূমি অগ্ৰিৰ গতি ভক্তি মিন্তি স্তুডি ন্জানেঁ৷ পামৰ মতি । ৬৮ ॥ গৈ গাপাল জিয় ৰাম। গোবিন্দ জয় ৰাম ॥ ৬৯ । গোপাল গোবিন্দ ৰাম কৃষ্ণ মৃকুন্দ । ৭০ ॥ (गोनिक (गोविक किवकीनक्त इबिवास नावांशन । १) ॥ গোপাল গোবিল মুকুল ৰাম। ৭২। হৰি ৰাম শীৰাম জায় জায় ৰাম ৰাম ॥ ৭৩ ॥ এ ৰাম জায় ৰাম জায় ৰাম জায ৰাষ। ও হৰি বাম ৰাগ জয় জয় ৰাগ। ৭৪॥ 'শিব শিব শি**ৱ শিৱ ৷** শিৱ সনাতন জগজীৱ ৷৷ ৭৫ ৷ সাধ**ৱ** মাধ্ৰ মাধ্ৰ মধুৰিপু। মুৰাৰিএ হৰি হৰি ৰাম। গোবিন্দ কুষ্ণ হবি হৰি ৰাম'। ৭৬॥ নাৰাখণ নিৰঞ্জন নিৰাকাৰ নিৰা-ময়, মুৰাবিএ হৰি ৰাম ॥ ৭৭ ॥ প্ৰাণ গোপাল দীনবন্ধু নাৰা-য়ণ॥ ৬৮॥ হে হে পৰম গুক হবি পুক্ষোত্ম হবি পুরুষো-ভম। পুরুষোভম পুরুষোভ্ম জয় পুরুষোভম ॥ ৭৯॥ ৰাম কুষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ আলে নাৰায়ণ।৮০॥ মৌৰ প্ৰভূ নাৰায়ণ প্ৰমানক্ষ হৰি প্ৰমানক। প্ৰমানক প্ৰমানক ছবি প্ৰমানন্দ ॥ ৮১ ॥ বাসকৃষ্ণ হাসকৃষ্ণ প্ৰভূ দেৱ নাৰায়ণ , নাৰায়ণ। নাৰায়ণ ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ প্ৰভু দেৱ।৮২। ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম । পতিভপাৰন হৰি শুণে অ্কুপাম । ৮০ ॥ গোণাল গোবিক্স হৰি ৰাম্ৰাম বাস। বামকৃষ্ণ বামকৃষ্ণ বাম বাম ॥ ৮৪ ॥, প্ৰম পুরুষ শিব স্নাতন ৷ অন্ত অচুতে নিতঃ নিৰঞ্জন ৷ ৮৫ ৷ ৰাম

নিবঞ্জন ও ৰাম নিবঞ্জন, নিবাকাৰ ছবি ৰে বাম । ৮৬॥ ৰাম সদাশিৱ ও বাঁম সদাশিৱ, সনাতন প্ৰভুৱে বাম। ৮৭॥ ৰাম দ্যালীল মোৰ প্ৰভু দ্য়ালীল দেৱ দীনবন্ধৰে ৰাম ৷ ১৮॥ হৰিহৰ প্ৰমানন্দ প্ৰভু পীতাম্বৰ হবি পীতাম্বৰ। পীতাম্বৰ পীতামৰ প্ৰভূপীতামৰ ॥৮৯॥ হৰি হৰি ৰাম বাদ্ধৱ হৰি ° ৰাম, হৰি হৰিএ নাৰায়ুক জয় গোবিন্দ ৰাম ৷ ৯০ ৷ প্ৰমা-নদা জয় প্রমানন্দ হবি হবি হবি হবি হবি এ. এবি হৰিএ প্ৰমানৰ জ্ব প্ৰমানৰ ॥ ৯১ ॥ ° কৃমলাকান্ত জ্ব কমলাকান্ত কমললোচন বনমালী ছবিএ বনমালীএ কমলা-কান্ত জয় কমলাকান্ত ॥৯২॥ দামোদৰ প্ৰভু দামোদৰ দৈবকী-নন্দন দীনবন্ধ হৰিএ দীনবন্ধ এ দামোদৰ দেৱ দামোদৰ।৯৩ঃ জগভজীৱন ৰাম যহপতি জগভজীৱন ৰাম হৰি হৰি জগভ জীৱন ৰাম। জগতজীৱন ৰাম যতুপতি জগতজীৱন ৰাম হৰি ছবি জগতজীৱন ৰাম। ৯৪॥ জগজীৱন ৰাম জগজীৱন ৰাম জগজীৱন ৰাম। জগতৰ অ্মকল ভুয়াগুণ নাম॥৯৫॥ মধুসুদন দৈৱ মধুসুদন দেৱ। ভুমি বিনে অগতিৰ গতি॰ নাহি কেৱ । ৯৬ । ৰামকৃষ্ণ ৰামকৃষ্ণ ৰামুহৰি হৰি। ৰামতে ৰুলোহোঁ অবিৰাম ৰাম ৰাম ॥ ৯৭ ॥ ৰামনাম ধৰ্ম অফুপাম হৰি হৰি। পুৰাভক্তৰ সনকাম ৰাম বাম ॥ ৯৮॥ কলি-যুগে বাম নাম সাৰ হৰি হৰি। ৰাম নাম্বিনে নাহি আৰ ৰাম ৰাম । ৯৯ । ৰাম ৰূপি . পাৱে ভৱ পাৰ ছবি ছবি । ৰাম নাম জগত উদ্ধাৰ বাম ৰাম ॥ ১০০ । ৰাম নাম অমূল্য ৰতন হৰি হৰি.। ৰাম নাম কিনে নাহি খন ৰাম বাম ॥১০১॥

ৰাম নামে মুক্তি বিভূত্বন হৰি হৰি। জপ ৰাম নাম অমু-কণ ৰাম ৰাম # ১০২ । ৰাম লাম ভক্তি সুগম হৰি হবি। ৰাম নাম পাতকৰ ধ্য ৰাম ৰাম ॥ ১০৩॥ ৰাম নমি ধৰ্মেডে উত্তম হৰি হৰি। নাহি ভক্তি ৰাম নাম সম ৰাম বাম ॥১०৪॥ 'ৰাস নাম ধৰ্ম শিৰোমণি ছবি হবি। বাস নাম পাপৰ আগনি ৰাম বাম । ১০৫ । ৰাম কাম মুত্যু সঞ্জীৱনী ছবি **ই**কি। ৰাম নাম ছ্যিলোক চনি বাম বাম । ১০৬ ঃ জগলাথ জগরাথ জগরাথ জগরাথ জগরাথ জগরাথ হবি। জগরাথ জগলাথ কগলাথ জগলাথ জগলাথ তালাথ হৰি হৰি ৰাম क्रश्रांथ क्रश्रांथ हिंब ॥ ১०९ ॥ निवक्षन निवक्षन निबक्षम निबक्षम निबक्षम हवि। 'निबक्षम निबक्षम मिरक्षम निरक्षम मिरक्षम हवि हवि बाम निरक्षम निरक्षम इवि । ১০৮ । शांभान शांभान शांभान शांभान शांभान গোপাৰ গোণাৰ বাম। গোপাল গোপাল গোপাল গোপাল গোপাল গোপাল ৰাম ৷৷ ১০৯ ৷ ৰাম ছবি ছবি ৰাম হৰি হৰি ৰাম হৰি হৰি ৰাম। ৰাম হৰি হৰি লাম **ছবি হবি বাম হবি হবি বাম ॥ ১১০ ॥ গোবিশ বাম** श्रीविमा बाग श्रीविमा बाग श्रीविमा बाग बाविमा बाग. (शांविन्म बांब हवि। (शांविन्म (शांविन्म (शांविन्म (शांविन्म रशांविक रशांविक रशांविक रशांविक रशांविक रशांविक (शांविक शांविक बांग। युक्क मुनावि युक्क भूवांवि युक्क भूवांवि' बुक्क भूवांवि बुक्क भूवांवि बुक्क भूवांवि हवि (वरह। **इवि इवि इवि इवि इवि इवि इ**वि वाम खिवाम. 1 333 1 वाम ' কুঞ্হৰিুবাস কৃষ্ণ হৰি বাম কৃষ্ণ হৰি, বাস কৃষ্ণ হৰি বাস कुछ हिंद बोग कृष्य हिंद बोग। बोग कृष्य हिंद युक्त भूबोदि गांधव मधुमृतन, विवि विवि योगव यक्तनमृत् ॥ ১১২ ॥ बीम बीच বাম বাম বাম বাম বাম বাম বাম বাম বাম হৰি হৰি हिंद नाम नाम नाम नाम ॥ ১১৩ ॥ हिंद हिंद हिंदि हिंदि হৰি হৰি হৰি হৰি হৰি হৰিএ, প্ৰাণবন্ধু হৰি হৰি হৰি ছৰিঞ° মোৰে প্ৰাণধন হবিএ মুদাদি অনস্ত প্ৰভু ভগৱস্ত ভকোঁচৰণত ধৰিএ হৰি হৰি ভাজাঁ চৰণত ধৰিএ পতিত পাৱন, শ্ৰন্ত नावायन, त्मुदक रेनाशा छेन्तावि मीनवसू तमदेक रेनाशा छेनावि शांविक कश वाम ॥ >>৪ । श्वांवि शृक्क वाम श्वांवि यूक्न बाग यूनावि यूक्न बाग कथा। अभवत्। भाषकप्र शिह्न মহা মহোলয় ত্থঃচয় গুটি শোক ভর ত্ৰি ৰাম # >>৫ # बाबकृष्क रशांविन्त बाबकृष्क रशांविन्त बाबकृष्क रशांविन्त इवि वनमानी वाञ्च एव भणनां अनांकन माध्य मुक्त म्यादि हिव वार्त । ১১७ । यांध्य मध्य मूक्त मधुमूनन मण्डममन তু:ধহারী। পীতাখৰ্ধৰ ভাষত্দৰ হবি লগ জয় মৃকুদ মুবাৰি হৰি ৰাম ॥ ১১৭ ॥ ৰাম জয় হৰি জয় ৰামজ্ঞ ৰাম ৰাম হৰি জয় । ১১৮ । ৰাম কৃষ্ণ বিভো সভতে ভ্ৰৰে তাৰ আৰি কাক ভয়। সকলে অৰ্থাৰ উপৰে বসিয়া ৰাম নাম क्षकां में मा 333 II बांग कृष्ण नांग की र्खन विनाय कृष्ण ८ मध ন্থাক্য। বায় কৃষ্ণ নাম কীৰ্তনে কৃষ্ণুৰ কুণাৰ মন্দিৰ হয় । ১২০ ।। বাম কৃষ্ণ নাম কীর্তনে প্রভাবে সংসাব ভূবে তবর বাদ স্থান্ট নাম কীর্ত্তনে সমস্তে বিছিন নাশ

电影

क्वा ११ व्या क्षेत्र विक्र वि

. ধেল।। ভ্ৰিভ্ৰি ছবি ভ্ৰি ছবি ছবি হবি কি কাম কৰিলোঁ আমি । সাধু সঙ্গ গৈয়া তোমাক ন ভজি ভৈলোঁ किरना चरशंशामी । ১২৮॥ निक्रंगांत इहा त्रवांक टाकिलां। এহি লোবে বোৰ আপদে মজিলোঁ ॥ ১২৯॥ ছুমি বি ভুজ্ব ভালা প্রিত্য । তোমাক ভুগাপি নু জানোঁ অধ্য নি ১৩ ।। তুমি নিজ পিড় গুরু ইউ মোৰ। মই মুন্দ্ৰতি ভৈলোঁ দেৱাচোৰ ।। ১৩১ ।। অধ্মকো তাৰে কোমাৰ ভকতি। তথাপি তোমাক ন ভক্ষোঁ কুমতি।১৩২।। ইফ দেৱ বুলি তেখিক ন ধৰোঁ। নিকাৰ ভূলিয়া সংসাৰতে মৰোঁ। ১০০। ভূষি সে কেইকে করণা দাগৰ। ভোমাক म चर्छी कि महे शामद ॥ 3७८ ॥ धाद कुशामह विद्यांक শৰণ। দোৰ মূরিষণ ভোমাৰ চৰণ।। ১৩৫ ।। ইবাৰ ঈশ্বৰ ৰ চাভিবা ৰোক। মোৰ মন মজি ভোষাতে ৰহোক। ১০৬। श्माव द्यान इत्व कीवन व्यान इत्व । इतित्व वाम वाम कुछ

